

2010 M. KOVO 25 D., KETVIRTADIENIS

PIRMININKAVO: J. BUZEK

Pirmininkas

1. Posėdžio pradžia

(Posėdis pradėtas 9.10 val.)

2. Pirmininko pareiškimai

Pirmininkas. – Ponios ir ponai, mus pasiekė liūdnos žinios apie tai, kad grupuotės ETA teroristai nušovė Prancūzijos policininką Jeaną-Serge'ą Nériną. Tai reiškia, kad terorizmo problema Europoje dar neišspręsta. Parlamento ir savo vardu norėčiau pareikšti užuojautą nužudytojo policininko šeimai. Tikiuosi, kad Ispanijos ir Prancūzijos policija ras ne tik žudikus, bet ir tuos, kurie užsakė įvykdyti žmogžudystę.

Yra ir kita nerimą kelianti žinia: Kuboje areštuota trisdešimt demonstracijos, kurią organizavo „Baltai vilkinčių moterų“ grupė, dalyvių. „Baltai vilkinčios moterys“ – tai įkalintų aktyvių opozicijos kovotojų motinos ir žmonos. 2005 m. Europos Parlamentas apdovanojo „Baltai vilkinčias moteris“ Sacharovo premija. Šiandien mes prisidedame prie šių herojiškų moterų ir galvojame apie jas ir jų sudėtingą padėtį.

3. 2008 m. ECB metinė ataskaita – pranešimas dėl 2009 m. metinio pranešimo dėl euro zonos ir viešųjų finansų (diskusijos)

Pirmininkas. – Kitas klausimas – bendros diskusijos dėl:

- pranešimo dėl 2008 m. ECB metinės ataskaitos (2009/2090(INI)) (A7-0010/2010), kurį Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto vardu pateikė E. Scicluna ir

- pranešimo dėl 2009 m. metinio pranešimo dėl euro zonos ir viešųjų finansų [COM(2009)0527 - 2009/2203(INI)] (A7-0031/2010), kurį Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto vardu pateikė S. Giegold.

Edward Scicluna, pranešėjas. – Pone pirmininke, pastarieji dveji metai iš tikrųjų buvo sudėtingiausi ECB nuo pat jo įkūrimo pradžios atliekant finansų ir kainų stabilumo sergėtojo vaidmenį. Būtent atsižvelgdamas į šias aplinkybes rengiau pranešimą dėl 2008 m. ECB metinės ataskaitos.

Pranešime atkreipiamas dėmesys į nuolatinį ECB reagavimą į krizę, ECB pateikiamus pasiūlymus dėl krizės įveikimo, didėjančią euro zonos disbalansą, ES finansų sistemos reformą ir galiausiai klausimus, susijusius su šios institucijos valdymu ir atskaitomybe. Manau, kad atradome tinkamą pusiausvyrą.

Finansų ir ekonomikos krizė sukėlė didžiausią pasaulinį ekonomikos nuosmukį nuo XIX a. 4-ojo dešimtmečio. Po palyginti nuoseklaus ekonomikos augimo didesnėje Europos dalyje daugumos valstybių narių ekonomika patyrė kritinius išbandymus ir tai buvo ne dirbtinės, o tikros sąlygos ir skausmingi padariniai. Viso to rezultatas – menkas 0,4 proc. BVP augimas 2008 m. ir vėliau sekęs 4 proc. susitraukimas 2009 m. Šiuo metu ES valstybės narės prognozuoja labai lėtą ir nevienodą ekonomikos atsigavimą 2010 m. ir 2011 m.

Daugelyje valstybių narių didėja biudžeto deficitas ir skolos. Pagal Komisijos 2009 m. rudens ekonominę prognozę numatytas vidutinis biudžetų deficitas buvo 6,4 proc, o vidutinės vyriausybės skolos – 78,2 proc. ir tikimasi, kad abu šie rodikliai didės 2010 m. Turės praeiti daug metų, kad šie skaičiai, kurių priežastis – finansų ir ekonomikos krizė, pasiektų tą patį lygį, kaip prie krizę.

Manau, kad ECB pakankamai gerai reagavo į krizę. Pagrindinė ECB funkcija – išlaikyti kainų stabilumą. Nors infliacija buvo daug didesnė nei paties ECB nustatyta aukščiausia riba, kai aukščiausia 4 proc. rodiklį ji pasiekė 2008 m. birželio ir liepos mėn., nuo to laiko infliacijos rodikliai mažėjo. Siekdamas skubiai padidinti skolinimąsi ir išjudinti Europos ekonomiką ECB taip pat nuolat mažino palūkanų normas: nuo didžiausios 4,25 proc. 2008 m. birželio mėn. iki dabartinės 1 proc. palūkanų normos 2009 m. gegužės mėn.

Krizės laikotarpiu ECB atliko papildomą vaidmenį netipinėmis priemonėmis padidindamas atsargų likvidumą. Nesuteikus tokių finansinių gyvybiškai svarbių priemonių dauguma finansų institucijų, kuriose daugybė Europos piliečių laiko savo santaupas ir kaupia pensijas, būtų neabejotinai žlugusios.

Žinoma, galima teigti, kad ECB taip drastiškai nemažino palūkanų normų, kaip tai darė jo analogai JAV federalinis atsargų bankas arba Anglijos bankas.

Panašiai, kol milžiniškos ECB grynųjų pinigų injekcijos daugybei institucijų padėjo išvengti griūties, tikrovėje dauguma bankų neperleido likvidumo klientams tuo visų pirma pakenkdami mažosioms ir vidutinėms įmonėms, nuo kurių priklauso ekonomikos atsigavimas. Užuoat taip darę, dauguma bankų panaudojo likvidumą savo pačių padėčiai sustiprinti. Pagrįstam visuomenės pasipiktinimui tai suteikė jiems galimybę netgi išsimokėti priedus.

Taip pat negaliu trumpai nepaminėti politinio atsako, kuris reikalingas sprendžiant labai painų dabartinio fiskalinio disbalanso klausimą, kuris turi būti sprendžiamas ryžtingai ir laiku. Tačiau ko gero paliksiu apie šį klausimą plačiau pakalbėti savo kolegoms.

Kaip ir ankstesnieji pranešėjai, manau, kad Parlamento ir ECB dialogas yra konstruktyvus ir vystomas teigiama linkme. Šiuo dialogu galima verstis. Manau, kad Parlamentas turėtų aktyviau dalyvauti skiriant ECB Vykdomosios valdybos narius – įskaitant kitą ECB pirmininką – remiantis precedentu, kuris neseniai nustatytas atsižvelgiant į institucijos pirmininko pavaduotojo skyrimo procedūrą.

ECB yra atskaitingas Europos piliečiams per Europos Parlamentą. Turime stiprinti šią atskaitomybę. Visų pirma ši krizė parodė, kad nereguliuojamos rinkos ne visada pačios susireguliuoja ir kad jos yra linkusios į sisteminę riziką. Dėl to svarbu remti ir užbaigti ES finansų sistemos visapusišką reformų rinkinį, visų pirma įsteigti Europos sisteminės rizikos valdybą – instituciją, kuri veiktų kaip sergėtoja, iš anksto išspėjanti apie bet kokią sisteminę nestabilumo riziką finansų...

(Pirmininkas nutraukė kalbėtoją)

Sven Giegold, *pranešėjas*. – (DE) Pone pirmininke, pranešimas dėl 2009 m. metinio pranešimo dėl euro zonos ir viešųjų finansų parengtas tuo metu, kai euro zona susidūrė su rimtomis problemomis ir šis laikotarpis dar nesibaigė.

Ekonomikos padėtis kelia daug nerimo Europos piliečiams ir mums visiems. Tokiu metu Ekonomikos ir pinigų politikos komitetas pranešimą patvirtino aktyviai bendradarbiaudamas ir didele balsų dauguma. Atsižvelgdamas į tai, norėčiau pristatyti pranešimą. Viena vertus, atsižvelgiant į atitinkamą Komisijos pasiūlymą ir šioje plenarinėje sesijoje pateikiamas Europos Parlamento ir Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto rekomendacijas akivaizdu, kad ekonominė padėtis turi būti stabilizuota. Kita vertus, krizė, kuri pasiekė tam tikrą stabilumo lygį, nes augimo rodikliai šiek tiek pagerėjo, perėjo į antrą etapą, kurio pagrindinis bruožas – dideli valstybių biudžetų deficitai. Tai yra kaina, kurią turime mokėti norėdami išbristi iš krizės. Šiuo atžvilgiu pranešime pateikiama žinia yra labai aiški. Turime kuo greičiau atsigręžti į Stabilumo ir augimo pakto nuostatas. Negalime perleisti tokio dydžio skolos savo vaikams ir vaikaičiams.

Tačiau pranešime taip pat labai aiškiai nurodoma, kad Stabilumo ir augimo pakte nustatytų taisyklių nepakanka. Nėra atitinkamų priemonių, skirtų geresniam euro zonos koordinavimui, tad svarbu panaikinti euro zonos disbalansą ir sustiprinti biudžetinės ir fiskalinės politikos koordinavimą.

Tie, kurie atsakingi už šias euro zonos sritis dabar susiduria su gana rimtomis problemomis bandydami rasti patikimą šių problemų sprendimo būdą. Tai reiškia, kad kiekviena valstybė vietos politikos aplinkybėmis neabejotinai turi toliau reikalauti sau atskirų privilegijų. Visų pirma Komisijai, taip pat euro zonos šalims tenka didelė atsakomybė šiuo atveju nustatyti reikalingas priemones. Dėl to norėčiau trumpai apžvelgti mūsų pasiūlymus.

Pirma, mums reikia veiksmingų ekonomikos koordinavimo priemonių. Antra, turi būti nutraukta euro zonos struktūrinė priklausomybė nuo ribotų išteklių. Negalime sau leisti nugrimzti į recesiją kitą kartą vėl pakilus naftos ar išteklių kainoms, nes tai jau vyksta. Trečia, svarbu, kad po šios krizės būtų veiksmingai reguliuojamos finansų rinkos. Tačiau šiuo metu pastebime, kaip atskiros valstybės narės užkerta kelią tam, kad sprendimų opiais klausimais nepriimtų net centrinės valdžios institucijos, pvz., priežiūros įstaigos. Ketvirta, nepriimtina, kad tokios kaip ši krizė laikotarpiu daugiausia dėmesio skiriama ne socialinės sanglaudos tikslui, o tai prieštarauja Europos Sąjungos vertybėms. Tikimasi, kad, užuoat taip dariusios, atskiros valstybės narės panaudos juokingas palūkanų normas siekdamas finansuoti savo skolas. Dėl to pranešime pasisakome už euroobligacijas arba panašias priemones, kad vadovaudamiesi solidarumu padėtume silpnesniosioms

valstybėms narėms. Svarbiausia, kad būtinų fiskalinės politikos pokyčių nebūtų imamasi vartotojų perkamosios galios sąskaita. Paprasčiausias sprendimas, kuris leistų daryti pažangą šioje srityje – tai veiksmingas bendradarbiavimas mokesčių srityje.

Galiausiai Komisija turi skubiai parengti kelis pasiūlymus dėl bendros konsoliduotos pelno mokesčio bazės. Pranešime taip pat raginame įgyvendinti atskirų valstybių pranešimo apie kolektyvines pajamas sistemą. Prašome jūsų pateikti atitinkamą pasiūlymą. Iš esmės bendradarbiavimas mokesčių srityje turi būti laikomas svarbesniu už mokesčių konkurenciją, ypač atsižvelgiant į M. Monti atliktą darbą ir vidaus rinkos atgaivinimą. Reikia, jog jūs pateiktumėte veiksmingus pasiūlymus, kad pasibaigus šiai krizei neturėtumėme dar didesnių skolų. Glaudus ekonominis valstybių narių bendradarbiavimas padės mums užtikrinti, kad savo vaikams paliktume ne skolas, o euro zoną, kurioje šalys bendradarbiauja viena su kita, užuot žalingai konkuravusios tarpusavyje.

Jean-Claude Trichet, *Europos centrinio banko pirmininkas*. – (DE) Pone pirmininke, ponios ir ponai, malonu būti čia su jumis vykstant šioms diskusijoms dėl rezoliucijos dėl 2008 m. Europos centrinio banko metinio pranešimo.

Dėl praėjusiais metais vykusių Parlamento rinkimų šių metų diskusijos buvo atidėtos ilgam laikui. Tačiau tai suteikia man galimybę aptarti dabartinę padėtį diskusijų pabaigoje.

ECB. – (FR) Pone pirmininke, kaip žinote, Europos centrinis bankas palankiai vertina glaudžius ryšius su Parlamentu, kurie, beje, viršija Sutartyje nustatytus išpareigojimus. Per daugelį metų užsimezgė labai vaisingas dialogas ir pasakytiau, kad ką tik išgirsti puikūs E. Sciclunos ir S. Giegoldo pranešimai tik dar kartą tai patvirtina.

Šiandien savo pranešime trumpai apžvelgsiu praeityje pastebėtus ekonomikos pokyčius ir pinigų politikos priemones, kurių ėmėsi Europos centrinis bankas. Tuomet atkreipsiu dėmesį į keletą klausimų, kurie buvo iškelti pasiūlyme dėl rezoliucijos, ir tarsi keletą žodžių apie dabartinę padėtį.

, *Europos centrinio banko pirmininkas*. – Pirmiausia kalbėsiu apie pastarųjų metų ekonomikos pokyčius ir pinigų politiką. 2009 m., kaip aiškiai pasakė E. Scicluna, Europos centrinis bankas veikė tokiomis aplinkybėmis, kurias ateities ekonomikos istorikai, tikėtina, aprašys kaip pačias sudėtingiausias, kuriomis turėjo veikti pažangios ekonomikos šalys nuo Antrojo pasaulinio karo laikų.

Finansų krizei pasiekus viršūnę 2008 m. rudenį, 2009-ieji prasidėjo besitęsiančiu, sinchronišku ekonominės veiklos laisvuju kritimu visame pasaulyje. Apytikriai iki praėjusių metų balandžio mėn. ekonominė veikla kas mėnesį mažėjo. Šiuo laikotarpiu skiriamasis bruožas – kuris buvo labai svarbus pasitikėjimui išsaugoti, ir tai buvo ECB išskirtinis skiriamasis – buvo gebėjimas imtis reikalingų skubių ir išimtinių sprendimų kartu tvirtai laikantis savo pagrindinės pareigos – vidutinės trukmės laikotarpiu išlaikyti stabilias kainas.

Bendrai mūsų netipinės pinigų politikos priemonės, kurios visuotinai žinomos kaip padidinta kreditinė parama, tikimės, tinkamai pasitarnavo euro zonos ekonomikai. Jos padėjo išlaikyti pinigų rinkos veikimą, prisidėjo prie finansavimo sąlygų pagerinimo ir sudarė galimybes sklandesniam kreditų srautų patekimui į realiąją ekonomiką, nei tai būtų galima pasiekti vien tik sumažinus palūkanų normas. Bankai namų ūkiams ir įmonėms apskritai nustatydavo gerokai mažesnes ECB nustatytas pagrindines palūkanų normas.

Pagrindinis principas, kuriuo vadovaujamės, yra toks – kol padėtis negrįš į ankstesnes vėžes, taikant šias priemones ilgiau nei reikalinga, kyla grėsmė, kad finansų rinkos dalyvių elgesys nepageidaujamai pakis, o mes nenorime sukelti priklausomybės.

Dėl to 2009 m. gruodžio mėn. atsižvelgdami į pagerėjusią padėtį finansų rinkose pradėjome laipsniškai atsisakyti kai kurių savo išimtinių likvidumo priemonių. Visų pirma sumažinome ilgesnės trukmės refinansavimo operacijų skaičių, dažnumą ir terminus. Taip pat išipareigojome visiškai išlaikyti lanksčią likvidumo paramą euro zonos bankų sistemai ne trumpiau kaip iki šių metų spalio mėn.

Valdančioji taryba laikosi nuomonės, kad dabartinė pinigų politikos kryptis yra tinkama ir kad nekintantys tvirti lūkesčiai dėl infliacijos yra palankūs kainų stabilumui vidutinės trukmės laikotarpiu.

Leiskite dabar pereiti prie kai kurių klausimų, kuriuos jūs keliate rezoliucijoje ir kurie paminėti šiame pranešime.

Atsižvelgdami į atskaitomybės ir skaidrumo klausimus labai vertiname reguliarią dialogą su Europos Parlamentu ir konstruktyvų bendradarbiavimą, kuriuo remiantis vyksta šie mainai.

Dėl to pritariu nuolatinei Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto paramai mūsų ketvirtiniam pinigų politikos dialogui. Manau, kaip iškalbingai dar kartą pasakė pranešėjas, esame atskaitingi Europos žmonėms, o tai reiškia – Parlamentui.

Manome, kad ECB yra vienas iš skaidriausiai dirbančių centrinių bankų pasaulyje. Mūsų praktika – surengti spaudos konferenciją iš karto po Valdančiosios tarybos posėdžio pinigų politikos klausimais kiekvieną mėnesį – yra novatoriška iniciatyva, kurios dar nepakartojo mūsų pagrindinės giminingos institucijos. Paskelbdami savo išsamias išangines pastabas realiu laiku, paaiškiname politinius sprendimus ir jų loginį pagrindą.

Kaip žinote, krizės laikotarpiu toliau stiprinome savo ryšius ir taip padėjome sušvelninti finansų rinkos reakciją, sustiprinti pasitikėjimą ir padėti pagrindus ekonomikai atsigauti.

Taip pat prašėte ECB nuomonės dėl tarpuskaitos namų, skirtų tokioms priemonėms kaip kreditų įsipareigojimų neįvykdymo apsikaitimo sandoriai (angl. CDS) euro zonoje, įsteigimo. Norėčiau pasakyti, kad euro CDS rinkų patikimumas yra tiesiogiai susijęs su euro sistema, atsižvelgiant į šios sistemos valiutos kontrolę ir finansinį stabilumą euro zonoje.

Pagrindinė sandorio šalis yra svarbi ne tik skaidrumo požiūriu, bet taip pat įvairinant ir dalijant rizikos tikimybę bei mažinant paskatas prisiimti per didelę riziką. Tam tikros finansinės priemonės, kurios buvo sukurtos rizikai apdrausti, neturėtų būti naudojamos spekuliaciniais tikslais. Reguliavimo institucijoms turėtų būti suteikta galimybė atlikti veiksmingus galimo netinkamo elgesio atvejų tyrimus ir šiuo atveju man atrodo, kad mes itin atsižvelgiame į Parlamento rūpestį.

Leiskite tarti žodį apie Ekonominės ir pinigų sąjungos perspektyvą šiais sunkiais laikais. Ekonomika atsigauna, tačiau tai nereiškia, kad krizė pasibaigė. Viena vertus, žinome, kad atsigavimo tempas bus lėtas ir negalime atmeti nuosmukio galimybės.

Kita vertus, vis dar susiduriame su daugybe problemų, susijusių su mūsų finansų sistemos reforma. Finansų vaidmuo mūsų ekonomikoje turi būti konstruktyvus, o ne destruktivus. Konstruktyvaus vaidmens rodiklis yra tai, kad finansai tarnauja realiajai ekonomikai. Siekiant užtikrinti tokį vaidmenį vis dar turime labai pagerinti finansų rinkų veikimą.

Dėl to ypač didelio dėmesio sulaukė bankų sektorius. Įgyvendinant veiksmingas reformas taip pat reikia didelį dėmesį atkreipti į nebankines finansų įstaigas ir finansų rinkų sistemą ir jų veikimą. Turime sukurti mechanizmus ir iniciatyvas, užtikrinančius, kad finansai netaptų nekontroliuojami ir griaušančia jėga, kaip tai atsitiko prieš krizę.

Turime užkirsti kelią ardomojo pobūdžio veiklai, kuri sukelia ekonomines nelaimes Europos piliečiams. Siekdami tinkamai spręsti šią problemą, sukūrėme Europos sisteminės rizikos valdybą, kurios teisinę bazę šiuo metu svarsto Parlamentas.

Europos ekonomika susiduria su kitomis problemomis ir jos yra susijusios su viešaisiais finansais, kaip atkreipė dėmesį pranešėjas, ir nepriklausoma finansine padėtimi.

Europos ekonomikos ir pinigų sąjungoje esama aiškaus atsakomybės pasiskirstymo. Atsižvelgiant į šį atsakomybės pasiskirstymą, kiekvienas gali pasitikėti ECB įsipareigojimu išlaikyti kainų stabilumą visoje euro zonoje vidutinės trukmės laikotarpiu.

Atsižvelgdami į naujausias šių metų projekcijas, šių metų pabaigoje – praėjus dvylikai metų nuo euro valiutos įvedimo – turėsime vidutinę 1,95 proc. metinę infliaciją. Tai atitinka mūsų kainų stabilumo sąvokos apibrėžtį: mažiau nei 2 proc., tačiau beveik 2 proc.

ECB įsipareigojimai, strategija ir patirtis yra nekintantys. Europos ekonominės ir pinigų sąjungos tinkamas veikimas priklauso ne vien tik nuo pinigų sąjungos, bet taip pat nuo ekonominės sąjungos. Nacionaliniai politikos formuotojai turi stengtis, kad viešieji finansai būtų skaidrūs, o ekonomikos konkurencingos.

Dabartinėmis aplinkybėmis, kai Europa turi priimti lemiamus sprendimus, labiau nei bet kada svarbu pripažinti, kad siekiant klestinčios Europos Sąjungos ryžtingai turi veikti visi. Mano nuomone, Europos pinigų sąjunga yra daug daugiau nei piniginis susitarimas. Tai – bendro likimo sąjunga.

(Kalbėtojas prancūziškai ir vokiškai pasakė: „Mūsų likimas bendras.“)

Šis likimas – tai mūsų bendra gerovė ir tai yra mūsų protėvių vizija. Pinigų sąjunga nėra sukurta dėl patogumo. Tai sudėtinė po Antrojo pasaulinio karo prasidėjusio visuotinio proceso, kuriuo skatinama Europos žmonių integracija, dalis.

Manau, kad dažnai sumenkiname Europos laimėjimus. Per dažnai skubame kritikuoti savo institucijas ir procesus. Tačiau iš esmės jie veikė gerai net ir sunkiausiais laikais. Tikiu, kad Europos institucijos ir procesai finansų krizės laikotarpiu išliko veiksmingi.

Šioje Atlanto pusėje išvengėme dramatiškų įvykių, kurie galėjo sukelti naują krizės bangą, prasidėjusią 2008 m. rugsėjo mėn. Jungtinėse Valstijose. Būtent šiomis aplinkybėmis vertinu euro zonos valstybių narių paskutiniame Europos Vadovų Tarybos susitikime duotą įsipareigojimą prireikus imtis ryžtingų ir koordinuotų veiksmų, siekiant apsaugoti euro zonos finansinį stabilumą.

Kalbėdamas visam Europos Parlamentui taip pat pasinaudosiu proga išdėstyti tai, ką jau minėjau Ekonomikos ir pinigų politikos komitetui per klausymą pirmadienį. ECB Valdančioji taryba ketina išlaikyti minimalią įkaino sistemos kredito ribą taikydama investicinį reitingo lygmenį (BBB-) po 2010 m. Nuo 2011 m. sausio 1 d. taip pat nustatysime laipsnišką mažinimo tvarkaraštį, kuris padės tinkamai apsaugoti Eurosystemą. Techninę informaciją pateiksiu skaitydamas pranešimą dėl Valdančiosios tarybos sprendimų kitame mūsų susitikime balandžio 8 d.

Pabaigai. Bendros valiutos įvedimas mažiau nei prieš dešimtmetį, mano nuomone, yra didžiausias Europos integracijos proceso laimėjimas iki šiol – procesas, kuriuo buvo užtikrinta taika ir klestėjimas Europoje.

Pasaulinė finansų krizė sukėlė naujų problemų, į kurias mes Europoje reagavome. Mūsų pinigų sąjunga ir labai glaudūs ryšiai bendrojoje rinkoje su visomis ES valstybių narių ekonomikomis užkirto kelią apsunkinti šią krizę valiutų krize, kaip tai atsitiko dešimtojo dešimtmečio pradžioje.

Šiandien Europa turi priimti kitus lemiamus sprendimus. Mūsų pagrindinė užduotis – toliau užtikrinti taiką ir klestėjimą, padaryti taip, kad Europos Sąjunga taptų dar patrauklesnė vieta gyventi ir dirbti.

Tam turime griežtinti stebėseną, kaip jau minėjo pranešėjai, ir stiprinti bendradarbiavimą. Taip pat turime atgaivinti bendro tikslo siekimo jausmą, bendrus idealus, kurie suteikė motyvacijos mūsų protėviams. Jie turėjo aiškią ateities viziją ir viskas, ką matome šiandien, patvirtina jų įžvalgumą.

Olli Rehn, *Komisijos narys*. – Pone pirmininke, pirmiausia norėčiau padėkoti jums už galimybę aptarti 2009 m. metinį pranešimą dėl euro zonos. Rengdami metinį pranešimą žinojome, kad atrinkti klausimai bus aktualūs. Tačiau pastaruoju metu jie tapo per daug aktualūs.

Leiskite pasveikinti abu pranešėjus: Edwardą Scicluną ir Sveną Giegoldą už jų puikius pranešimus. Gerbdamas Europos centrinio banko nepriklausomumą atkreipsiu dėmesį į S. Giegoldo pranešimą, kuris yra labai svarbus dabartinėms diskusijoms dėl ekonominio koordinavimo ir euro zonos ekonominio valdymo.

Manau, kad didelė parama, kurios sulaukė S. Giegoldo pranešimas Ekonomikos ir pinigų politikos komitete iš tikrųjų tik patvirtina jo požiūrio ir klausimų svarbą ir pusiausvyrą. Visiškai sutinku su J. C. Trichet, kad euras yra ne tik techninis piniginis susitarimas, o greičiau esminis Europos Sąjungos politinis projektas, kuris turi būti ginamas ir plėtojamas šia Europos dvasia, ne tik šiandien ir rytoj, kol Europos Vadovų Taryba susirenka šiuo kritiniu laikotarpiu.

Nuo 1999 m. euro zona iš esmės buvo ekonominio stabilumo zona. Ji apsaugojo mūsų piliečius nuo ekonominių sukrėtimų. Tačiau nuo 2008 m. pabaigos euro zoną stipriai sukrėtė pasaulinė finansų krizė. Nepaisant ekonomikos atgaivinimo politikos ir didelių fiskalinių paskatų, finansų rinkos vis dar išlieka nepastovios ir netikrumo lygis išlieka nepaprastai didelis. Naujausi rinkos svyravimai buvo rimtas euro zonos finansinio stabilumo ir euro zonos ekonominio valdymo išbandymas, visų pirma atsižvelgiant į padėtį Graikijoje.

Norėčiau pasakyti, kad Graikija šiuo metu yra pasirengusi šiais metais sumažinti deficitą 4 proc., remiantis drąsiomis ir įtikinančiomis priemonėmis, kurias Graikijos parlamentas priėmė anksčiau šį mėnesį ir kurios dabar galioja. Šis laikotarpis iš tikrųjų gali būti lemiamas atsižvelgiant į Graikijos finansų istoriją ir ekonomikos vystymąsi.

Tačiau nei Graikija, nei euro zona dar neatsikratė sunkumų, nes vis dar esama nerimo dėl euro zonos finansinio stabilumo. Dėl to Komisija aktyviai ragino euro zonos valstybes nares priimti politinius sprendimus dėl mechanizmo, užtikrinančio finansinį stabilumą visoje euro zonoje, mechanizmo, kurį prireikus būtų galima

greitai pritaikyti laikantis Sutarties ir joje nustatytos finansinės pagalbos sąlygos ir nenumatant jokių šio mechanizmo taikymo automatinų priemonių.

Mes galime jus patikinti, kad Komisija yra pasirengusi įgyvendinti tokią Europos koordinuotos ir sąlyginės paramos sistemą, kuri, prireikus ir pareikalavus, galėtų būti taikoma praktikoje. Glaudžiai ir aktyviai bendradarbiaujame su visomis euro zonos valstybėmis narėmis ir ECB siekdami šią savaitę rasti tokį sprendimą atsižvelgiant į Europos Vadovų Tarybos susitikimą.

Tačiau be skubaus krizės valdymo turime išnagrinėti, kaip ateityje būtų galima išvengti panašių aplinkybių, kad niekada nesusidurtume su panašiais atvejais, koks šiuo metu yra Graikijoje. Krizė Graikijoje įrodė geresnio ekonominio valdymo būtinybę. Tai buvo pripažinta Lisabonos sutartyje, joje taip pat nustatytas teisinis pagrindas. Dėl to šiuo metu rengiame pasiūlymus dėl Lisabonos sutarties 136 straipsnio įgyvendinimo, o Komisija artimiausiomis savaitėmis pateiks pasiūlymą dėl geresnio ekonomikos politikos koordinavimo ir griežtesnės šalies priežiūros.

Kaip ir jūs pone S. Giegoldai, 28 pastraipoje pasigendame vyriausybės privalomų išpareigojimų dėl koordinavimo euro zonoje. Dėl to reikalingas integruotas ir į ateitį nukreiptas požiūris, kuriuo remiantis dėmesys būtų atkreiptas į politinius veiksmus ir operatyvines priemones. Visų pirma, turėjome užkirsti kelią netvariam valstybių deficitui ir dėl to mums reikia geresnių galimybių atlikti vidutinės trukmės euro zonos valstybių narių biudžeto politikos stebėseną. Mums turi būti sudarytos galimybės priimti išsamesnes ir griežtesnes rekomendacijas valstybių narių atžvilgiu, kad jos imtųsi taisomųjų priemonių. Taip pat tikiuosi jūsų paramos šiuo klausimu.

Taip pat galime geriau pasinaudoti dabartinėmis priemonėmis. Taryba gali priimti rekomendacijas valstybės narės, kurios ekonomikos politika kelią rizikos pavojų tinkamam ekonomikos ir pinigų sąjungos veikimui, atžvilgiu. Taip buvo daroma praeityje, tačiau turbūt per retai. Pagal naujosios Lisabonos sutarties 21 straipsnį Komisija gali iš anksto tiesiogiai įspėti valstybę narę. Tai turime daryti siekdami padėti valstybėms narėms daug anksčiau išspręsti kylančias ekonomikos problemas.

Kadangi, atrodo, mano kalbėjimui skirtas laikas baigiasi, baigiamosiose pastabose išsakysiu savo nuomonę apie makroekonominį disbalansą. Tai – antrasis pagrindinis griežtesnio ekonominio valdymo elementas. Šiuo atžvilgiu iš esmės pritariu pranešėjų nuomonei.

Baigdamas noriu pasakyti, jog finansų krizė patvirtina nemalonų faktą, kad negalima visiškai pasitikėti nuolatinio ekonomikos augimu praėjusiais dešimtmečiais. Šiandien blogiausia jau gali būti praeityje. Šiuo metu ekonomika atsigauja, tačiau ji vis dar trapi ir nesavarankiška. Nedarbo lygis dar nesumažėjo. Tą patį galima pasakyti apie valstybių finansus, kurie yra būtina sąlyga tvariam augimui. Nepaisant to, kiek svarbios fiskalinės paskatos buvo ekonomikos atsigavimui, dvidešimties metų trukmės valstybių finansų konsolidavimas buvo sugriautas per dvejus metus.

Šie debesys temdys ekonomikos padėtį artimiausiais metais. Turime dėti visas pastangas, kad dangus taptų giedras ir sugrąžintume ekonomikos augimą. Dėl to iš tikrųjų tai nėra laikas įprastai veiklai. Tai laikas pokyčiams siekiant skatinti tvarų augimą ir darbo vietų kūrimą.

Sophie Auconie, PPE frakcijos vardu. – (FR) Pone pirmininke, ponios ir ponai, leiskite pirmiausia pasveikinti pranešėją poną S. Giegoldą ir jam padėkoti už kokybiškai atliktą darbą ir dėmesį, kurį jis parodė klausydamas kitų frakcijų pranešėjų.

Šis pranešimas, Europos Parlamento atsakas į Europos Komisijos metinį pranešimą dėl euro zonos ir viešųjų finansų, pasižymi analizėmis ir pasiūlymais. Žinoma, tai daugiausia ženklina svarbų 2009 m. įvykį – ekonomikos ir finansų krizę, kuri, be jokios abejonės, yra rimčiausia krizė, su kuria teko susidurti Europos Sąjungai nuo jos sukūrimo pradžios.

Ši krizė išmokė mane dviejų svarbiausių dalykų. Viena vertus, Ekonominė ir pinigų sąjunga įrodė savo naudą. Eurais – bendra stabili valiuta – pasitarnavo kaip realus piniginis skydas. Priklausymas euro zonai leido daugiau nei vienai šaliai išvengti savo nacionalinės valiutos devalvacijos, kuri būtų dar labiau pabloginusi krizės padarinius. Dėl to euro zona tapo dar patrauklesnė, kaip rodo Islandijos atvejis.

Be to, ECB vykdoma aktyvi ir lanksti pinigų politika, didėjančios jo likvidžių lėšų injekcijos panaudos įstaigoms atliko svarbų vaidmenį Europos bankams išvengiant skolų.

Dėl to pirmoji pamoka yra ta, kad nors dažnai sakome, jog Europa buvo sukurta krizių pagrindu, ši krizė parodė, kad ekonominė Europa yra veiksminga ir būtina vienu metu.

O antroji pamoka būtų, kad turėtume stiprinti Europos ekonominę valdymą. Šiandien vienintelė tikra Europos ekonomikos politika yra pinigų politika. Biudžeto politikos koordinavimas yra ribotas. Tačiau euro zona, kuri kaip dar kartą buvo paminėta šiame pranešime – yra priemonė, skirta visų Europos Sąjungos valstybių narių integracijai, – turi būti valdoma veiksmingiau atsižvelgiant į kiekvieną ekonomikos politikos aspektą.

Pradėti turime nuo makroekonominės ir finansų stebėsenos, šiuo klausimu aktyviai dirbame Europos Parlamente. Atsižvelgdami į Stabilumo ir augimo paklą turime tai paspartinti kaip realią fiskalinio koordinavimo priemonę. Dabartinės krizės laikotarpiu didelis pajamų sumažėjimas, mokestinių paskatų priemonės, kurios taikomos atsižvelgiant į gaivinimo planą, ir ekonomikos stabilizatorių veikimas pažeidė valstybių narių biudžetų balansą.

Valstybės skolos mažinimas išlieka pagrindiniu įsipareigojimu, nes jis yra susijęs su mūsų vaikų ateitimi. Būkime griežti, tačiau taip pat išradingi. Pamažtykime apie naująją Europos fiskalinę politiką, pamažtykime apie euroobligacijas ir būkime drąsūs valdydami Europos ekonomiką.

Liem Hoang Ngoc, S&D frakcijos vardu. – (FR) Pone pirmininke, ponios ir ponai, pono S. Giegoldo pranešimas yra ypač svarbus atsižvelgiant į šias diskusijas makroekonomikos tema. Šis pranešimas yra dar svarbesnis atsižvelgiant į tai, kad jo autorius yra Vokietijai atstovaujantis Europos Parlamento narys, kuris norėjo atkreipti europiečių dėmesį į Vokietijos strateginių planų mažinti darbo išlaidas bendros valiutos sistemoje neigiamus padarinius euro zonos šalims.

Vokietijos vyriausybė faktiškai gali sukelti euro zonoje ir visoje Europos Sąjungoje visuotinę atlyginimų defliaciją, kuri lems žalingus makroekonominis padarinius. Atsižvelgiant į pastovių struktūrinių lėšų ir pakankamų biudžeto lėšų nebuvimą ir negalėjimą devalvuoti valiutos, deficitines sąskaitas turinčios valstybės narės norėdamos išgyventi yra pasmerktos mažinti savo atlyginimus ir apkarpyti savo socialinės apsaugos sistemos išmokas.

Pirmiausia sulauksime vidaus paklausos sumažėjimo, kuris nuo 2008 m. antrojo ketvirčio sukėlė nuosmukį ir tai netgi įvyko prieš prasidedant likvidumo krizei. Antra, pastebime nedideles pajamas ir lėšas turinčių namų ūkių, kurių perkamoji galia nebedidėja, išsiskolinimo didėjimą. Jų skolų namams pirkti pagrindas – visa nereguluota finansų mašina Ispanijoje, Jungtinėje Karalystėje ir Airijoje, sukėlusį pražūtingus padarinius, kuriuos matėme antrinėje būsto paskolų rinkoje.

Ponios ir ponai, klausydamas diskusijų komitete susidariau įspūdį, kad dauguma Europos Parlamento narių pamišta šios krizės pamokas. Ši krizė dar negreitai praeis. Dabartinis atsigavimas yra dar trapesnis atsižvelgiant į tai, kad Europoje tęsiasi atlyginimų defliacija ir Komisija, taip pat euro grupės pirmininkas ir Europos centrinio banko pirmininkas, kurį išklausėme pirmadienį, ragina valstybes nars iš anksto nustatyti krizės įveikimo politiką, kuri būtų panaši į realius griežtos ekonomikos planus.

Ši politika kelia riziką, kad tik beprasidedantis augimas bus vėl užgniauztas, nors produktyvumo panaudojimo rodikliai išlieka žemi. Ši politika nepadės sumažinti Graikijos, Ispanijos ar kitos šalies deficito, nebus gautos mokestinės pajamos, kurių tikimasi. Ši politika padidins nedarbą ir socialinę įtampą.

S. Giegoldo pranešimas vertingas tuo, kad jame atkreipiamas dėmesys į kai kurias šias makroekonominio disbalanso problemas. Deja, galutinėje versijoje, kurioje pakeitimus padarė Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) frakcija ir Liberalų ir demokratų aljanso už Europą frakcija, atsisakoma pasmerkti atlyginimų defliaciją. Tačiau iš esmės S. Giegoldo inicijuota diskusija gali būti naudinga tuo metu, kai į Parlamentą, Tarybą ir Komisiją sugrįš neoliberali dogma, kuria ši krizė privertė suabejoti.

Ramon Tremosa i Balcells, ALDE frakcijos vardu. – (ES) Pone pirmininke, visų pirma norėčiau pasveikinti poną E. Scicluną – kuris daug žino apie centrinius bankus – ir poną S. Giegoldą. Ilgai su jais diskutavome ir galiausiai susitarėme dėl daugelio kompromisinių pakeitimų.

Šiandien norėčiau kalbėti apie eurą. Norėčiau atkreipti jūsų dėmesį, kad esu naujokas politikoje: prieš devynis mėnesius buvau makroekonomikos dėstytojas Barselonos universitete. 2008 m. rudenį su savo šeima dėl akademinių priežasčių gyvenau Londone ir savo akimis mačiau, kaip per kelias savaites svaro sterlingo kursas nukrito 30 proc. Viskas įvyko staiga, visi mano kolegos anglai tapo skurdesni ir svaras šiandien dar neatsigavo. Atsižvelgdamas į tai, kiek nuvertėjo svaras, net nenoriu įsivaizduoti, kokios vertės šiandien būtų peseta, jeigu ją dar turėtume savo piniginiuose.

Šie duje baisios pasaulinės ekonomikos krizės metai parodė, kad euras mus labai pripratino prie stabilumo. Faktiškai tai vienintelė vakarų valiuta, kuri jos vartotojų nenuskurdino.

Euras – saugus uostas, apsaugantis nuo didelių pasaulinės finansų krizės bangų, jeigu prisiminsime vaizdingus britų finansininko Davido Maršo žodžius. Būdamas griežtas ilgametis euroskeptikas šis gerbiamas viešųjų finansų specialistas prieš dvylika mėnesių išleido knygą, kurioje giriamas euras, pripažindamas, kad tai sėkminga ateities pasaulinė valiuta.

Euras šiandien nepatiria krizės: tai tam tikrų valstybių narių fiskalinė krizė, kuri sukelia bendros valiutos problemas. Euras – puikus pinigų sąjungos, kurią tyrinėja ir kuria žavisi Kinijos, Indijos, Brazilijos ir Rusijos ekonomikos elitas, pavyzdys. Euras nesukelia jokios rizikos Viduržemio jūros šalių ekonomikoms. Euras sudaro galimybes šių šalių ekonomikoms būti Centrinės Europos šalių, taikančių gerąją, reformomis pagrįstą ir pažangią patirtį, sudėtinę dalimi.

Pranešime, kurį šiandien aptariame, išreiškiama griežta kritika dėl valstybės įsikišimo praktikos į Kinijos valiutą. Jos dirbtinė defliacija prisidėjo prie to, kad būtų sukeltos rimtos pasaulinio disbalanso problemos, kurios yra viena iš šios krizės priežasčių.

Daugiausia eksportuojančios euro zonos šalys neturėtų būti baudžiamos. Finansų krizių istorija rodo, kad atkūrus finansinę padėtį ekonomikos atsigavimas tiesiogiai priklauso nuo eksporto.

Tiesa, kad Vokietija turi pradėti vartoti ir veikti aktyviau, nes ji yra Europos ekonomikos variklis. Nepaisant to, jokiomis aplinkybėmis negalima susilpninti jos eksporto pajėgumų. Esu liberalus narys iš Katalonijos ir mano regione – kuris sudaro 28 proc. viso Ispanijos eksporto – irgi yra labai didelė eksporto dalis pagal BVP: beveik 30 proc. Geriausieji negali būti baudžiami.

Galiausiai euras pelnė pasaulinį pripažinimą, tačiau siekiant skaidrumo dar reikia šį tą nuveikti. Pone J. C. Trichet, Europos centrinio banko diskusijų pažodiniai protokolai turėtų būti paskelbti viešai, kaip tai yra Jungtinėse Valstijose, Japonijoje ir Švedijoje.

Philippe Lamberts, Verts/ALE frakcijos vardu. – Pone pirmininke, norėčiau, kad Komisijos narys O. Rehn mane gerai girdėtų ir aiškiai suprastų, todėl kalbėsiu angliškai.

Atsižvelgdamas į padėtį, kurioje atsidūrėme, norėčiau pažvelgti į priekį. Kokia yra mūsų padėtis? Yra susidarę dideli ir nepastovūs viešųjų finansų deficitai ir, priminsiu, kad Žalieji nepritaria tokios rūšies deficitui.

Antra, negalime nepaisyti fakto, kad jau susiduriame su rimtais ir gilėjančiais socialiniais skirtumais. 16 proc. europiečių gyvena žemiau skurdo ribos ir tai yra nemažas skaičius; 40 proc. nedarbas tarp jaunų iki 25 metų ispanų yra nemažas skaičius ir galėčiau tęsti toliau.

Taip pat susiduriame su klimato kaita ir išteklių trūkumu, o visa tai reiškia poreikį investuoti į infrastruktūrą, švietimą, mokslinius tyrimus, inovacijas ir t. t.

Dėl to manome, kad iš tikrųjų turime pakeisti savo elgesį.

Po vasario mėn. įvykusio aukščiausiojo lygio susitikimo Herman Van Rompuy pasakė, kad makroekonominės politikos koordinavimas turi būti sustiprintas ir pagerintas. Savaiame aišku. Ką tai reiškia? Tai, žinoma, reiškia, kad biudžeto išlaidos turi būti atidžiau peržiūrimos ir taikoma *ex ante* kontrolė. Graikija 4 proc. BVP skiria karinėms išlaidoms. Jos oro pajėgos savo dydžiu prilygsta *Luftwaffe*. Iš tikrųjų, kaip tai gali būti? Tai tokia maža šalis, o jie velniškai ginkluojasi.

Jeigu analizuosime tik išlaidas, tikslo nepasieksime. Turime labai kruopščiai išnagrinėti mokestinių pajamų koordinavimą, kad galėtume atsakyti į klausimą – ką turime daryti? Turime atkurti mokestinių pajamų, išskyrus darbo pajamas, ir kitų pajamų, įskaitant kapitalo pajamas, formų balansą. Turime užtikrinti ne formaliai, bet praktiškai veiksmingą bendrą prisidėjimą, o tai reiškia Bendro konsoliduoto pelno mokesčio bazės ataskaitas, kurias teiktų kiekviena valstybė, ir t. t.

Turime įvesti finansinių sandorių mokestį; turime įvesti anglies dioksido mokestį tam, kad pakeistume elgseną ir gautume pajamų. To negalime daryti vien tik prašydami, kad šalys koordinuotų savo politikos sritis. Mums reikia daugiau integracijos. Jeigu to nepadarysime, mūsų vyriausybės nebus pajėgios suderinti poreikio subalansuoti biudžetus ir patenkinti socialinius ir investicijų poreikius.

Dėl to manau, kad Europa dabar atsidūrė sudėtingoje padėtyje. Reikia pasirinkti didesnio lygio integraciją, ne tik koordinavimą, arba nuosmukį. Po Kopenhagos konferencijos supratau, kad ne tik praradome galimybę sudaryti susitarimą dėl klimato. Supratau, kad Europa tampa nereikšminga, jeigu jos veiksmai nėra vieningi. Per daug laiko praleidžiame koordinuodami, per mažai veikdami kartu. Tokia būtų mūsų frakcijos pozicija šiose diskusijose.

Kay Swinburne, *ECR frakcijos vardu*. – Pone pirmininke, esu euro zonai nepriklausančios valstybės narės pilietė, nesu tikra, ar mano nuomonė šiose diskusijose bus pakankamai naudinga, palyginti su kolegų pasisakymais. Šiuo metu vyrauja nuomonė, kad euro zonos problemą turėtų spręsti euro zonos nariai.

Tačiau euras nėra izoliuota valiuta. Euras yra viena iš pasaulinės rinkos valiutų, tad pasaulinė finansų ir ekonomikos krizė turėjo jam tokį pat poveikį, kaip ir ne euro zonos valiutoms. Tai, kaip šiandien gebame reaguoti ir atsigauti visiškai priklauso nuo to, kaip tvarkėme savo valstybių finansus ekonominio pakilimo laikotarpiu. Kaip nurodė dauguma kalbėjusiųjų, esama priežasties, dėl kurios Vokietija susiduria su visiškai kitokiu valdžios sektoriaus deficitu nei Graikija. Nors šias valstybes vienija bendra valiuta, jų požiūriai į taupymą ir išlaidavimą iš esmės skiriasi. Prisijungimas prie pinigų sąjungos visiškai nesujungė skirtingų fiskalinės politikos kultūrų ir tradicijų.

Remiantis Jungtinės Karalystės patirtimi galima daug ką pasakyti apie fiskalinės politikos skirtumus. Mes taip pat išpūtėme valstybinį sektorių, daug išlaidavome ekonominio pakilimo laikotarpiu, vis daugiau skolinomės, įsiskolindami tiek, kad net negalėtume tų skolų pripažinti, tarsi ekonominis pakilimas tęstųsi amžinai, ir sukūrėme aplinką, kai daugelio gerbiamas Jungtinės Karalystės ekonomistas praėjusią savaitę atsistojo prieš visą komitetą ir pareiškė, kad vyriausybės gali daryti stebuklus su pinigais.

Iš esmės pinigai, skirti viešajam sektoriui finansuoti, stebuklingai neatsiranda. Jie gaunami iš privačiojo sektoriaus mokestinių pajamų. Vokietija tai supranta. Pastaruoju metu jos vykdoma politika buvo nukreipta į vyriausybės išlaidas ir iniciatyvas, kuriomis siekiama padėti skatinti privatųjį sektorių. Dėl to dabar tai yra tvirtas pagrindas siekiant ekonomikos atgaivinimo. Galiausiai valstybinis sektorius atliko savo vaidmenį krizės laikotarpiu. Jis išgelbėjo bankus ir ėmėsi veiksmų, kai nesėkmės patyrė privatusis sektorius. Dabar privačiojo sektoriaus eilė pripildyti išdą.

Neigiamas griežtų priemonių poveikis, dėl kurio viešajame sektoriuje dirbantys žmonės bus atleisti iš tarnybos, turi būti paverstas teigiamu poveikiu naujai įsisteigusioms įmonėms, pasinaudojant verslumo dvasia ir sumažinant įmonės įsteigimo mokesčius, kad jos kurtų pelningą privatų sektorių, kuris būtinas norint, kad mūsų šalys išliptų iš tų duobių, kuriose jos atsідūrė. Visos tos šalys, kurios vykdė netvairią ekonominę politiką pastaraisiais metais – įskaitant mano šalį – turi suprasti, kad pokyčiai yra esminiai ir neišvengiami.

Jürgen Klute, *GUE/NGL frakcijos vardu*. – (DE) Pone pirmininke, ponios ir ponai, pasinaudodamas šia galimybe, norėčiau kitaip apžvelgti padėtį Graikijoje, nes, manau, krizė Graikijoje padeda suprasti euro zonos politinę padėtį. Tačiau pirmiausia norėčiau atkreipti dėmesį į Vokietijos kanclerės A. Merkel raginimus pašalinti Graikiją iš euro zonos, jeigu to prireiks.

Mano frakcija, t. y. Europos vieningųjų kairiųjų jungtinė frakcija / Šiaurės šalių žalieji kairieji, mano, kad šis pasiūlymas yra absurdiškas. Viena vertus, kalbame apie bendruomenę, turinčią bendrą likimą. Kita vertus, jeigu kalbame rimtai, tuomet negalime raginti, kad kita valstybė narė būtų pašalinta susidūrus su pirmąja didele arba vidutine krize. Tai beprasmiška! Svarbiausia, kad taip pripažinsime nesėkmę, kuri reikštų keliaklupsčiavimą prieš finansų sektorių.

Finansų sektorius ciniškai leidosi būti išperkamas iš krizės mūsų mokesčių mokėtojų pinigais, tačiau dabar mūsų prašoma atsisakyti tokiu būdu padėti Graikijai. Pensininkams ir Graikijos darbuotojams taip pat kitoms nukentėjusioms šalims – pasak žiniasklaidos, kita šalis, kurios peržiūra bus atliekama, yra Portugalija – bus sunku paaiškinti, kodėl dabar jų prašoma sumokėti, kai jie jau parėmė bankus savo mokesčiais. Žengdami šiuo keliu priremsime ES projektą prie sienos.

Nepaisant visos pagrįstos į Graikiją nukreiptos kritikos – ir Graikijos nariai supras, kad jų šalyje dar daug kas turi būti padaryta – Graikija jokiais būdais nėra vienintelė už krizę atsakinga valstybė. Norėčiau atkreipti dėmesį, kad dauguma euro zonos finansų politikos sprendimų buvo perduota Europos centriniam bankui. Euras negali padėti rasti atsakymą į klausimą, kodėl atskirų šalių ekonomikose yra skirtingas našumo lygis. Pagrindiniai eksportuotojai, pvz., Vokietija, klupdo Graikijos ekonomikos politiką ant kelių. Dėl to tai taip pat reiškia krizę ES ekonomikos ir konkurencijos politikos srityje.

Dėl to raginame panaikinti draudimą suteikti finansinę paramą ES valstybėms narėms. Euro zonos valstybės narės turėtų išduoti skolas euras, Europos centrinis bankas turėtų supirkti skolas tokiu pat būdu, kaip tai darė JAV Federalinė tarnyba, kreditų įsipareigojimų neįvykdymo sandoris turėtų būti uždraustas. Tai mes raginame daryti.

(Pirmininkas nutraukė kalbėtoją)

PIRMININKAVO: P. SCHMITT*Pirmininko pavaduotojas*

Nikolaos Salavrakos, EFD frakcijos vardu. – (EL) Pone pirmininke, kovo 25 d. yra Europos ir Graikijos gimimo diena. 1957 m. kovo 25 d. buvo įsteigta Europos Sąjunga. 1821 m. kovo 25 d. gimė Graikija.

Šiandien jų gimimo dieną Europa ir Graikija patiria išbandymus; Europa sanglaudos, o Graikija savo ekonomikos išbandymą. Kiekvienas šiuose Rūmuose žino, kad iš penkiolikos euro zonos šalių šešios turi dideles viešųjų finansų skolas ir finansinius deficitus. Kiekvienas šiuose Rūmuose žino, kad trisdešimties šalių, kurios priklauso EBPO, BVP skola viršija 100 proc., o tai yra 30 proc. daugiau nei 2008 m. Net Jungtinės Amerikos Valstijos šiuo sunkiu ekonomikos krizės laikotarpiu bando išspręsti savo problemas visų pirma spausdindamos pinigus.

Taip pat žinome, kad Graikija nustatė tokias griežtas ekonomines priemones, kurios išvargino jos piliečius. Dauguma žmonių pasakytų, kad Graikija to nusipelnė ir ji turėtų sumokėti už savo klaidas. Iš tikrųjų, kai kurie žmonės turi už tai atsakyti. Tačiau turime nepamiršti, kad Graikijos importuojamų iš kitų Europos šalių, ypač Vokietijos, prekių vertė yra 15 mlrd. EUR didesnė nei eksportuojamų.

Dėl to paprašysiu Europos Sąjungos vadovų atsižvelgti į tai, kad spekuliacijos problemos sprendimas turės įtakos geopolitinei padėčiai platesniu politiniu mastu.

Pirmininkas. – Ačiū jums. Jūsų laikas baigėsi. Mandagiai paprašysiu, kad laikytumėtės jums skirto laiko.

Werner Langen (PPE). – (DE) Pone pirmininke, norėčiau kalbėti dėl posėdžiavimo tvarkos. Nariai norėtų šiuo klausimu balsuoti vėliau, tad susidursime su rimtais sunkumais, jeigu kalbėsime ilgiau nei mums skirta laiko.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Pone pirmininke, pone J. C. Trichet, pirmiausia norėčiau jus pasveikinti su pastarųjų metų laimėjimais. Tačiau taip pat turite žinoti, kad šiuo metu šimtai milijonų žmonių yra sulaikę kvėpavimą ir nerimauja dėl euro, nes susiduriame su problemomis, kurių ši karta nesitikėjo.

Pirma, nerimaujame dėl to, kas atsitiks su pusmečio ir metinėmis refinansavimo operacijomis ir ar jums pavyks iš šio paketo pašalinti išimties likvidavimo priemones. O dėl finansų politikos, tai tik mazochistinės pakraipos žmonės galėtų jums linkėti nesėkmės šiuo atveju. Tačiau infliacija taip pat kelia nerimą ir jūs šioje srityje darote didelę pažangą. Esu austras ir norėčiau kalbėti apie Vokietijos tikslus, kuriuos čia bandoma įgyvendinti. Kiekvienas turėtų žinoti, kad Vokietija praeityje buvo tikro stabilumo šaltinis. Dabar ji neturėtų būti baudžiama, nes ji daugelyje sričių pasiekė daug geresnių rezultatų nei kitos šalys. Neįmanoma solidarizuotis su žmonėmis, kurie yra atsakingi už netinkamą valdymą, švaistymą ir besaikės administravimo priemones.

Burkhard Balz (PPE). – (DE) Pone pirmininke, būdamas Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) frakcijos šešėlinis Europos centrinio banko 2008 m. metinio pranešimo pranešėjas, esu labai patenkintas mums pateiktu pranešimu. Glaudžiai ir veiksmingai bendradarbiaudami su pranešėju E. Sciclunu, o svarbiausia su R. Tremosu ir B. Cellsu iš Liberalų ir demokratų aljanso už Europą frakcijos, manau, kad pateikėme suderintą komentarą dėl 2008 m. ECB metinės ataskaitos. J. C. Trichet ir O. Rehn laikėsi tokios pat nuomonės.

Manau, kad 2008 m. – pirmaisiais krizės metais – ECB susidūrė su ypatingai sunkiomis užduotimis. Mano nuomone, sprendžiamas šias problemas ECB veikė veiksmingai ir, svarbiausia, labai išmintingai. E. Sciclunos pranešime atsispindi šis požiūris. Tačiau ECB padėtis nėra paprasta ir tikėtina, kad ji artimiausiu metu nepalengvės. Viena vertus, esame dar labai toli nuo krizės pabaigos ir, kita vertus, planuotos reguliavimo priemonės ECB kelia naujus iššūkius ir problemas. Svarbu, kad artimiausiais mėnesiais ir metais ECB ir toliau užtikrintų euro zonos stabilumą. Tartum atvirų jūrų tanklais ECB turi nenukrypti nuo teisingo kurso.

Kita vertus, pone J. C. Trichet, paskutinėse ir vienintelėse diskusijose dėl pinigų politikos jau minėjau, kad Europos centrinio banko nepriklausomumas turi būti išsaugotas, visų pirma atsižvelgiant į jo būsimą dalyvavimą Europos sisteminės rizikos valdyboje. Tai labai svarbu, nes jūs, kaip pirmininkas, ir kiti ECB nariai taps aktyviais šios srities dalyviais. Tai turėtų būti svarbus kriterijus ateityje vertinant kitas Europos centrinio banko taikomas priemones. Svarbu, kad atsižvelgtume į šią aplinkybę, kai svarstysime kitus pranešimus per artimiausius penkerius metus.

Gianni Pittella (S&D). – (IT) Pone pirmininke, pone J. C. Trichet, Komisijos nary, ponios ir ponai, karalius nuogas! Padėties rimtumas išsamiai aptartas. Dabar naudinga atkreipti dėmesį į elgesį ir pirmasis žingsnis

šia linkme gali būti tik Europos ekonomikos valdymas, kurio nesant ekonominė sistema nesiplėtos ir skola taps dar nepatvaresnė.

Turime suteikti paramą Graikijai ir jai padėti, taip pat turime vengti galimo grandininės reakcijos poveikio atsižvelgiant į tas Europos šalis, kurių ekonomikos apibūdinamos kaip mažai konkurencingos ir kurios turi augančią skolą. Realus Europos valdymas turi užtikrinti tris tikslus: pirma, augimo politiką; antra, šį augimą palaikančias finansines priemones; ir trečia, ekstremalių padėčių valdymo politiką.

Šį rytą išgirdau tiek daug kalbų, kuriose giriamos euro savybės. Labai gerai, be abejonės tam pritariu, tačiau kodėl nepagalvojame apie eurą kaip valiutą, kuri mus apsaugo ne tik nuo infliacijos, bet kuri dėl pakankamai nedidelės skolos su garantija, taip pat užtikrina didesnę likvidumą pradėti pagrindinę Europos investicinę programą išleidžiant euroobligacijas? Atsižvelgiant į ekstremalių padėčių valdymą pritariu Europos valiutos fondo įsteigimo idėjai, kuri būtų pagrįstas sprendimas.

Ponios ir ponai, apibendrindamas turėčiau pasakyti, ir pasakyti tai aiškiai, kad šiame etape nėra naudos delsti, dreifuoti ir laukti, kol pasibaigs ilga naktis. *Don Abbondio* Europa mums nėra naudinga. Jeigu Europa šiandien neparodys drąsos, kada ji tai turės padaryti?

Sharon Bowles (ALDE). – Pone pirmininke, buvo sunki savaitė komitete dalyvaujant ECB pirmininkui, euro grupės pirmininkui ir kandidatui į ECB pirmininko pavaduotojus. Visi sutariame, kad griežtesnė valstybių narių priežiūra ir tikslesnė statistika, leidžianti anksti įsikišti, yra pagrindinis reikalavimas.

Darbas, įskaitant įgaliojimų atlikti auditą Eurostatui suteikimą, šioje srityje pradėtas ir komitetas nekantriai laukia galėdamas suteikti savo didesnę pagalbą.

Tačiau esama ne tik Stabilumo ir augimo pakte numatytų rodiklių, kurių turi būti laikomasi. Geresnis fiskalinis koordinavimas, susijęs su makroekonominiu stabilumu yra viena iš galimybių. Tačiau tai, žinoma, buvo išbandyta. Prisiminkime ginčus 2001 m. dėl ECOFIN tarybos įspėjimo Airijai fiskalinio pertekliaus laikotarpiu. Taigi pamoką išmokome: drausmę įvesti pertekliaus laikotarpiu yra daug sunkiau nei valdyti deficitą. Lygiai taip pat kaip ir nesugebėjimas to padaryti finansų rinkose baigiasi krize.

Atsižvelgiant į disbalansą tarp valstybių narių dėmesį reikėtų atkreipti į konkurencingumo praradimą, kuris dažnai sutampa su delsimu sukurti bendrąją rinką, ir nesugebėjimą spręsti struktūrinių reformų, įskaitant pensijų reformą. Tai taip pat nebūtinai yra deficito priežastis.

Galiausiai, kaip minėjo E. Scicluna, ECB teikiamas likvidumas buvo vertinga priemonė krizės laikotarpiu, tačiau ji nepateko į realiąją ekonomiką. Dažnai ECB paprasčiausia reinvestuodavo į turtą nustatydamas didesnes palūkanas. Ir drįstu teigti, kad dalis šio turto buvo perleista ECB sudarant atpirkimo (atvirkštinio atpirkimo) sandorius. Neabejotina, kad kai kuriuose sluoksniuose manoma, jog tokia veikla nusipelno apdovanojimo. Dėl to klausiu: ar tikrai turėtume atsižvelgti į tokių bankų prašymus dėl naujų kapitalo pakankamumo užtikrinimo datų?

Michail Tremopoulos (Verts/ALE). – (EL) Pone pirmininke, ar galiu pradėti sakydamas, kad tai svarbus pranešimas, kuris, atrodo, yra vertingas kompromisas, sumažinantis Europos Parlamente vyraujančią įtampą. Jame identifikuojami socialinės sanglaudos, apie kurią nekalbama panašiose Europos Parlamento diskusijose, elementai. Taip pat norėtume, kad šis pranešimas ženklintų visos Europos Sąjungos politikos pokyčių pradžią.

Žinoma, pranešimas yra apie 2009 m., nors 2010 m. vyksta svarbūs pokyčiai, kurie, be abejo, yra susiję su mano šalimi Graikija. Galima prieiti prie išvados, kad be pinigų sąjungos, mums taip pat reikalinga ekonomikos ir politinė sąjunga, kaip minėjo dauguma čia esančių. Eurą turėtų būti susietas su minimaliu socialinės sanglaudos socialinės apsaugos rodikliu.

Tai yra aišku dėl Graikijoje išsakomų įvairių dalykų, iš kurių dauguma nėra teisingi. Pvz., galiu tik patvirtinti faktą, kad Graikijos produktyvumas nebuvo daug mažesnis nei ES 27 vidurkis. Šis faktas aiškus iš Eurostato statistikos: produktyvumas siekė maždaug 90 proc. 2007 m. ir 2008 m.

Biudžeto ir viešųjų finansų skolos deficitas per pastaruosius dvejus ar trejus metus Graikijoje atsirado dėl pajamų praradimo, pajamų iš užsienio, pvz., turizmo ir laivininkystės, sumažėjimo, dėl krizės ir padidėjusių viešojo sektoriaus išlaidų. Darbuotojų nubyrimo, žinoma, esama, tačiau žmonės taip pat įvairiai įdarbinami viešajame sektoriuje.

Žinoma, visa tai turi pasikeisti; taip pat turime reikalauti šio socialinės apsaugos rodiklio ir nepasitenkinti bendrais raginimais nedaryti nieko, kas per daug pakenktų nedideles pajamas gaunantiems asmenims. Išlaidos

ir ginklai turi būti kontroliuojami, kaip ir visa tai, kas per pastaruosius dvejus metus labai padidėjo, ypač pajamos, kurios lygiai taip pat sumažėjo. Daugumos ant skurdo ribos atsidūrusių gyventojų pajamos neturi būti mažinamos.

Akivaizdu, kad esama klausimų, kurie taip pat kelia nerimą aukščiausiojo lygio susitikime, šiandien vykstančiame Briuselyje. Tačiau E. Giegoldo pranešimas taip pat turėtų išpėti apie bendresnio pobūdžio pokyčius ir šių nuostatų įtvirtinimą Stabilumo pakte. Svarbiausia nereikia vadovautis nepriimtina Europos valiutos fondo, kuris be kita ko, taip pat turi veiklos deficitą, politika.

(Plojimai)

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Pone pirmininke, O. Rehn ir J. C. Trichet buvo pakankamai teisūs kalbėdami apie padėtį šiandien. Graikijos padėtis euro zonoje yra labai netvirta ir, kaip suprantu, atsakymą pateiks Tarptautinis valiutos fondas (TVF). Šiomis dienomis TVF yra būtent ta organizacija, kuri padės Graikijai išbristi iš krizės. Jeigu tai nesuveiks, turėsime būti griežti ir perkirsti Gordijaus mazgą. Šalys, kurios nesilaiko euro zonos taisyklių, turi palikti žaidimą.

Pone pirmininke, pabandykite pasimokyti iš šios padėties. Prisijungusi prie euro zonos Graikija buvo nenuspėjama kaip ir Delfų orakulas. Jos pateikti skaičiai buvo neaiškūs ir nepatikimi. Graikijos vyriausybė elgiasi netinkamai nuolat teigdama, kad kitos euro zonos valstybės pateiktų sprendimą, nes jos, daugelio nuomone, iš dalies atsakingos už krizę Graikijoje. Tai pakeis pasaulį iš pagrindų. Tas, kas pateikia klaidingus skaičius negali kaltinamai baksnoti pirštais į kitus. Dėl to leiskite užduoti J. C. Trichet ir O. Rehnui konkretų klausimą: ar žinojote apie tai, kad Graikijos pateikti duomenys prisijungiant prie euro zonos buvo netikslūs ir neišsamūs? Tikiuosi, kad pateiksite aiškų atsakymą į šį klausimą.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL). – (EL) Pone pirmininke, norėčiau pradėti kalbą palinkėdamas savo tėvynainiui visa ko geriausio kovo 25-osios proga.

Kapitalistinė krizė sukėlė laipsnišką darbuotojų gyvenimo lygio prastėjimą. Tuo pat metu ji suteikė kapitalistams galimybę pradėti taikyti prieš darbo politiką nukreiptas priemones. Pasinaudodama valstybės vykdomu terorizmu prieš darbuotojus, plutokratija pradėjo tikrą karą prieš pagrindines teises į atlyginimą ir socialinę apsaugą, siekdama padidinti kapitalistų pelną.

Pagrindinis prieš visuomenę nukreiptos politikos, kurią vykdo Europos Sąjunga ir valstybių narių vyriausybės, ramstis yra ECB. Žiauri politika vykdoma remiantis vien tik pelno kapitalistams siekimo kriterijumi. Nuolatiniai raginimai, atsiradę nuo pat jo įsteigimo pradžios, sumažinti atlyginimus ir pagreitinti kapitalo restruktūrizavimą rado derlingą dirvožemį šioje kapitalistinėje krizėje.

ECB veikė kaip plutokratijos padėjėjas perkeldamas krizės našta ant darbuotojų pečių. Jis pervedė daugiau nei 1 trln. EUR bankams ir monopolininkų grupėms. Tačiau šiandien ECB ragina darbuotojus atlyginti žalą ir grąžinti tuos pinigus.

Dėl to turi būti pradėta kova prieš imperializmą, kova, kuri padėtų ištrūkti iš Europos Sąjungos, kova už žmonių valdžią ir žmonių ekonomiką, kova už socializmą.

Godfrey Bloom (EFD). – Pone pirmininke, klausiant apie euro sėkmę, atrodo, kad gyvenu tam tikroje lygiagrečiai egzistuojančioje planetoje. Ar neturėtume šiek tiek realiau žvelgti į padėtį, kaip manote?

Nedarbo, visų pirma jaunimo, problema yra įsisenėjusi Iberijos pusiasalyje ir daugybėje euro zonos šalių. Nedarbas siekė 30–40 proc. daugelį metų. Tai visiškai neturi nieko bendra su krize. Visiška katastrofa. Jungtinėse Amerikos Valstijose vienam gyventojui tenkanti BVP dalis yra daug didesnė nei Europos Sąjungoje. BVP Ramiojo vandenyno pakrančių šalyse gerokai viršija Europos Sąjungos BVP.

Ne, euras buvo visiškai nesėkminga valiuta. Ji jau patiria nesėkmę. Ji jau byra prieš mūsų akis. Užtenka panagrinėti ekonomikos pagrindus. Nėra paskutinio skolintojo, į kurį galima kreiptis, būtent dėl to turime Graikijos krizę ir už kampo laukiančią Portugalijos krizę. Nėra skolintojo. Tai neįmanomas dalykas pasaulinio valiutos valdymo aplinkybėmis, nepaisant, ar tai optimali valiutos zona, ar ne.

Nėra koordinuotos fiskalinės politikos, dėl to ji pasmerkta žlugti ir ji žlunga mums kalbant.

Jeigu galima, norėčiau priminti visiems čia esantiems kai ką kitą. Esama dviejų rūšių žmonių: gerovės kūrėjai – tai tokie žmonės, kurie dirba privačiame sektoriuje ir kuria gerovę, ir yra kiti žmonės, kurie naudojami šia gerove, tai – politikai, biurokratai ir mūsų yra per daug. Mūsų yra akivaizdžiai per daug. Esame ekonomikų užnugario beždžionės ir kol šiose valiutų zonose nebus pradėtos mažinti viešosios išlaidos padėtis tik blogės.

Corneliu Vadim Tudor (NI). – (RO) Pagrindinė krizės priežastis – mafija. Pateiksiu keletą pavyzdžių iš savo šalies – Rumunijos. Patikėkite manimi, būdamas rašytojas ir istorikas, kuris leidžia dienraštį ir savaitinį žurnalą, labai gerai žinau tai, apie ką kalbu.

Nuo 1990 m. apytikriai 6000 įmonių, kurių vertė 700 mlrd. EUR buvo privatizuotos apgaulės būdu. Deja, tik 7 mlrd. EUR, t. y. 1 proc. šių pinigų buvo gauta iki šiol. Daugeliu atvejų buvo vykdoma net ne privatizacija, bet Rumunijos nuosavybės perleidimas kitų valstybių nuosavybėn, kitais žodžiais tariant, nacionalizacija. Tai jau ne rinkos ekonomika, o džianglių ekonomika.

Ši padėtis pasikartojo keliose Balkanų šalyse, kuriose vietos mafija susijungė su užsienio mafija, siekdamas sukurti organizuoto nusikalstamumo kartelį. Lygiai taip pat kaip ir prieš šimtą metų, Balkanų pusiasalis sėdi ant parako statinės. Socialinių protestų banga gali greitai išplisti ne tik Graikijoje, bet ir kitose regiono šalyse.

Jeigu XX a. kalbėjome apie revoliucijos eksportą, tai XXI a. galime kalbėti apie bankroto eksportą. Badas yra pats galingiausias rinkiminis veiksnys per visą istoriją. Dėmesį turime perkelti nuo kovos su korupcija, kuri yra abstrakti sąvoka, prie kovos su korumpuotais pareigūnais.

Visuomenę apima vis liūdnėsni nuotaikos ir jeigu nesugebėsime sustabdyti sukčiavimo savo šalyse, kilnus Europos Sąjungos projektas sugrius kaip smėlio pilis.

Tačiau esama vienos išsigtelbėjimo vilties: atsidūrus tokiose istorinėse kryžkelėse turime priimti radikalius sprendimus. Mafija turi būti ne kontroliuojama, o po žeme.

Werner Langen (PPE). – (DE) Pone pirmininke, pirmiausia norėčiau nuoširdžiai padėkoti Europos centrinio banko pirmininkui Jean-Claude Trichet už labai sėkmingą jo darbą per pastaruosius šešerius metus. Žinoma, taip pat norėčiau padėkoti pranešėjams už pateiktą pranešimą, kuris gavo balsų daugumą. O. Rehnai, norėčiau jums priminti, kad ateityje jūsų laukia sunkios užduotys. Tikiuosi, kad Komisija galiausiai turės drąsos išnagrinėti Stabilumo ir augimo pakto trūkumus ir pateikti naują pasiūlymą. Ekonominio valdymo modelis, kuriam vadovavo finansų ministrai, nėra galimas sprendimas šiuo atveju, nes šie finansų ministrai patyrė nesėkmes praityje. Mums reikia automatizuotės sistemos. Mums nereikia, kad ekonominio valdymo kontrolę atliktų finansų ministrai. Vietoj to, mums reikia automatizuotos sistemos, kuri reaguotų pažeidimų atveju, su ECB ir Komisijos parama ir vadovavimu. Tai galėtume pasiekti aukščiausiojo lygio susitikime.

Norėčiau pateikti dvi pastabas dėl to, ką J. C. Trichet pasakė dėl euro zonos. Pritariu tam, kad jūs nurodėte būtinybę mums būti konkurencingiems visame pasaulyje. Tai susiję ne tik su euro zonos šalių konkurencija, bet ir su sugebėjimu atsilaukyti prieš JAV ir Aziją.

Antra, ES labai sėkmingai subalansuodavo sąskaitas dėl pervirši turinčių šalių. Priešingu atveju ECB turėtų taikyti daug griežtesnę politiką.

Trečia, ekonomikos istorijoje nėra pavyzdžių, kai mažėjanti gyventojų dalis lėmė ilgos trukmės augimą vidaus rinkoje. Šalys turi eksportuoti savo prekes.

Vokietijos atveju šios šalies startas Ekonominėje ir pinigų sąjungoje buvo silpnas, tačiau ji atsigrėbė ir dabar yra geras pavyzdys daugeliui šalių. To nepakanka. Turime dar pakankamai nuveikti konsoliduodami biudžetą. Svarbu nesumenkinti atliekamo darbo. Kas pasiūlė idėją bausti tas šalis, kurioms labai pasisekė ir pašalinti tas, kurios neįgyvendino savo pareigų? Tai nėra tikroji Europos politika. Todėl norėčiau palinkėti Komisijai sėkmės ir nuoširdžiai padėkoti ECB.

(Plojimai)

Anni Podimata (S&D). – (EL) Pone pirmininke, leiskite pradėti dviejų pranešėjų pasveikinimu už jų puikiai atliktą darbą šiomis sudėtingomis aplinkybėmis.

Darbas netrukus prasidės viename iš svarbiausių aukščiausiojo lygio susitikimų ir vis dar girdime kalbų dėl vadinamojo Graikijos klausimo ir galimybės sukurti tam tikrą Europos mechanizmą, kuris atsiradus poreikiui veiktų kaip ekonomikos apsaugos rodiklis, būtinas visos euro zonos stabilumui.

Be abejonės, pagrindinė atsakomybė už šią padėtį tenka Graikijai ir ji visiškai ją prisiėmė. Tačiau esama kitų – kolektyvinių išipareigojimų. Bendroji valiuta įrodė savo didelę naudą, tačiau ji taip pat turi trūkumų. Per vienuolika metų Ekonominėje ir pinigų sąjungoje nenorėjome matyti ir pripažinti, kad konkurencingumas pasidalija ir reikšmingi skirtumai bei disbalansas tarp ekonomikų euro zonoje nesuderinami su euro zonos įgyvendinamumu arba su jos stabilumu.

Dėl spekuliatyvių išpuolių, kurie iki šiol dažniausiai buvo nukreipti į Graikiją – tačiau, kurie taip pat lėmė Portugalijos skolinimosi reitingo sumažinimą iš karto kitą dieną ir kurie jau nukreipti į kitas valstybes, pvz., Italiją ir Ispaniją, ir niekas nežino, kokie bus to padariniai – visa tai tapo aišku.

Dėl to norėdami parodyti, kad esame pajėgūs išspręsti problemas, turėtume nedelsiant pereiti prie naujo, patobulinto ekonominio bendradarbiavimo ir valdymo modelio, kuris, pone W. Langenai, ne tik leistų gerbti Stabilumo ir augimo pakto taisykles, tačiau kuriuo taip pat bus nustatyta daugiau nei vien tik ekonominis koordinavimas siaura ekonominio koordinavimo, turinčio priskirtus kriterijus, prasme, ir pasiekti Europos darbo ir tvaraus vystymosi strategijos tikslai.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Pone pirmininke, Komisijos nary, pone J. C. Trichet, eurui jau dešimt metų, ir jis didžia dalimi išlaikė išbandymus, netgi nepaisant to, kad dabartiniai neramumai dar nesibaigė. Esu tikras, kad jau šiandien mes padarysime pirmą svarbų žingsnį europinio sprendimo link – su Tarptautiniu valiutos fondu ar be jo. Mūsų likimas bendras, kaip taikliai pasakė ponas J. C. Trichet. Ir jei jis mums taptų nepalankus, žinoma, tai būtų gąsdinanti perspektyva.

ECB buvo galios bastionas siaučiant finansų audroms. Verta pakartoti, kad euras per finansų krizę nešė sėkmę, jis buvo lyg inkaras Europai, įskaitant ir ne euro zonos šalis.

Euras suteikė stabilumą bei sąlygas milijonams naujų darbo vietų sukurti, ir to nereikia pamiršti šiomis dienomis, visiems kalbant apie krizę. Graikijos ir kitų euro zonos šalių problemų negalima suversti eurui. Nerūpestingas viešųjų išlaidų didinimas sukels problemų, nepaisant pasirinktos valiutos. Priešingai, ekonomikos krizė būtų buvusi gerokai didesnė, jei mes nebūtume bendradarbiavę, įskaitant ir eurą. Būtume susidūrę su spekuliacija daugiau kaip 20 nacionalinių valiutų ir konkurenciniu jų nuvertėjimu.

Daugelis mūsų tai patyrė, ir aš pats dalyvavau Švedijos finansų komitete esant 500 proc. palūkanų normai. Krizė Graikijoje natūraliai parodo, kad turi būti sugriežtintas susitarimas išlaikyti nedidelį biudžeto deficitą. Deficitas tebėra nepaprastai didelis. Reikia geresnės priežiūros ir ekonominės politikos koordinavimo ES lygmeniu, kitaip tariant, tinkamo finansinio koordinavimo.

Baigdamas norėčiau šį tą pridurti apie spekuliaciją. Kartais, kai šalyse įsivyrąja spekuliacija, kaip antai mano šalyje buvo 1990-aisiais, ji iš tiesų suteikia mums gerą progą sujungti visas priemones, kurių imamasi. Kai buvome sunkioje padėtyje, be kita ko, ir dėl George'o Soroso, žinojome, ko tikėtis ir todėl ėmėmės reikiamų priemonių. Kai kurie iš jūsų, gyvenantys šalyse, šiuo metu patiriančiose sunkumų, ir susiduriantys su panašiais dalykais, kaip tik apie tai ir turėtų pagalvoti.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Pone pirmininke, norėčiau išvengti karingo kalbos tono, kurį pasirinko ankstesnis kalbėtojas. Karingas tonas nederą kalbant apie bankus. Ko gero, atstovauju vienintelei politinei frakcijai šiame Parlamente, kurios daugumą sudaro nariai iš ne euro zonos šalių. Tik du iš jų yra iš euro zonos. Todėl mano požiūris yra kitoks.

Pono J. C. Trichet kalba gali būti įvertinta skaičiumi 36, nes tiek Europos Parlamento narių klausė jo kalbos. Ar tai reiškia, kad esame tingūs? Ne, iš tiesų tai reiškia, kad EP nariai iš tikrųjų nemano, kad Europos centrinis bankas gali būti sprendimas, vaistas nuo krizės arba kad jis gali būti gelbėjimosi ratas. Ponas O. Rehn teigė, kad euro zona pati savaime yra vertybė, o paskui kalbėjo apie krizę Graikijoje. Čia esama tam tikro prieštaravimo. Graikija šiuo metu išgyvena krizę, nes ji pernelyg greitai įžengė į šią stabilumo oazę. Turėtume vengti tokio nenuoseklumo.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Pone pirmininke, pritariu kolegoms Parlamento nariams, sakiusiems, kad krizė dar nesibaigė. Ekonomikos padėtis daugelyje šalių aiškiai nepalanki. Daugumoje šalių didėja nedarbas. Krizę dar paaštrino priemonės, kurių imtasi siekiant sumažinti deficitą.

Pone J. C. Trichet ir pone O. Rehnai – aš kalbu kaip šios institucijos narys – argi nematėte artėjančios krizės? Juk ženklų buvo. Kai užklupo krizė, jūs prisidengėte šūkiu, kad kiekvienas savo problemas turi spręsti pats. Čia jūs monotoniškai kartojate žodžius „deficito kontroliavimas“ ir „Stabilumo pakto griežtumas“.

Mano manymu, Europos Sąjungos ir Graikijos problema nėra vien tik finansų patikimumas. Žinote, kad siekdamas padengti išskolinimus, tokios šalys kaip Graikija tampa spekuliantų grobiu, tačiau kartu jos atskleidžia institucines ir politines EPS spragas.

Taigi norėčiau jums pasakyti, jog pirmiausia būtina pakeisti Stabilumo paktą. Reikalavimas taikyti Stabilumo paktą, ypač esant recesijai, aiškiai padidins ir išryškins regionų ir socialinę nelygybę, padidins nedarbą ir sunaikins visas augimo perspektyvas.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Pone pirmininke, padėtis, kurioje pelnytai atsidūrė Graikija ir euro zona, yra apgailėtina. Finansinė pagalba Graikijai pirmiausia turi ateiti iš Tarptautinio valiutos fondo (TVF). Pats TVF teigė, kad jo padėtis puiki ir jis galės padėti Graikijai. Atrodo, Europos valiutos fondas (EVF) įkurtas politiniais sumetimais, ypač siekiant, taip sakant, išsaugoti Europos veidą, jei Graikija kreiptųsi į TVF. Tačiau galvotrukčiais nekurkime naujos institucijos kaip vaisto nuo esamų taisyklių nesilaikymo. Abejotina, ar EVF sukūrimas būtinas ir pageidaujamas. Stabilumo ir augimo pakto numatytos nuobaudos turi būti įgyvendinamos aktyviau, siekiant atitiktis taisyklėms. Dabar atėjo Tarybos eilė žengti žingsnį. Eurostatui reikia suteikti galimybę atidžiai išnagrinėti euro zonos valstybių narių biudžetų duomenis ir taip kontroliuoti atitiktį Stabilumo ir augimo paktui.

Csanád Szegedi (NI). – (HU) Pone pirmininke, ponios ir ponai, šis pranešimas turi vieną rimtą trūkumą: jame neįvardijami tie, kurie yra atsakingi. O mes negalėsime įveikti ekonomikos krizės Europoje, kol nebus įvardyti atsakingi asmenys. Pagaliau pasakykime, kaip yra iš tiesų: krizę sukėlė ne žmonės, gyvenantys iš savo darbo užmokesčio ar atlyginimų, bet valdantys bankus, tarptautines bendroves ir draudimo bendroves, sausiai numelžusias Europos visuomenę.

Jei šiuo metu tarptautinė kompanija nori įsikurti Vengrijoje, jos kelias toks: ji gauna laisvą žemės sklypą iš vietos savivaldybės, jai sumažinami mokesčiai ir rinkliavos, ji samdo žmones dirbti už minimalų darbo užmokestį ir net neleidžia jiems burtis į profesines sąjungas. Tokios sąlygos ir sukėlė krizę darbo ieškantiems asmenims Europoje. Mes reikalaujame, kad tarptautinės bendrovės, bankai ir draudimo bendrovės atliktų savo vaidmenį ir imtųsi užduoties rasti išeitį ir išbristi iš ekonomikos krizės.

Antolín Sánchez Presedo (S&D). – (ES) Pone pirmininke, krizė, su kuria grumiamės, yra sunkiausia per aštuonis dešimtmečius ir didžiausia nuo to laiko, kai buvo pradėtas Bendrijos projektas.

Ji prasidėjo nuo Šiaurės Amerikos antrinės hipotekos paskolų rinkos krizės, o žlugus „Lehman Brothers“ ji dabar yra trečiojoje fazėje, 2009 m. Europos BVP sumažėjus 4 proc., esant daugiau kaip 23 milijonams bedarbių ir itin pablogėjus viešųjų finansų padėčiai, skolai siekiant daugiau kaip 80 proc. BVP.

Europos centrinis bankas atliko esminį vaidmenį prižiūrint sistemos likvidumą, naudodamas netradicinius mechanizmus kredito apribojimams neutralizuoti, taip pat glaudžiai bendradarbiaudamas su svarbiausiomis pinigų institucijomis.

Dabar, laukiant nuosaikaus atsigavimo ir nesant infliacijos spaudimo, jis turėtų ir toliau prisidėti prie kreditų atkūrimo ir vengti statyti į pavojų ekonominį atsigavimą, per anksti ar be atrankos atsisakydamas nepaprastųjų priemonių.

Krizė mums parodė, kad pinigų ir ekonomikos ramstį – pinigų politikos pagrindą – reikia sustiprinti. Visuomet reikia neišleisti iš akių pagrindinio finansinio turto kainų kilimo ir privačių skolų, užtikrinant kainų ir apskritai ekonomikos stabilumą.

Dvidešimt valstybių narių šiuo metu turi ypač didelį deficitą. Tikroji viešųjų finansų konsolidavimo – neišvengiamos užduoties, kurią reikia atlikti koordinuotai ir išmintingai – reikšmė yra atkurti paklausą, skatinti investicijas ir pritarti reformoms, leisiančioms atgaivinti ekonomiką, didinti tvarios plėtros potencialą ir kurti darbo vietas. Tam reikšmės galėtų turėti glaudesnė ekonominė sąjunga.

Turėtų būti atitaisytas pasaulinio masto disbalansas. Europos Sąjunga yra vienas iš labiausiai subalansuotų regionų. Jai galėtų kilti grėsmė, jei nebūtų stiprinamas jos konkurencingumas ir nebūtų didesnio tarptautinio bendradarbiavimo pinigų srityje. Mūsų gebėjimas konkuruoti pasaulio mastu pagerės, jei sustiprinsime vidaus ekonominį bendradarbiavimą konkurencingumo ir mokėjimų balanso srityse, kad ištaisytume disbalansą ir skirtumus euro zonoje.

Graikijos pastangos ir drąsa nusipelno aiškaus ir ryžtingo palaikymo. Tai su bendru interesu susijęs klausimas, ir abejonės kenkia visiems europiečiams. Subsidiarumas ir solidarumas yra dvi tos pačios monetos – Europos valiutos – pusės. Kaip anglų, prancūzų ir vokiečių kalbomis sakė ponas J. C. Trichet, euras yra daugiau nei vien valiuta: tai mūsų bendras likimas.

Aš tai pakartojau ispanų kalba, kuri yra viena iš Europos Sąjungos pasaulinių kalbų. Baigsiu pasakydamas tai graikų kalba, kuri geriausiai išreiškia mūsų visuotinį pasaulimą: Το ευρώ είναι το κοινό μας μέλλον.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – (GA) Pone pirmininke, ekonomikos krizė turėjo neigiamą poveikį visos Europos Sąjungos valstybėms narėms. Visoje Europos Sąjungoje dramatiškai padidėjo nedarbo rodikliai, o

labiausiai kenčia jaunimas. Dėl šios krizės sumažėjo daugelio valstybių narių viešosios lėšos. Siekdama išspręsti šį klausimą, 2008 ir 2009 metais Airijos Vyriausybė ėmėsi ryžtingų veiksmų.

Nepatikrintais duomenimis, Airijos deficitas artėjo prie 14 proc. BVP. Vyriausybės veiksmai 2010 m. stabilizavo deficitą ties 11,6 proc. BVP. Veiksmai, kurių ėmėsi vyriausybė, buvo pripažinti tarptautinėje rinkoje. Nuo paskutinio biudžeto sudarymo praėjusių metų gruodį Airijos kreditų kainos, palyginti su etaloniniu vertinimu, stabilizavosi. Iš tiesų suprantu, kodėl šią savaitę įvykusiame Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto susitikime Centrinio banko pirmininkas pripažino ir pagyrė Airijos Vyriausybės veiksmus. Daugeliu atžvilgiu Airija pagal fiskalinį koregavimą lenkia daugelį kitų šalių. Šalys, kaip antai Jungtinė Karalystė ir JAV, abi turinčios daugiau kaip 10 proc. deficitą, turės imtis žymaus koregavimo, siekdamos atkurti savo viešųjų finansų tvarumą.

Baigdamas norėčiau pasakyti, kad Airija tebėra gera vieta verslui, nes Airijos ekonomikos pagrindai tvirti, ir mes išlaikysime savo 12,5 proc. ...

(Pirmininkas nutraukė kalbėtoją)

Zbigniew Ziobro (ECR). – (PL) Pone pirmininke, besiplečianti krizė euro zonoje rodo pavojus, su kuriais gali susidurti ekonomikos projektai, paremti ne ekonominiais apskaičiavimais, o ideologinėmis prielaidomis, ypač kai integracija apima ekonominę skirtingų valstybių narių, turinčių skirtingas ekonomines sąlygas, integraciją.

Turėtume iškelti klausimą, ar kai kurios valstybės turėjo įstoti į euro zoną taip anksti, kaip buvo padaryta. Tam tikru mastu euro projektas pirmiausia tapo ne tiek ekonominiu, kiek politiniu projektu, skirtu Europos integracijai pagreitinti. Europos mokesčių mokėtojai daugelyje šalių šiandien brangiai moka už šią skubą. Būtų gerai, jei iš šios pamokos padarytume kai kurias išvadas ateičiai. Euras nėra atsakymas į atskirų ekonomikų struktūrines problemas, į besaikes skolas ar finansinės disciplinos stoką. Už savo finansų būklę atsakingos būtent valstybės narės, ir šios problemos turi būti sprendžiamos tose šalyse, kur jos kilo.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL). – (FR) Pone pirmininke, ponios ir ponai, perskaičiau pranešimus šiek tiek stebėdamasi, o kalbos, kurias girdėjau šį rytą, tik sustiprino mano įsitikinimus.

Su keliomis išimtimis tai juk yra tik biudžeto apribojimų klausimas, ribojant infliaciją ir Stabilumo ir augimo paktą, nors 20 iš 27 šalių nebeatitinka visų reikalavimų.

Tiesa, kad daugeliui reikia ekonomikos valdymo. Tačiau mes norime politinės Europos, užtikrinančios tiek savo ekonomikos, tiek socialinių pasirinkimų kontrolę ir gebančios įsikišti dėl piniginių pasirinkimų.

Graikijos krizė byloja: kontroliuoja Vokietija, ir ji kelia savo reikalavimus. Jungtinėse Valstijose centrinis bankas tiesiog įsikišo, tiesiogiai finansuodamas valstybės biudžetą, nupirkęs išdo obligacijas. Europoje Europos centrinis bankas kreipėsi pagalbos į bankus, tačiau kalbant apie Graikiją ir dar plačiau – apie PIGS, mokėti turi vis tie patys, kitaip tariant, darbuotojai, valstybės tarnautojai ir pensininkai, nors jų šalys taip pat tapo finansinių spekuliacijų aukomis.

Mums reikia ne smulkių reformų, bet kitokios Europos, ekonominės ir socialinės Europos – daugumos, o ne kelių asmenų labui.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Pranešime apie euro zonos ir viešųjų finansų metinį valdymą 2009 m. detalai analizuojamas ES valdymas per pasaulinę finansų ir ekonomikos krizę.

Ekonomikos rezultatų smukimas įvairiose ES šalyse dramatiškai padidino nedarbą ir Europos šalių skolų augimą. Krizės padariniai atskiroms šalims buvo įvairūs, todėl priemonės, kuriomis atskiros šalys bandė įveikti krizę, irgi buvo skirtingos. Nepaisant ES institucijų pastangų priimti koordinuotas ir kolektyvines priemones, pasirodė, jog kai kuriose šalyse populistinės vyriausybės be deramos atsakomybės už viešųjų finansų administravimą tiesiog rizikavo prisišaukti nelaimę.

Todėl Europos Sąjungai, kaip visumai, pasirodo, sunkiau įveikti krizės padarinius nei kitiems pagrindiniams ekonominiams centrams, kaip antai Jungtinėms Valstijoms, Kinijai, Japonijai ir Indijai. Tapo akivaizdu, kad Europos ekonominė aplinka kaip visuma gali būti skirtinga ir labiau reguliuojama, bet, palyginti su konkuruojančiomis ekonomikomis, ji labai gremėzdiška. Todėl per ateinančią laikotarpį, be pastangų konsoliduoti viešuosius euro zonos finansus, taip pat turime siekti pertvarkyti ir itin supaprastinti vidaus aplinkos taisykles. Neturime užmiršti, kad būtent šis gamybos sektorius kuria išteklius, iš kurių gyvena visa visuomenė.

Enikő Győri (PPE). – (HU) Ponios ir ponai, vykdydamas savo veiklą 2008 m., Europos centrinis bankas susidūrė su precedento neturinčiais iššūkiais, kai 2008 m. rugsėjo mėn. į Europą įsisuko pasaulinė ekonomikos krizė. Finansų krizė tapo tikrosios ekonomikos krize, nes kapitalo rinkos buvo įšaldytos dėl nepasitikėjimo, o finansų įstaigos nenorėjo teikti kreditų viena kitai ar verslo įmonėms. ECB skubiai ir, mano nuomone, tinkamai reagavo į šiuos finansinius įvykius, bet kai vertiname krizės palengvinimo priemones, negalime nepaisyti vieno apgailėtino fakto, būtent, šalių, esančių ne euro zonoje, diskriminacijos.

Esu įsitikinusi, kad ECB veikė nesilaikydamas Europos Sąjungos solidarumo dvasios, kai krizės įkarštyje, 2008 m. spalio mėn., jis nenustatė vienodų sąlygų dėl likvidumo priemonių panaudojimo. ECB suderino valiutos keitimo kursą su Švedijos ir Danijos nacionaliniais bankais, kad užtikrintų tinkamą šių dviejų šalių bankų sistemų likvidumą, susijusį su eurai. O su Vengrijos ir Lenkijos centriniais bankais tai buvo pasiruošta padaryti tikrai užsitikrinus išlaidų padengimą.

Šis ECB veiksmas, deja, prisidėjo prie didėjančių abejonių rinkose ir dar labiau apsunkino šių šalių padėtį. Dabar, kai projektuojame naują finansų sistemą, turime imtis priemonių, kad užtikrintume, jog ateityje nebebus tokios nelygybės. Todėl negalime patvirtinti reglamentų, pagal kuriuos kai kurios Europos Sąjungos dalys traktuojamos ne taip palankiai kaip kitos. Norėčiau dar išplėsti šią mintį, kalbėdama apie Europos sisteminių pavojų valdybos sukūrimą, šiuo klausimu visi dabar dirbame. ECB atliks svarbų vaidmenį. Šiai valdybai pirmininkaus ECB pirmininkas, ir turėsime užtikrinti, kad euro zonos šalys – ir taip pat šiai zonai nepriklausančios šalys, kaip antai Vidurio ir Rytų Europos valstybės – gautų lygias balsavimo teises naujoje organizacijoje.

Kyla pavojus, kad jei nepasisakysime prieš diskriminaciją, kurią jau patyrėme per krizę, nelygybė taps praktika naujose finansų kontrolės institucijose, o to reikia išvengti bet kokia kaina. Negalima leisti, kad Europos šalių susijungimo idealas išblėstų, pakeitus ankstesnį politinį susiskaldymą ekonominiu padalijimu.

George Sabin Cutaș (S&D). – (RO) Visiškai nestebina, kad išimtinės priemonės, kurias Europos centrinis bankas pritaikė krizės metu, užima pagrindinę vietą jo metinėje ataskaitoje.

Esant tokioms aplinkybėms, manau, būtų tinkama, jei Europos centrinis bankas nuolat keltų likvidumo sąlygas bankams euro zonoje. Tačiau turime nepamiršti, kad krizė taip pat smarkiai paveikė ne euro zonos valstybes nares ir kad Europos centrinis bankas turi veikti ir jų atžvilgiu, taikydamas likvidumo didinimo priemones.

Be to, daugumoje Europos Sąjungos valstybių narių taip pat pastebimas biudžeto deficito, vyriausybių skolų ir jaunimo iki 25 m. nedarbo didėjimas. Stabilumo ir augimo paktas patiria tapatumo krizę ir praranda patikimumą, todėl tampa neįmanoma veiksmingai taikyti jo principus.

Manau, reikia ne taip automatiškai ir vienodai įgyvendinti paktą, bet taikyti metodą, pagal kurį atsižvelgiama į kiekvienos valstybės narės aplinkybes ir didesnis dėmesys skiriamas ilgalaikiam tvarumui, o ne valstybės biudžeto deficitui.

Svarbiausias pakto tikslas buvo prevencija. Jis sudarytas tam, kad užtikrintų daugiašalę biudžeto procesų priežiūrą, taikant išankstinio įspėjimo sistemą. Todėl, pritardamas pagrindinėms pono E. Scicluno pranešimo mintims, manau, kad neabejotinai reikia įkurti Europos sisteminių pavojų valdybą, leisiančią pasiekti tikslą gauti operatyvius įspėjimus apie sisteminius pavojus ar neatitikimus, keliančius grėsmę finansų rinkai.

Dabartinė finansų krizė ir neseniai įvykęs jos pagilėjimas parodė, kad reikalingi savitarpio palaikymo mechanizmai, veikiantys Europos Sąjungos lygmeniu, bei koordinacijos priemonių tarp valstybių narių stiprinimas, siekiant palaikyti bendrą ekonomikos valdymą. Viena iš svarbiausių šios krizės pamokų yra poreikis prisiimti didesnę fiskalinę atsakomybę ir vykdyti su ja susijusias ekonomikos stebėjimo procedūras, siekiant išlaikyti biudžeto balansą.

Roberts Zīle (ECR). – (LV) Dēkoju, pone pirmininke ir Komisijos nariai. Praėjusį gruodį Strasbūre ponas J. Almunia, tuo metu ėjęs už ekonomikos ir pinigų reikalus atsakingo Komisijos nario pareigas, pasakė, kad, jei neatsitiks kokių nors svarbių įvykių, kitą vasarą Estija bus pakviesta prisijungti prie euro zonos. Estija yra beveik vienintelė Europos Sąjungos valstybė narė, šiuo metu atitinkanti Maastrichto kriterijus. Koks signalas bus pasiųstas, jei Estija nebus priimta į euro zoną, laikantis jos taisyklių? Mano nuomone, taip finansų pasauliui būtų pasiųstas signalas, kad euro zonos negalia yra tokia didelė, kad į ją negalima priimti mažos, bet fiskališkai atsakingos šalies. Kitaip tariant, ant euro zonos klubo durų bus užkabintas užrašas: „Klubas uždarytas esminėms pertvarkoms“. Bet koks tai būtų signalas naujosios valstybės narės, kaip antai mano šaliai Latvijai, kuri vykdo Tarptautinio valiutos fondo programą ir palaiko pastovų valiutos keitimo į eurą kursą

ir kuri, siekdama įvesti eurą, priversta leisti susitraukti ekonomikai keliolika procentų BVP ir susiduria su neįprastai aukštu nedarbo lygiu? Gavę tokį signalą, pagalvotume, kodėl turime daryti viską, kas įmanoma, kad grąžintume privačią skolą esant aukštam mūsų nacionalinės valiutos kursui, kai ši skola susidarė gavus paskolas eurai iš Europos Sąjungos bankų, skirtas, pavyzdžiui, nekilnojamajam turtui įsigyti? Ačiū.

David Casa (PPE). – Pone pirmininke, 2008 m. buvo nepaprastai svarbūs metai Europos ir net viso pasaulio ekonomikai. Tais metais vyravo didelės abejonės dėl krizės, kuri, atrodė, vien gilėjo, masto.

Taip pat buvo daug abejonių dėl laiko, kurio prireiks Europos ekonomikai atsigauti, bei dėl priemonių, kurias turime panaudoti, kad paskatintume šį atsigavimą.

Tai nebuvo lengvi metai ECB, kuriam teko susidurti su įvairiais iššūkiais. 2008 m. ECB įsitraukė į bendrą veiklą su kitais pagrindiniais centrinių bankais, kad parengtų koordinuotą veiklos metodą, siekiant suteikti bankų sistemai daug trumpalaikio likvidumo, ir šis ECB metodas pasirodė esąs nepaprastai sėkmingas.

Šiuo atžvilgiu turiu palaikyti savo kolegos išvadą, kurią jis padarė dėl ECB veiklos. Sutinku, kad 2008 m. vykdyta veikla buvo sėkminga ir kad atsakingi asmenys pasinaudojo tinkama proga. Taip pat pritariu kai kuriems pranešėjo paminėtiems rūpestį keliantiems dalykams dėl palūkanų normos sumažinimo perkėlimo iš bankų vartotojams nevykdymo ir manau, kad tai reikia vertinti atidžiau, taigi prašau atkreipti į tai dėmesį, pone J. C. Trichet.

Apskritai manau, kad tai nepaprastai gerai subalansuotas pranešimas, puikus mano kolegos iš Maltos, Edwardo Sciclunos, darbas.

Pervenche Berès (S&D). – (FR) Pone pirmininke, deja, dėl kito įsipareigojimo pirmininkas J. C. Juncker negali, kaip paprastai, prisijungti prie mūsų. Žinoma, gaila, kad tai tenka išgirsti.

Čia turime du labai gerus pranešimus, kurie leidžia mums plėtoti diskusiją kritišku euro zonai momentu.

Pono E. Sciclunos pranešimas atskleidžia mums daugelio diskusijos elementų pagrindus, ypač dėl jūsų, pone J. C. Trichet, pareigų perėmėjo paskyrimo sąlygų. Kalbant apie demokratiją, dialogas dėl pinigų yra svarbus elementas, bet jis taip pat svarbus ir pačiam Europos centrinio banko veikimui bei valdymui.

Mūsų draugo, pono S. Giegoldo, pranešime užduodami jūsų, pone O. Rehnai, klausimai, kurie tenka jūsų, o ne Europos centrinio banko, atsakomybei.

Pavojus, su kuriuo susiduriame dėl euro zonos veikimo, yra mūsų socialinio modelio iširimas. Kai jūsų pirmtakas, ponas J. Almunia, pateikė euro zonos 10 metų veikimo vertinimą, vienas veiksnys buvo itin akivaizdus, būtent – didėjantys skirtumai tarp euro zonos valstybių narių. Esame tokioje padėtyje, ir šių aplinkybių tinkamai neįvertino net Sutarties autoriai ir Stabilumo ir augimo pakto autoriai. Į tai būtina turime atsižvelgti.

Turime į tai atsižvelgti dėl dviejų priežasčių. Pirma, kad suprastume, kad nors viešųjų finansų tvarumas yra pagrindinis elementas, jo nepakanka. Tvarkydamosi su nacionalinėmis kompetencijomis, valstybės narės natūraliai nėra linkusios taikyti sankcijų, todėl jų koordinavimas, jų bendradarbiavimas nėra tinkami. Šią dvasią dar turime atrasti. Tai stebuklingoji panacėja, kurios mums reikia.

Antrasis ramstis, į kurį turime atkreipti dėmesį ir be kurio negalime apsieiti, yra fiskalinio derinimo klausimas. Kaip žinote, apgailestauju dėl to, kad šiuo požiūriu 2020 m. strategijoje net neminimas atliekamas darbas dėl įmonių apmokestinimo suderinant mokesčių bazę, nors šią veiklą turime tęsti besąlygiškai ir ryžtingai.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Pone pirmininke, prasidėjus finansų krizei, valstybių skolos sparčiai augo, nors daugelyje šalių jau pradėta išjungti ekonomikos atkūrimo čiaupus. Sprendę rimtą ekonomikos krizę, turime rūpestingai susitelkti ties ilgalaikiu ir rimtu viešųjų finansų balanso trūkumu.

Turėjome Stabilumo ir augimo pakta, bet problema ta, kad valstybės narės jo nesilaikė, todėl turime pašalinti rimtus viešųjų finansų deficitus. Buvo atkreiptas dėmesys į klaidingą statistinę informaciją Graikijos atveju, bet problemos esmė yra blogai valdoma ekonominė politika.

Mes, politikai, susiduriame su labai sudėtingais sprendimais, kaip antai lėtu augimu, visuomenės senėjimu ir vangiai gerėjančia užimtumo padėtimi. Yra tik kelios viešųjų finansų taisymo priemonės: didinti pajamas iš mokesčių, skatinti ekonomikos vystymąsi ar mažinti išlaidas.

Ieškant taisomųjų priemonių, pagrindiniai rodikliai yra viešųjų finansų tvarumas ir deficitas. Tvarumo deficitas rodo, kiek reikia didinti mokesčių tarifą ar mažinti viešųjų finansų išlaidas, kad jie išliktų tvarūs. Norėdami pasiekti balansą, turime pripažinti, kad sukaupta skola padidės pagal palūkanų normų ir bendrojo nacionalinio produkto augimo skirtumą, o dėl visuomenės senėjimo ateinančiais metais iš esmės padidės išlaidos pensijoms ir rūpybai. Norint padidinti viešųjų finansų įplaukas, būtina užtikrinti augimą ir užimtumą, didinti viešųjų tarnybų produktyvumą ir įgyvendinti struktūrines priemones, galinčias užtikrinti, pavyzdžiui, pensijų programų tvarumą.

Ilgalaikėje perspektyvoje gimstamumo koeficiento padidėjimas ir profilaktinė sveikatos priežiūra turės reikšmės viešųjų finansų balansui. Tebesitęsiant ekonomikos krizei, paraginome geriau koordinuoti viešuosius finansus, ir norėčiau paklausti, kaip Komisijos narys O. Rehn ketina tai atlikti. Tačiau manau, kad ši ekonomikos krizė negali būti panaudojama kaip nesąžiningas būdas valstybių narių ekonomikos kontrolei įvesti. Mes tik turime laikytis griežtos biudžeto drausmės viešųjų finansų srityje.

Olle Ludvigsson (S&D). – (SV) Pone pirmininke, aptariamus pranešimus norėčiau aptarti trimis svarbiausiais aspektais.

Pirma, neturėtume priskirti diskusijų apie viešuosius finansus prie vien su griežtumu susijusių klausimų. Mums reikia susitelkti ties tuo, ką galime nuveikti, skatindami vystymąsi ir kovodami su nedarbu. Daugelyje šalių reikia mažinti viešąsias išlaidas. Tačiau kartu taip pat svarbu didinti pajamas per teigiamą augimą, suteikiant darbo daugiau žmonių ir mokant mokesčius.

Antra, vertinu tai, jog ponas E. Scicluna savo pranešime kelia skaidrumo didinimo finansų sektoriuje klausimą. Šiuo atžvilgiu vis dar reikia daug nuveikti. Skaidrumas nėra vien puikus būdas kovoti su žalingu ir rizikingu elgesiu finansų rinkoje. Didesnis skaidrumas taip pat būtinas, kad priežiūra būtų veiksminga ir viešosios finansų institucijos įgytų visuomenės pasitikėjimą, kuris yra nepaprastai svarbus.

ECB turėtų imtis naujų veiksmų šioje srityje ir taikyti neatidėliotinas priemones, siekdamas padaryti savo veiklą skaidresnę. Vykęs pirmasis žingsnis būtų pradėti skelbti ECB valdančiosios tarybos posėdžių protokolus. Atvirumas taip pat turėtų būti pagrindinis principas kuriant Europos sisteminės rizikos valdybą (ESRV). Kad Europos sisteminės rizikos valdybos rekomendacijos turėtų poveikį, reikėtų vadovautis principu skelbti jas viešai.

Trečia, man malonu, kad savo pranešime ponas S. Giegold pabrėžia, kaip svarbu turėti aiškią aplinkos ir klimato perspektyvą netgi krizės laikais. Neturime leisti finansų krizei sulėtinti perėjimą prie žaliosios ekonomikos. Todėl turėtume skatinti ekonomikos pagyvėjimą, investuodami kapitalą į atsinaujinančiuosius energijos išteklius, ekologiškas transporto sistemas ir žaliųjų technologijų plėtojimą. Tik darydami tokio pobūdžio investicijas galime skatinti tvarų, ateityje atsinaujinsiantį augimą.

Frank Engel (PPE). – (FR) Pone pirmininke, be abejonės, 2009-ieji buvo sudėtingiausi metai eurui nuo jo įvedimo, tačiau jie buvo ir naudingiausi. Jei Europos Sąjunga per krizę nebūtų turėjusi euro, ji būtų paskendusi konkurencinių devalvacijų kare. 2009 m. piniginis nepastovumas būtų susilpninęs politinį Europos Sąjungos vientisumą.

Dėl euro nepatyrėme nuolatinio valiutų kursų ir pinigų politikos disbalanso. Tačiau kiek tai dar tęsis? Šiandien tikimės ir meldžiamės dėl geresnio Europos valiutos valdymo – labiau ribojančio, labiau matomo ir labiau prisitaikančio valdymo.

Faktas tas, kad šalių pastangos atkurti su euru susijusių pagrindinių taisyklių laikymosi kontrolę nėra kiek neprideda prie tinkamo Europos ekonomikos ir piniginio valdymo plėtojimo. Tik solidarumas gali sutramdyti spekuliacinę veiklą, kurios auka šiandien yra Graikija ir kuri bet kuriuo metu gali smogti kitoms euro zonos šalims.

Emociniu požiūriu jautriame valstybių skolų rinkų kontekste solidarumas itin susijęs su vientisumu. Pastarųjų savačių politinis išsisukinėjimas pakenkė ne tik Graikijai. Dėl jo rimtai susvyravo pasitikėjimas euru. Pagalbos nesuteikimas pavojuje atsidūrusioms šalims kenkia piniginiam visos euro zonos stabilumui.

Šalia skubios pagalbos pagaliau suteikime eurui priemones, kurių jam reikia. Mums reikia koordinuotos Europos obligacijų rinkos, kad išvengtume kliūčių, esant per daug valstybės skolų per dideliame skaičiuje šalių, pasiekiančių brandą vienu metu. Mums reikia atstovavimo už euro zonos ribų visais lygmenimis, visose institucijose, įskaitant tarptautines finansų institucijas. Kodėl Eurogrupės pirmininko nėra G20?

Tarkime, nauji nariai nori prisijungti prie euro zonos kiek galima greičiau. Turime juos sveikinti entuziastingai, o ne atsainiai. Sumanymas pašalinti iš euro zonos valstybes nares tolygus užmojo turėti stiprią Europą pasaulyje atsisakymui. Euro zonos plėtra turi vykti kartu su priemonių, reikalingų tikrai ekonominei sąjungai, įgyvendinimu: biudžeto politikos koordinavimu ir ekonominės politikos bei fiskalinės politikos derinimu. Tik taip užtikrinsime tolesnę euro sėkmę.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Pone pirmininke, krizė yra liga, nuo kurios paprastai ne tik pasveikstama, bet kartu ir sustiprėjama bei sukuriami pasipriešinimo mechanizmai. Ji taip pat gali sukelti vadinamųjų komplikacijų ir netgi tam tikrų nuolatinių pakenkimų kūnui. Pagalvokime, kaip atsirado ši liga, mūsų vadinama krize.

Daugeliu atvejų liga yra įvairių elgesio būdų nesirūpinant savo kūnu pasekmė arba yra išorinės kilmės. Krizės priežastis buvo rinkos principams prieštaravusi veikla – spekuliacija. Pati rinka nepajėgia atmesti, neutralizuoti ar apriboti šių veiksmų, jei nėra tinkamos priežiūros ir procesų pažangos stebėjimo, ypač rinkai netipiskose situacijose. Iki šiol finansų rinką stebėjo ir prižiūrėjo daugiausia valstybinės ir nacionalinės institucijos. Globalizacija leido sukurti pasaulio finansų institucijas ir pasaulinę finansų rinką. Tačiau atitinkama kita šio pasaulio dalis, kurią sudarytų regionų ir mūsų atveju – Europos institucijos, kurios prižiūrėtų ir stebėtų šias rinkas, nebuvo sukurta.

Šioje rinkoje nesivadovaujama vertybėmis, o svarbiausiu dalyku laikoma būtinybė siekti naudos bet kokia kaina. Krizė prasidėjo ne 2008 m., kai žlugo finansų rinka, bet 2007 m., kai kilo maisto rinkos krizė ir buvo sutrikdyta energetikos rinka, kontroliuojama politinėmis priemonėmis. Padėtis Europos Sąjungoje tapo bloga todėl, kad nesilaikyta Stabilumo ir augimo pakto visuotinai nustatytų ir priimtų principų.

Gaila, kad Komisijos išpėjimai buvo per švelnūs. Kai kurioms valstybėms narėms buvo leista pasitraukti turint daugiau, nes jos pirmiausia net neketino leisti kažkokiai Komisijai ar kam kitam skaityti joms pamokslus. Kai kurios valstybės narės elgėsi kaip vaikai, slėpdamos savo piktadarys. Toks elgesys negali būti Bendrijos ar mūsų integracijos pagrindas. Svarbu pripažinti padarytas klaidas, pranešti mūsų piliečiams, atsiprašyti jų ir paprašyti supratimo ir bendradarbiavimo bendrant iš krizės.

Turime imtis veiksmų, kad dėl krizės patiriamos išlaidos netektų silpniausiems ir vargingiausiems. Europos Sąjungos solidarumas mus taip pat įpareigoja remti šalis, kurias krizė paveikė labiausiai. Atsivimas neįvyks iš išorės, jei kūnas ar valstybė patys nekovo.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Pone pirmininke, ponios ir ponai, pone J. C. Trichet, norėčiau nuoširdžiai jums padėkoti ne tik už tai, ką nuveikėte pastaraisiais metais, bet ir už jūsų požiūrį, kurį reiškėte per pastarąsias savaites. Jūs buvote kompetentingas, nepriklausomas ir nuoseklus. Jūs ir jūsų darbuotojai stengėtės palaikyti ramybę įtampos kupiniais laikais.

Pone O. Rehna, per pastarąsias kelias dienas jūs paskelbėte itin padrąsinančių pareiškimų. Turėtume padaryti viską, kas įmanoma, toliau eidami jūsų pradėtu keliu.

Euras yra stabilizuojanti jėga netgi krizės laikais. Turime sugriauti mitą, kad euras ir Stabilumo ir augimo paktas sukėlė problemų, su kuriomis susidūrė Graikija ir kitos šalys. Praėjusią savaitę Graikijos ministras pirmininkas labai aiškiai šiuose rūmuose pasakė, kad euras nėra kaltas. Priešingai, jis yra sprendimo dalis. Be euro negalima jokia reforma. Negali būti jokių tinkamų apribojimų tikslams, kuriuos mes patys galime išsikelti be euro. Neturime euro susilpninti, jei paveiktosios šalys jaučia, kad euras veikiau jas saugo, o ne silpnina.

Taip pat norėčiau pridurti, kad Graikija neprašo pinigų, kaip dažnai mėgina sudaryti išpūdį žiniasklaidai. Būtų gerai, jei daugelis Tarybos narių pagaliau nustotų laikytis populiarios nuomonės dėl vidaus politinio fronto, kalbėdami šia tema, tačiau dirbtų su mumis, siekdami rasti bendrus Europos sprendimus. Graikijai negalima suteikti subsidijų, bet ji nori paramos savo reformos ir taupymo plano įgyvendinimui. Europos centrinio banko pirmininkas ponas J. C. Trichet trijų žingsnių plane taip pat labai aiškiai išdėstė, kas yra įmanoma ir kada galima imtis priemonių. Niekas nepasakė, kad nieko negalima padaryti.

Turime pinigų sąjungą, tačiau neturime ekonominės sąjungos. Kad pasiektume ekonominę sąjungą, mums reikia politinės valstybių narių valios, o ne patarimo. Ekonominė sąjunga apima biudžeto politikos koordinavimą, mokesčių derinimą ir švietimo, ekonominės politikos ir socialinės politikos koordinavimą. Būtent tą nuveikti prašome valstybes nares ir tikimės, kad jos įsipareigos tai padaryti. Turime toliau laikytis šio maršruto dėl euro interesų.

Danuta Jazłowiecka (PPE). – (PL) Pone pirmininke, praėję metai euro zonai buvo nepaprastai audringi. Jie prasidėjo Slovakijos įstojimu į Eurogrupę, o baigėsi didžiulėmis ekonominėmis ir finansinėmis problemomis Graikijoje. Šiuo periodu pasaulis patyrė didžiausią ekonomikos krizę per daugelį metų.

Šiuo metu vyksta diskusijos, kaip įveikti naujus iššūkius, kokia kryptimi turėtų būti plėtojama pasaulio ekonomika ir kokia turėtų būti Europos Sąjungos politika. Rezoliucija, kurią šiuo metu svarstome, yra šių diskusijų dalis. Norėčiau atkreipti dėmesį į vieną iš jos aspektų.

Ponios ir ponai, ekonomikos krizė, problemos Graikijoje, taip pat dabartinės diskusijos dėl pagalbos Graikijai rodo, kad skirstymas į naująją ir senąją Europą vis dar tebėra tikrovė. Praėjusį penktadienį Europos Komisijos vadovas José Manuel Barroso pasakė, kad ketinama sukurti palaikymo mechanizmą euro zonos šalims, patiriančioms finansinių problemų. Pasak Komisijos vadovo, principus, kuriais turėtų būti grindžiamos šios priemonės ir jų naudojimo sąlygas turėtų nustatyti tik euro zonos narės.

Norėčiau pasinaudoti šių diskusijų teikiama proga ir pareikšti, kad labai palaikau Komisijos nario, atsakingo už finansų planavimą ir biudžetą, pono J. Lewandowskio, ir Lenkijos finansų ministro profesoriaus Jano Rostowskio poziciją. Norėčiau prisidėti prie jų kreipimosi, taip pat prie daugelio kolegų Parlamento narių nuomonės, kad visos valstybės narės, įskaitant nepriklausančias euro zonai, jau dabar turėtų aktyviai dalyvauti taikant euro zonos stiprinimo priemones ir kuriant pagalbos priemones jos narėms. Lenkija, kuri yra viena iš euro zonai nepriklausančių šalių, netrukus įsives bendrąją valiutą, ir mes jau šiandien norėtume būti atsakingi už būsimą Eurogrupės sudėtį. Todėl neatribokime naujųjų valstybių narių nuo šių svarbių diskusijų. Jau turėjome šūkį „dviejų greičių Europa“. Tad neskirstykime Europos į euro zonai priklausančią ir euro zonai nepriklausančią Europą, juk esame viena Europos Sąjunga.

Galiausiai norėčiau pritarti visoms dalims rezoliucijos, kuria Europos centrinio banko, Europos Komisijos ir Eurogrupės narių prašoma remti euro zonos plėtros procesą – plėtros, pagrįstos dabartiniais kriterijais. Taip pat norėčiau padėkoti Europos centrinio banko pirmininkui ponui J. C. Trichet už jo gerą darbą, ypač šiais metais, kurie buvo tokie sunkūs Europai.

Alajos Mészáros (PPE). – (HU) Esu dėkingas Komisijos nariui, ECB pirmininkui ir pranešėjui už atvirą ir itin profesionalų požiūrį į šią mums labai rūpiną problemą. Iš tiesų kelia nerimą tai, kad, nepaisant visų mūsų pastangų, nedarbo mastas ir valstybių skolos lygis tebeauga beveik visose Europos Sąjungos valstybėse narėse. Mano šalis Slovakija irgi nėra šios taisyklės išimtis. Nedarbas išaugo daugiau nei 13 proc. Slovakija buvo paskutinė valstybė, prisijungusi prie euro zonos 2009 m. sausio 1 d., ir tai turėjo teigiamą poveikį tiek ekonomikos, tiek politikos bei socialinei sritims. Didžioji gyventojų dauguma euro atžvilgiu tebėra nusiteikusi teigiamai. Todėl manome, kad svarbu išlaikyti euro galią ir prestižą. Parlamentas turi paremti Komisijos ir ECB pastangas, kad to siekiant būtų išvengta nesėkmės. Pirmasis dalykas, kurį reikia padaryti – pakelti Europos ekonomikos integraciją į aukštesnę ir tvarų lygmenį. Tačiau tai strateginis klausimas, kurį sprendžiant būtinas Tarybos įsipareigojimas paremti.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Išėjimas iš sudėtingos ekonominės ir finansinės krizės nebuvo toks efektyvus, kaip buvo galima tikėtis. Prasidėjus krizei valstybių narių paramos bankams programos nebuvo suderintos su bendrai Europos lygmeniu nustatytais sąlygomis, o papildomomis lėšomis, skirtomis iš ECB, pasinaudojo kai kurie bankai savo nuostoliams padengti. Taip pat nebuvo suderinta ir parama ekonominei veiklai, ypač smulkios ir vidutinės įmonės. Šių veiksmų pasekmės yra akivaizdžios: laiku negaudamos paskolų iš bankų masiškai užsidaro smulkios ir vidutinės įmonės. Įveikti sunkumus lengviau buvo Euro zonos šalims, kurioms Europos Centrinis Bankas užtikrino likvidžių lėšų tiekimą. Jeigu tikime Europos solidarumu, jei veikiame vienoje atviroje rinkoje vienodomis konkurencinėmis sąlygomis ir visų tikslas yra kuo greičiau išeiti iš šios sudėtingos situacijos, manau, kad Europos centrinis bankas turėjo ir turi užtikrinti likvidžių lėšų tiekimą ir ne Euro zonos valstybėms narėms, kurias ši krizė palietė itin skaudžiai.

Andrew Henry William Brons (NI). – Pone pirmininke, pranešėjas ponas E. Scicluna teigė, kad ECB bandė didinti likvidumą, tačiau bankai neperdavė likvidumo savo klientams. Tai pasakytina ir apie euro zoną, ir apie ne euro zoną.

Mano partijai malonu, kad Jungtinė Karalystė nepriklauso euro zonai. Valstybės valiuta turi atspindėti tos valstybės ekonomikos sąlygas ir poreikius, o ne vidutinius 27 skirtingų ekonomikų poreikius. Tačiau siekis išlaikyti savo pačių valiutą – tik dalinis sprendimas. Pagrindinė problema ta, kad kreditų kūrimas ir skirstymas yra privačių bendrovių – komercinių bankų – rankose, taip yra ir euro zonoje, ir ne euro zonoje.

Kreditų kūrimo – tiesą sakant, pinigų kūrimo – funkciją reikia atimti iš privačių bendrovių. Papildomą perkamąją galią, kai jos reikia – ar paskiriant esamą arba būsimą augimą, ar finansuojant didelius infrastruktūros projektus – turi kurti ir paleisti į apyvartą vyriausybė, o ne bankai, kurie ją kuria ir skolina.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Per šią krizę pastebėjome, kad palūkanų ir valiutų kursų sukelti svyravimai veikė priešingai nei bendroji valiuta, tinkamai apsaugojusi euro zoną.

Bendroji valiuta nepadėjo pašalinti visų vidaus ir išorės disbalansų. Tačiau nauda, kurią ji suteikė, nacionalinėms finansų institucijoms leisdama turėti prieigą prie Europos centrinio banko likvidumo ir pašalindama valiutų kursų svyravimo pavojų, padidino valstybių narių, nepriklausančių euro zonai, domėjimąsi ja.

Reikia sveikinti šių valstybių dedamas pastangas gerinti savo ekonomikas ir fiskalinę politiką, siekiant išvesti bendrąją valiutą. Prašau Komisijos ir Europos centrinio banko ir toliau skatinti euro zonos plėtrą taip skubiai, kaip įmanoma, kad ji įgytų daugiau apsaugos nuo ekonomikos ir finansų krizės padarinių.

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Pone pirmininke, pone J. C. Trichet, norėčiau pareikšti didelę padėką už pranešimo dalį, kurioje išpėjama dėl pernelyg didelio darbo užmokesčio mažinimo, skirto deficitui sumažinti, nes dėl mažų pajamų sumažės ekonomikos vystymasis. Noriu padėkoti jums už šią pastraipą, nes manau, kad tai ne tik sulėtina ekonomikos vystymąsi ir sumažina Europos konkurencingumą, bet taip pat apriboja Europos gyventojų galimybes visokeriopai dalyvauti visuomenės gyvenime.

Mes būtinai turime sudaryti savo biudžetą laikydamiesi tam tikrų nurodymų, tačiau valstybėms narėms lygiai taip pat svarbu turėti erdvės manevruoti ekonominėje ir socialinėje srityse. Jei turėsime tokią Europą, kurioje nebeinvestuojama į išsilavinimą, sveikatą ir mokslinius tyrimus, kartu turėsime nestabilią Europą, negalinčią konkuruoti su likusia pasaulio dalimi. Grupės, kurios nėra atsakingos už krizę, dabar neturėtų prisiimti dėl jos patiriamų išlaidų. Jei neinvestuosime į žmones, neturėsime Europos ateities. Todėl raginu ateityje pabrėžti būtent socialinį aspektą.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Pone pirmininke, ponios ir ponai, dabartinė ekonomikos ir finansų krizė, kuri kartu yra ir struktūros krizė, mus verčia įgyvendinti ilgalaikę kontrolę ir apdairiai priimti biudžetus. Dėl globalizacijos euro zonai tenka veiksmingas vaidmuo lemiant finansų politiką. Tačiau ji neturi būti vykdoma eilinių piliečių sąskaita, ir norėčiau kiekvienam priminti, kad reikalingi atsargumas ir atsakomybė.

Jean-Claude Trichet, Europos centrinio banko pirmininkas. – (FR) Pone pirmininke, turiu pasakyti, kad jau kreipiausi į Parlamentą prieš šešerius su puse metų, ir dabar pirmas kartas, kai išgirdau tiek daug kalbų, tiek daug analizių, tiek daug patarimų ir tiek daug pasiūlymų.

Man padarė didelį įspūdį neseniai pasakytų kalbų vertė, taip pat nuomonių, kurios buvo pareikštos, įvairovė.

Pamėginsiu, jei pavyks, apibendrinti savo svarbiausias mintis, kurių kilo išklausus jūsų pastabų, kurios visos buvo įdomios ir tinkamos, ir kurias Europos centrinis bankas, žinoma, laikys labai svarbiomis.

Visų pirma, norėčiau pasakyti, kad išvardijote daugybę iššūkių, su kuriais susidūrė ECB, ir pagyrimų ECB už tai, kad jis gebėjo reaguoti tinkamu laiku, esant labai sudėtingoms aplinkybėms. Leiskite pasakyti jums, kad manau, jog mano kolegos ir aš mėginome padaryti ką galėdami geriausia itin išskirtinėmis aplinkybėmis – blogiausiomis nuo Antrojo pasaulinio karo, ir jos tikriausiai būtų buvusios blogiausios nuo pat Pirmojo pasaulinio karo, jei nebūtume veikę greitai.

Su iššūkiais susidūrė visi; daugelis jūsų sakė, kad iššūkių kilo ir kitiems centriniams bankams Europoje ir likusioje pasaulio dalyje. Taigi mums visiems teko didžiulė atsakomybė, ir visiškai pritariu sakiusiems, kad negalime teigti, jog sunkūs laikai baigėsi. Sunkūs laikai mums dar nesibaigė. Mes dar negrįžtame prie savo įprastos veiklos. Turime išlikti nepaprastai budrūs.

Taip pat kalbėjote apie augimą ir darbo vietų kūrimą, ir tai labai svarbi Parlamento žinia. Visiškai jai pritariu. Suteikdami stabilumo ir būdami patikimi suteikiant stabilumo vidutiniu ir ilguoju laikotarpiu, tikimės, kad prisidedame prie tvarios plėtros ir tvaraus darbo vietų kūrimo. Tačiau žinote, kad mūsų žinia – tai struktūrinės reformos; o struktūrinės reformos, skirtos Europos vystymosi potencialui ir Europos darbo vietų kūrimui gerinti, neabejotinai būtinos.

Aiški jūsų skleidžiama žinia, kuriai mes ECB visiškai pritariame – bet nenoriu atsakyti vietoje Komisijos nario – svarbiausia yra Europos, kurią sudaro 27 narės, valdymas bei euro zonos, kurią sudaro 16 narių, valdymas. Mes reikalaujame kuo didžiausios atsakomybės iš šalių – tiek iš 27, tiek iš 16 narių, skatindami jų atsakomybę,

skatindami atidžiai stebėti sau lygias nares. Mums ypač reikia visiškai ir galutinai įgyvendinti Stabilumo ir augimo pakto. EPS pagrindas yra fiskalinės politikos priežiūra, ir turiu taip pat įtraukti struktūrinių reformų priežiūrą ir jų įgyvendinimą, taip pat įvairių ekonomikų, būtent – euro zonos, kainų konkurencingumo pokyčių priežiūrą. Tai esminis klausimas.

Nenoriu detaliau kalbėti apie Graikiją ir kitus dalykus, kuriems kyla įvairios grėsmės. Jau pasinaudojau proga atsakyti į daug klausimų Ekonomikos ir pinigų politikos komitete ir Parlamente. Leiskite tik paminėti, kad Graikija turi sektiną pavyzdį, ir tas pavyzdys yra Airija. Airija buvo susidūrusi su nepaprastai sudėtinga problema – tai čia minėjo ir vienas iš EP narių – ir šią savo problemą labai rimtai įvertino iš anksto, ypač ryžtingai, profesionaliai ir kompetentingai, ir tą pripažino visi. Noriu tai pabrėžti. Kartojau, kas jau buvo pasakyta: dėl naujųjų priemonių, kurių ėmėsi Graikijos Vyriausybė, ECB mano, kad jos yra įtikinamos ir, norėčiau pridurti, drąsios.

Trumpai apie ilgalaikę padėtį euro zonoje: per ateinančius 10 ar 20 metų užtikrinsime kainų stabilumą pagal apibrėžimą, kurį pateikėme euro kūrimo pradžioje. Galite mumis pasitikėti. Mes tai įrodysime. Tai ne teorija. Tai faktai, tai skaičiai.

(FR) Taip pat turiu pabrėžti: visos euro zonos narės žino, kad vidutinė infliacija euro zonoje vidutiniu ir ilguoju laikotarpiu bus mažesnė nei 2 proc. arba artima 2 proc. Jos turi suprasti, kokių tai turės pasekmių kiekvienai šaliai. Joms naudinga priklausyti euro zonai. Jos neturi apsiriboti nacionaliniu požiūriu, kalbant apie nacionalinę infliaciją, nes mes garantuojame ką kita – todėl, kad mūsų to buvo prašoma, todėl, kad patikimai vykdome savo įgaliojimus, todėl, kad tai įnašas į Europos klestėjimą ir stabilumą.

Pone pirmininke, leiskite pateikti išvadą – jei galima, keliais žodžiais – skaidrumo klausimu. Kaip dažnai sakydavau EP nariams, mes esame patys skaidriausi pasaulyje, kalbant apie nedelsiant skelbiamus mūsų tyrimus, įžanginį pranešimą. Esame skaidriausi pasaulyje, kalbant apie spaudos konferenciją, rengiamą iškart po Valdančiosios tarybos posėdžio.

is sprendimas netaikomas vieninteliu atveju – ir tam turime rimtą pagrindą – mes nepateikiame asmenų, balsavusių už tą ar kitą klausimą, pavardžių, nes manome, kad mūsų darbas – tai ne pavienių asmenų darbas. Mes esame kolegija. Valdančioji taryba yra nedalomas vienetasis. Ji laikoma viena Valdančiąja taryba.

Jau minėjau, kad tai nėra įprasta veikla, ir turime visiškai, iš esmės reformuoti finansų rinką, kad būtume tikri, jog nesukelsime kitos tokios krizės, kokią turėjome įveikti.

Bent jau taip buvo Lenkijai ir Vengrijai: viena EP narė minėjo Lenkiją ir Vengriją ir mums teigė, kad ECB su jomis nesiėlgė taip, kaip derėtų. Manau, EP narė nėra tinkamai informuota; paraginčiau ją nuvykti į dviejų šalių nacionalinius centrinius bankus, ir jai bus parodyta, kad ECB itin glaudžiai bendradarbiauja su šiais dviem centriniiais bankais mūsų visų labui.

Olli Rehn, Komisijos narys. – Pone pirmininke, pirmiausia norėčiau padėkoti Parlamento nariams už labai rimtas ir dalykiškas diskusijas. Labai atidžiai išklausiau jūsų nuomones. Iš jų galiu daryti išvadą, kad esama stiprios ir didelės paramos veiksmingai stiprinant ekonomikos valdymą euro zonoje ir visoje Europos Sąjungoje.

Mano manymu, šiandienos diskusijomis labai gerai parengta dirva šiandienos ir rytojaus Europos Vadovų Tarybai. Taip pat džiaugiuosi galimybe diskusijas apie ekonomikos valdymą netrukus tęsti Ekonomikos ir pinigų politikos komitete, geriausiai – kiek galima greičiau po Velykų. Norėčiau pasikonsultuoti su jumis ir veikti toliau jau turėdamas konkrečių pasiūlymų.

Stiprinant ekonomikos valdymą, kuris yra pats svarbiausias, veiksmų turi būti imtasi atsižvelgiant į du aspektus. Visų pirma, kartinis akmuo turi būti iš tikrųjų patikima ir geresnė prevencinė fiskalinė ir biudžeto priežiūra, kuri yra stipresnė ir griežtesnė, taip pat įtraukiant vidutinės trukmės biudžeto politiką bei panaudojant rekomendacijas ir, jei reikia, įspėjimus valstybės narėms.

Antrą aspektą sudaro veiksmingesnė prevencinė, sistemiškesnė ir griežta euro zonos ir Europos Sąjungos valstybių narių makroekonominio disbalanso ir konkurencingumo skirtumų priežiūra. Šiuo atžvilgiu taip pat bus taikomos įpareigojančios politikos rekomendacijos. To reikia siekiant neleisti kauptis disbalansams. Savaiame aišku ir neabejotina, kad labiausiai neatidėliotinai ir skubiai jį reikia taikyti šalyse su dideliu deficitu, pasižyminčiose menku konkurencingumu – ne tik Graikijoje, bet, žinoma, pradedant ją.

Lygiai taip pat savaiame aišku, kad dėl to negalime manyti ir nemanysime, kad kas nors susilpnintų šalių su einamosios sąskaitos perviršiu eksporto veiklą. Kitaip tariant, nesiekiamo, kad „Bayern München“ su „Olympic

Lyon“ žaistų blogiau, tačiau siekiama pagerinti eksporto konkurencingumą, kai to reikia, ir vidaus paklausą, kai to reikia ir galima, taip leidžiant ir „Bayern München“, ir „Olympic Lyon“ žaisti geriau – kaip Europos komandai, stiprinant tiek puolimo, tiek gynybos strategijas.

Būtent tai ir yra euro zona ir baigiant analizuoti – ir Europos Sąjunga.

Edward Scicluna, pranešėjas. – Pone pirmininke, pirmiausia keletas pastabų. Norėčiau pasinaudoti proga padėkoti ECB už bendradarbiavimą ir pasirengimą atsakyti į įvairius mano klausimus. Antra, norėčiau padėkoti savo kolegoms šešėliniams pranešėjams už jų bendrą komandinį darbą susitariant dėl šio pranešimo pakeitimų ir taip praplečiant pritariantį jam ratą.

Pamatėme, kad neseniai įvykusi recesija yra neabejotinas iššūkis. Tačiau įtampa euro zonoje nėra nauja ir jau gerai pažįstama. Žinome, kad dar nesame optimalios valiutos zona. Tačiau kaip tik todėl turime būti novatoriški. Turime įgyvendinti protingus ekonominius principus ir politiką. Žinoma, jie turi būti suformuluoti remiantis Europos socialinės sanglaudos principais.

Kai kurie stebėtojai pareiškė, kad ECB negali padėti Graikijai, nes tą draudžia Europos Sąjungos sutarties 103 straipsnio punktas „jokio gelbėjimo“. Vis dėlto viena yra gelbėti, o visai kas kita – teikti laikiną finansinę paramą.

Žinome, kad turime kelis pasirinkimus. Kai ką galima atlikti per trumpą, kai ką – per vidutinės trukmės laikotarpį. Kaip pabrėžė prieš mane kalbėję kolegos, būdami europiečiai, mes visi palaikome eurą ir visi norime, kad viskas su juo būtų gerai. Galime dėl to pasistengti, taigi visų pirma mes visi – Parlamentas, Komisija, Taryba ir Europos centrinis bankas – turime vieni su kitais konsultuotis ir rasti sėkmingos kelią pirmyn.

Galiausiai turime atkurti visuomenės pasitikėjimą finansų institucijomis, taikydami priemones, kurios apima didesnę skaidrumą, geresnę rizikos valdymą ir atitinkamą reguliavimą. Turime užtikrinti, kad dar kartą neįvyks tokio masto krizė.

Sven Giegold, pranešėjas. – Pone pirmininke, atsižvelgdamas į šias diskusijas, norėčiau trumpai išsakyti tris pastabas.

Pirma, šiuose rūmuose išklausę skirtingų nuomonių, mes patys laikomės dar kitokios nuomonės disbalansų klausimu. Buvo gana aiškių skirtumų, ir manau, kad turime būti apdairūs.

Ypač norėčiau atkreipti į tai jūsų, pone J. C. Trichet ir pone O. Rehnai, dėmesį ir paprašyti, kad nebūtumėte akli viena akimi, nes esminė problema, kaip iš esmės sutariame, yra ta, kad išlaidos turėtų didėti pagal infliacijos rodiklį, pridedant ir našumą. Kai kurių šalių išlaidos padidėjo per daug, ir gerai, kad jūs veikiate.

Kita vertus, kelios šalys taiko mokesčių politiką, o kartu ir darbo užmokesčio nustatymo tvarką, užtikrindamos, kad jis nesmuktų žemiau šios ribos. Jei nieko nenuveiksite šiuo klausimu – žinau, kad kai kas ECOFIN taryboje nepritaria šiam požiūriui – ekonominis euro zonos pagrindas taps ypač nestabilus, o tai labai pavojinga. Primygtinai prašau nebūti aklais viena akimi ir taip pat siūlau elgtis savo kolegoms.

Pažvelkite į Graikiją ir stabilumo programą, kuri čia buvo giriama. Norėčiau pabrėžti, kad tai didžiausia problema, ir remiuosi tuo, ką sužinojau per savo vizitą į Graikiją praėjusią savaitę.

Dauguma žmonių Graikijoje nujaučia, kad per praėjusius 10 ar 20 metų daug žmonių tapo labai turtingi neteisėtomis aplinkybėmis. Girdami Airijos pastangas, negalite lyginti jos su padėtimi Graikijoje. Graikijos žmonės supranta, kad jie neturėtų nukentėti dėl to, ko jie nepadarė.

Todėl raginu jus, pone O. Rehnai, taip pat daryti spaudimą Graikijos Vyriausybei, kad ji rimtai imtųsi neteisėtai įgyto praeityje sukaupto turto klausimo. Kitaip ši programa nebus priimta, taip pat ji patirs nesėkmę dėl ekonominių priežasčių. Turime įsitikinti, kad ši programa socialiai teisinga – o ji tokia nėra.

Pirmininkas. – Diskusijos baigtos.

Balsavimas įvyks ketvirtadienį, 2010 m. kovo 25 d.

Raštiški pareiškimai (Darbo tvarkos taisyklių 149 straipsnis)

Cristian Silviu Bușoi (ALDE), raštu. – Iš dabartinės euro zonos krizės galima šio to išmokti. Euro zonos sunkumus lėmė taip pat ir ekonomikos krizė, bet manau, kad EPS taip pat turi struktūrinių trūkumų, kuriuos turime pašalinti, kad išvengtume krizių ateityje. Norėdami, kad ECB galėtų imtis efektyvių veiksmų remiant

užimtumą ir vystymąsi, turime suteikti jam būtinas priemones. ECB neturi tokių priemonių, kokių turi JAV federalinė rezervų sistema, todėl jis negali vykdyti aktyvios, vystymąsi palaikančios pinigų politikos. ECB įpareigotas laikytis savo svarbiausio tikslo – užtikrinti kainų stabilumą, todėl jis negali veiksmingai skatinti vystymosi. Taip pat manau, kad mums reikia didesnio ekonomikos ir fiskalinės politikos koordinavimo, kad išvengtume apgailėtinos padėties, į kokią pateko Graikija. Geresnis koordinavimas padidintų euro zonos stabilumą. Reikia griežtai laikytis Stabilumo ir augimo pakto, tačiau manau, kad jį reikėtų peržiūrėti. Reikėtų sustiprinti prevencijos priemones. Baudžiamosios priemonės nėra veiksmingos, nes sumokant mokesčius tik padidinamas biudžeto deficitas ir neleidžiama laikytis taisyklių. Kita vertus, sankcijų neturėtų skirti Taryba, nes valstybės narės visada bus linkusios nebausti viena kitos.

Tunne Kelam (PPE), raštu. – Turėtume remtis vienu esminiu faktu – per sunkiausią ekonomikos krizę, kuri kada nors buvo užklupusi Europą, euras buvo stabilumo ir patikimumo inkaras. Jei neturėtume veikiančios euro zonos, krizės įveikimas būtų buvęs daug lėtesnis ir netolydus. Tai taikoma taip pat ir prie euro zonos dar neprisijungusioms valstybėms narėms. Dabar ypač svarbu suprasti, kad bendroji Europos valiuta yra bendra vertybė, dėl kurios kiekvienai euro zonos narei tenka individuali atsakomybė. Bendrai sutariama, kad ekonomikos krizė buvo logiškas plačiai paplitusios vertybių krizės rezultatas.

Tikimasi, kad tie, kas prisijungė prie euro zonos, prisiims didesnę atsakomybę dėl savo išlaidų ir pajamų subalansavimo. Nėra prasmės prisiimti tariamų finansinių spekuliacijų ar ekonominės mafijos aukų vaidmenį. Beveik visos Europos ekonomikos nusižengė principams dėl patikimos ir subalansuotos fiskalinės politikos. Pamoka, kurią turime išmokyti, yra ta, kad mums reikia daug griežtesnės priežiūros ir geresnio finansų politikos koordinavimo įsteigiant Europos valiutos fondą. Bet pirmiausia kiekviena euro zonos narė turi nustoti gyventi rytojaus sąskaita.

Jaromír Kohlíček (GUE/NGL), raštu. – (CS) Europos centrinio banko veikla nuo pat pradžios susilaukė nuolatinės kritikos iš kairiųjų, ir ne vien visoje Europos Sąjungoje. Pirmą šios pagrįstos kritikos priežastis yra banko tikslai. Kadangi svarbiausias banko tikslas – užtikrinti, kad infliacija neviršytų 2 proc., o Europos Sąjungos valstybių narių biudžeto deficitas neviršytų 3 proc. BVP, todėl viskas būna neabejotinai puiku augimo metu, kai nedarbas „mažėja savaime“, bankų likvidumas yra „užtikrinamas savaime“, o ECB gali „spausti vyriausybes“ atskirose valstybėse narėse, kad jos sumažintų savo skolas. Tačiau tada, kai prasideda ekonomikos krizė, padėtis visiškai pasikeičia. Dėl blogai suformuluoto centrinės finansų įstaigos tikslo neišvengiamai nukrypstama nuo tikslo. Vis dėlto pranešime, kuris susijęs su ECB metinės ataskaitos ir veiksmingumo sprendžiant finansų krizę vertinimu, atkakliai laikomasi šio blogai suformuluoto pagrindinio tikslo. Pranešime, be kita ko, pabrėžiama, kad reikia atsisakyti paskatų politikos ir bankų likvidumo užtikrinimo, o tai buvo svarbiausios vadinamosios netradicinės krizės įveikos priemonės. Pranešime visai nesidomima kritiška finansų padėtimi bent penkiose Europos Sąjungos valstybėse, ir atrodo, kad pranešimo autoriai taip pat abejingi staigiam nedarbo didėjimui. Visa tai tik patvirtina, kad dabartinė Europos centrinio banko koncepcija ydinga. Todėl pranešimą reikia atmesti.

Andreas Mölzer (NI), raštu. – (DE) Europos Sąjunga kaip visuma ir pati euro zona yra ypač sunkioje padėtyje. Graikijai gresia bankrotas, o Ispanija ir Portugalija taip pat patiria sunkumų. Dėl padėties rimtumo nuolat teikiami nauji pasiūlymai. Viena vertus, žmonės kalba apie plačias Europos pinigų fondo teises įsikišti. Kita vertus, už ekonomikos ir pinigų reikalus atsakingas Komisijos narys O. Rehn ragina įtraukti Briuselį į valstybių narių biudžetų planavimą. Europos Sąjunga akivaizdžiai nori pasinaudoti dabartine krize, kad atimtų iš valstybių narių jų finansinę autonomiją, kuri yra viena iš paskutinių esminių joms likusių nacionalinio suvereniteto sričių. Tačiau žengus dar vieną didžiulį žingsnį link centralizuotos Europos supervalstybės, nebus išspręstos esamos problemos. Priešingai, tai jas dar labiau padidins. Pinigų sąjungos padėtis pradėjo kelti nerimą ir euras tapo didelės rizikos valiuta, nes tokios šalys kaip Vokietija, Nyderlandai ir Austrija buvo sujungtos su tokiomis valstybėmis kaip Graikija, Italija ir Ispanija, tyčia ignoruojant jų ekonomikos plėtros ir principų, kuriais grindžiama jų finansų politika, skirtumus. Į šiuos istorinius skirtumus, kurie susiję ne tik su ekonomika, reikia atsižvelgti, o ne dar labiau griežtinti esamus centristinius apribojimus, taikomus Europos nacionalinėms valstybėms.

Franz Obermayr (NI), raštu. – (DE) Atsižvelgdamas į Europos centrinio banko metinę ataskaitą norėčiau pabrėžti nerimą keliantį finansų politikos pokytį, dėl kurio buvo išspausdinta per daug dolerių ir nebuvo įmanoma pasiekti, kad būtų padengta jų vertė. Su tuo susijęs dabar vykstantis ar ateityje vyksiantis Jungtinių Amerikos Valstijų dolerio nuvertėjimas pagal valiutos reformos programą padarytų smarkų neigiamą poveikį Europos rinkai. Siekdami išvengti šio pavojaus, Europos centrinis bankas ir kitos Europos institucijos turėtų rimtai apsvarstyti, ar nereikėtų atsisakyti dolerio kaip pagrindinės valiutos. Euras yra daug stipresnis, ir garsūs ekonomistai, kaip antai Nobelio premijos laureatas Joseph Stiglitz, pasakė, kad daug finansų krizių kilo dėl

to, kad pagrindinį vaidmenį atliko doleris. Europos Sąjungai reikėtų nustoti savanoriškai versti save patirti JAV finansų politikos problemas.

Kristiina Ojula (ALDE), raštu. – (ET) Pone pirmininke, skolų krizė Graikijoje iškėlė klausimą, ar mes gebame palaikyti euro zonos stabilumą. Esu įsitikinusi, kad bendrosios valiutos stiprybė bus užtikrinta, jei visos valstybės narės laikysis taisyklių, dėl kurių sutarėme. Buvo pasakyta, kad yra kitų Europos Sąjungos valstybių narių, kurios, lygiai kaip ir Graikija, gali patirti rimtų finansinių sunkumų. Kai kurios valstybės narės ne tik turi didžiulę valstybės skolą, bet taip pat pasiekė beveik pavojingą vyriausybės išlaidų lygį, dėl ko Europos centrinis bankas jau buvo susirūpinęs maždaug prieš porą metų. Eurais yra inkaras, prie kurio pririštos valstybių narių ekonomikos. Bet kurios valstybės narės veiksmai, kurie silpnina eurą, yra nepriimtini. Manau, būtina, kad kiekviena šalis vykdytų euro zonai nustatytas sąlygas. Kartu remiu kolektyvinį sprendimų ieškojimo metodą, įskaitant pagalbos programos Graikijai parengimą, reguliavimo dėl bendrosios valiutos sugriežtinimą ir griežtesnės priežiūros vykdymą. Idėja apie galimą Europos pinigų fondo sukūrimą, kuri iškelta dėl Graikijos krizės, yra metodas, kuris galėtų neleisti kilti galimoms problemoms, bet neturėtume pamiršti užsienio veiksmų, veikiančių visuotinėje investicijų rinkoje, kurie būtinai paveikia euro zoną. Todėl aišku, kad valstybių narių lygmeniu nuo šiol turėtume daugiau susitelkti ties teisės aktų kūrimu, kurie apsaugotų eurą nuo pavojingų veiksmų, veikiančių tiek Europos Sąjungos viduje, tiek išorėje, įtakos.

4. Antrasis Europos aukščiausiojo lygio susitikimas romų klausimais (pateikti pasiūlymai dėl rezoliucijų)

PIRMININKAVO: Alejo Vidal-Quadras

Pirmininko pavaduotojas

***

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Pone pirmininke, Europos Sąjungos Teisingumo Teismas ką tik, kovo 19 d., priimtame sprendime paskelbė, kad Parlamento dauguma aiškiai pažeidė teisėtumo principą atsisakydama ginti mano imunitetą pagal tarptautinio protokolo 10 straipsnį, kaip to prašė mano kolegos iš užsienio, vadovaujami A. Romagnoli.

Šis prašymas buvo pateiktas man tapus intensyvaus politinio, profesinio ir teisinio persekiojimo auka, t. y. kai „nusikaltau“, pasakydamas žurnalistams, kurie ėmė iš manęs interviu revizionizmo ir Antrojo pasaulinio karo istorijos tema, kad šiais klausimais turėtų diskutuoti istorikai“. Tai atitinka 108 straipsnio nuostatas.

Teismas pareiškia (cituojau): „Kadangi Protokolo tikslas suteikti teises Europos Parlamento nariams, galima daryti išvadą, kad nepateikdamas sprendimo pagal 10 straipsnį Parlamentas pakankamai aiškiai pažeidė teisėtumo principą“.

Tiesa, Teisingumo Teismas nepatenkina mano prašymo dėl žalos atlyginimo, nes mano, kad Prancūzijos apeliacinis teismas ir jo 11 teisėjų priėmė tinkamą sprendimą, kad aš iš tikrųjų visiškai nekaltas. Todėl, jo nuomone, aš nebegaliu reikalauti žalos atlyginimo. Faktas lieka faktu, kad jis nurodė mūsų Parlamentui padengti du trečdalius teismo išlaidų. Dėl to šis sprendimas yra staigus šališkumo taktikos, dėl kurios netekau Parlamento nario imuniteto, atsisakymas.

Spaudžiamas pranešėjas griebėsi grubaus procedūrinio triuko. Šis sprendimas – tai precedentas, kuriuo ateityje galės pasinaudoti dešinieji valstybių narių parlamentų atstovai Europos Parlamente, kurie nuolat puolami dėl naudojimosi teise į žodžio laisvę.

5. Ankstesnio posėdžio protokolo tvirtinimas: žr. protokolą

6. Balsuoti skirtas laikas

Pirmininkas. – Dabar pradėsime balsavimą.

(Išsamūs balsavimo rezultatai: žr. protokolą)

6.1. Trečiųjų šalių arba jų dalių sąrašo sudarymas, taip pat gyvūnų ir visuomenės sveikatos bei veterinarinio sertifikavimo reikalavimų, taikytinų importuojant į

Bendriją tam tikrus gyvus gyvūnus ir šviežią mėsą, nustatymas (A7–0018/2010, Jo Leinen)

6.2. Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų panaudojimas. Lietuva (baldų gamyba) (A7–0047/2010, Barbara Matera)

6.3. Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų panaudojimas. Lietuva (drabužių siuvimas) (A7–0048/2010, Barbara Matera)

6.4. Pranešimas dėl 2009 m. metinio pranešimo dėl euro zonos ir viešųjų finansų (A7–0031/2010, Sven Giegold)

6.5. Europos centrinio banko pirmininko pavaduotojo skyrimas (A7–0059/2010, Sharon Bowles)

6.6. Audito Rūmų nario Milano Martino Cviklo (Slovėnija) paskyrimas (A7–0046/2010, Inés Ayala Sender)

6.7. Audito Rūmų narės Rasos Budbergytės (Lietuva) paskyrimas (A7–0039/2010, Inés Ayala Sender)

6.8. Audito Rūmų narės Kersti Kaljulaid (Estija) paskyrimas (A7–0045/2010, Inés Ayala Sender)

6.9. Audito Rūmų nario Igorio Ludborzso (Latvija) paskyrimas (A7–0040/2010, Inés Ayala Sender)

6.10. Audito Rūmų nario Szabolcsa Fazakaso (Vengrija) paskyrimas (A7–0038/2010, Inés Ayala Sender)

6.11. Audito Rūmų nario Ladislavo Balko (Slovakija) paskyrimas (A7–0037/2010, Inés Ayala Sender)

6.12. Audito Rūmų nario Louiso Galeos (Malta) paskyrimas (A7–0042/2010, Inés Ayala Sender)

6.13. Audito Rūmų nario Augustyno Kubiko (Lenkija) paskyrimas (A7–0041/2010, Inés Ayala Sender)

6.14. Audito Rūmų nario Jano Kinsto (Čekija) paskyrimas (A7–0044/2010, Inés Ayala Sender)

6.15. Audito Rūmų nario Eoino O'Sheos (Airija) paskyrimas (A7–0043/2010, Inés Ayala Sender)

6.16. Rekomendacija Tarybai dėl Jungtinių Tautų Generalinės Asamblėjos 65-osios sesijos (A7–0049/2010, Alexander Graf Lambsdorff)

6.17. Antrasis Europos aukščiausiojo lygio susitikimas romų klausimais

– Prieš balsavimą:

Jean Lambert, *Verts/ALE frakcijos vardu*. – Pone pirmininke, norėčiau pateikti žodinį pakeitimą, kuris būtų 7a dalis (nauja). Ji pažymėta sąraše dėl balsavimo ir, mano supratimu, jai pritaria kartu šią rezoliuciją pasirašiusios frakcijos. Ji tiesiogiai susijusi su 7 dalimi.

Taigi nauja 7a dalis būtų tokia: „taigi dar kartą ragina Komisiją kaip kovos su romų socialine atskirtimi ir diskriminacija Europoje priemonę parengti visapusišką Europos strategiją dėl romų įtraukties“.

(Parlamentas priėmė žodinį pakeitimą)

– Prieš balsavimą dėl 1 pakeitimo:

Cornelia Ernst, *GUE/NGL frakcijos vardu*. – (DE) Pone pirmininke, labai jums ačiū. Turime du pakeitimus, kurių vienas iš dalies keičia šį pakeitimą. Norėčiau pateikti juos abu. Norėtume, kad žodžiai „Taryba ir“ būtų išbraukti. Galutinė pakeitimo, kuris šiuo metu svarstomas, redakcija tuomet būtų tokia:

agina valstybės nares susilaikyti nuo prievartinio mažumų grąžinimo, jei po prievartinio grąžinimo jos gali susidurti su benamystės problema ir diskriminacija švietimo, socialinės apsaugos ir darbo srityse“.

(Žodinis pakeitimas nebuvo priimtas)

– Prieš balsavimą dėl 18 dalies:

Hannes Swoboda, *S&D frakcijos vardu*. – (DE) Pone pirmininke, mes taip pat atmetėme ankstesnį pakeitimą, nes jis buvo suformuluotas šiek tiek per griežtai. Vis dėlto kai kuriose šalyse, į kurias romai grąžinami, kyla problemų ir nėra tinkamų sąlygų tam, kad jie galėtų gyventi laisvai, saugiai bei išlaikydami žmogiškąjį orumą.

Mūsų redakcija šiek tiek siauresnė iš dalies todėl, kad, mūsų nuomone, kai kuriose šalyse vizų režimo liberalizavimu piktnaudžiaujama prieglobsčiui prašyti be būtinų jam gauti prielaidų. Mūsų tekstas skambėtų taip:

„į Vakarų Balkanų šalis, kuriose jie gali tapti benamiais ir susidurti su diskriminacija švietimo, socialinės apsaugos ir įdarbinimo srityse“.

(DE) Tikiuosi, kad nariai, iš pradžių atmetę kitus pakeitimus, galėtų balsuoti ir pritarti šiai siauresnei redakcijai.

(Parlamentas priėmė žodinį pakeitimą)

6.18. Šengeno sienų kodekso nuostatos dėl išorės jūros sienų stebėjimo

– Prieš rezoliucijos projekto priėmimą:

Michael Cashman (S&D). – Pone pirmininke, aš tik norėčiau pranešti rūmams, kad iš pradžių buvau paskirtas pranešėju sprendimui dėl FRONTEX agentūros rengti ir rekomendavau jį priimti dėl išskirtinių priemonių, būtinų siekiant įveikti problemas, susijusias su intervencijos ir gelbėjimo operacijomis jūroje (ypač Viduržemio jūros pietinėse pakrantėse).

Komitetas man nepritarė, todėl išbraukiau savo pavardę iš šio pranešimo. Be to, rekomenduosiu Parlamentui atmesti šią jam pateiktą rezoliuciją. Tam, kad ji būtų priimta, reikia absoliučios daugumos, t. y. 369 balsų. Vis dėlto norėčiau rekomenduoti Parlamentui atmesti rezoliuciją, dėl kurios rengiamės balsuoti.

Cecilia Malmström, *Komisijos narė*. – Pone pirmininke, Parlamento nariai, remdamiesi išsakytomis pastabomis, parengė sprendimo projektą, papildantį Šengeno sienų kodeksą nuostatomis dėl išorės jūros sienų stebėjimo, susijusiomis su FRONTEX operacijomis jūroje.

Tai – reikalingas sprendimas, padėsiantis valstybėms narėms ir FRONTEX efektyviau prižiūrėti mūsų išorės jūros sienas. Kaip žinote, labai greitai laivų skaičius padidės, nes taip visada būna šiuo metų laiku Viduržemio jūroje.

Pasiūlyme apibrėžti labai svarbūs principai ir išaiškintos taisyklės, kurias sienos apsaugos pareigūnai turi taikyti kontroliuodami jūros sieną, pvz., dėl pabėgėlių negražinimo ir įpareigojimo ypač rūpintis pažeidžiamomis grupėmis ir nelydimais nepilnamečiais.

Jame taip pat išaiškinta, kokia pagalba turėtų būti teikiama asmenims, kuriems gresia pavojus jūroje, ir kur turi būti išlaipinti išgelbėti asmenys.

Daugelis iš jūsų, esančių šiuose rūmuose, daug metų reikalavote šių principų ir taisyklių, ir pagaliau jie tapo mums pasiekiami. Mūsų siūlomi pakeitimai taip pat padės sumažinti pavojų žmonių gyvybei, nes Viduržemio jūroje vykdomos sienų apsaugos operacijos taps veiksmingesnės.

Sprendimo projektas parengtas po labai sunkių ir ilgų diskusijų su valstybėmis narėmis ir ekspertais, pvz., iš Jungtinių Tautų vyriausiojo pabėgėlių reikalų komisaro biuro ir Tarptautinės migracijos organizacijos.

Jis sudarys geresnes sąlygas mūsų institucijoms tinkamai vykdyti šių operacijų, kurioms skiriama daug Europos lėšų, stebėseną.

Kalbant apie teisinius pasiūlymo aspektus, Komisija teisiniu pagrindu nusprendė pasirinkti Šengeno sienų kodekso 12 straipsnį, nes taisyklės taikomos FRONTEX operacijas vykdančioms sienų stebėjimo patruliams, o ne pasienio kontrolės priemonėms, kaip, mano manymu, nurodyta Parlamento teisinėje nuomonėje.

Šių rūmų narių reikalavimu Komisija išnagrinėjo alternatyvius techninius sprendimus, kurie leistų, pirma, nebeatnaujinti diskusijų iš esmės, ir, antra, pačiu laiku priimti aiškias taisykles, skirtas FRONTEX operacijoms šią vasarą. Deja, mums nepavyko rasti tokios alternatyvos, todėl rekomenduoju gerbiamiems nariams neatmesti šių ilgai lauktų naujų taisyklių.

Pirmininkas. – Mes dabar negalime pradėti diskusijos apie tai, pone S. Busuttil. Jums suteikiamas žodis, bet diskusijų pradėti negalime.

Simon Busuttil (PPE). – Pone pirmininke, du kalbėtojai kreipėsi į Parlamentą ragindami atmesti rezoliuciją, bet niekas nepasisakė už rezoliucijos patvirtinimą. Taigi, manau, būtų teisinga, kad tam, kuris gali kalbėti ir paraginti Parlamento narius pasisakyti už rezoliuciją, būtų suteikta galimybė tai padaryti.

Jei suteiksite man vieną minutę, norėčiau pasakyti, kad priežastis, dėl kurios LIBE komitetas atmetė šias taisykles ir pateikė šią rezoliuciją, yra labai paprasta. Mūsų teisės tarnybos pranešė mums (ir ne vieną, o du kartus), kad Komisija, pateikdama šias taisykles, viršijo savo įgaliojimus. Todėl jas atmetėme. Mes neabejotinai norime šių taisyklių (aš pats esu iš šalies, kuri pageidauja šių taisyklių), bet nenorime, kad Europos Komisija viršytų savo galias. Todėl turėtume paremti šią rezoliuciją.

Michael Cashman (S&D). – Vien dėl aiškumo norėčiau pasakyti, kad jei balsuotumėte prieš šią rezoliuciją, jūs paremtumėte priemonę, kuri leidžia vykdyti sulaikymą jūroje. Jei balsuotumėte už šią rezoliuciją – šiai priemonei nepritartumėte. Tai tik dėl aiškumo.

Pirmininkas. – Dabar pradėsime balsavimą.

6.19. 2011 m. biudžeto prioritetai. III skirsnis. Komisija (A7–0033/2010, Sidonia Elżbieta Jędrzejewska)

7. Oficialus pasveikinimas

Pirmininkas. – Ponios ir ponai, man didelė garbė jums pranešti, kad pagal mūsų tarpparlamentinių susitikimų programą šiuo metu pas mus lankosi Tuniso parlamento delegacija, vadovaujama Salah Tabarki, Tuniso Atstovų rūmų politinių, žmogaus teisių ir užsienio reikalų komiteto pirmininko.

Nuoširdžiai sveikiname Salah Tabarki ir jo delegacijos narius. Norėčiau pabrėžti, kad svarbu, jog mes prisidedame prie šio susitikimo, vykstančio pirmą kartą per penkerius metus.

Parlamentas labai susidomėjęs stebi Tuniso politinės ir ekonominės padėties vystymąsi, nes mes, Europos Sąjunga, esame svarbiausi šios šalies prekybos partneriai. Ryšiai, kuriuos užmegsite su Europos Parlamento delegacija ryšiams su Magrebo šalimis, suteiks jums tinkamą institucinį pagrindą dialogui abiem šalims svarbiais klausimais dėl demokratijos plėtros ir teisinės valstybės principų.

Todėl linkiu jums malonaus ir vaisingo apsilankymo.

8. Balsuoti skirtas laikas (tęsinys)

8.1. 2011 m. biudžeto gairės. Kiti skirsniai (A7–0036/2010, Helga Trüpel)

8.2. Žemės ūkio produktų kokybės politika. Kokios strategijos laikytis? (A7–0029/2010, Giancarlo Scottà)

8.3. Pasaulinės finansų ir ekonomikos krizės poveikis besivystančioms šalims ir vystomajam bendradarbiavimui (A7–0034/2010, Enrique Guerrero Salom)

– Prieš balsavimą:

Enrique Guerrero Salom, pranešėjas. – (ES) Pone pirmininke, norėčiau padėkoti visiems, dalyvavusiems rengiant šį pranešimą.

Norėčiau tik dar pabrėžti, kad mums priėjus 31 dalį bus pateiktas žodinis pakeitimas. Kaip buvo sutarta, dabar perskaitysiu antrą redakcijos anglų kalba dalį.

pranešėjas...todėl mano, kad būtų tinkama ištirti galimybes sudaryti susitarimą su šalimis kreditorėmis, pagal kurį laikinai būtų išaldytas skolų grąžinimas ar panaikinta neturtingiausių šalių skola, kad jos galėtų įgyvendinti anticiklinę fiskalinę politiką neigiamiems krizės padariniams mažinti; siūlo dėti pastangas, kad būtų imtasi priemonių vykdyti skaidrią.

Pirmininkas. – Bet kuriuo atveju, pone E. Guerrero, jei mes nebuvo suklaidinti, šis žodinis pakeitimas susijęs su 34, o ne su 31 dalimi.

(E. Guerrero nurodė, kad jis iš tikrųjų susijęs ir su 34 dalies antra dalimi)

Dabar viskas aišku.

(Balsavimas įvyko)

(Parlamentas priėmė žodinį pakeitimą)

– Prieš balsavimą dėl 22 dalies:

Charles Goerens (ALDE). – (FR) Pone pirmininke, mes jūsų dėmesiui pateikėme žodinį 22 dalies pakeitimą. Norėčiau pabrėžti, kad 22 dalyje kalbama apie visuotinę valdymą, ypač apie G20 šalių grupės, į kurią, nors ir neįprasta, nėra įtraukta jokių mažiausiai išsivysčiusių šalių atstovų, sudėtį.

Žodiniu pakeitimu siekiama ištaisyti šią spragą, ir tekstas, kurį siūlau Europos Parlamentui, atitinka šį siekį.

(Parlamentas priėmė žodinį pakeitimą)

– Prieš balsavimą dėl 34 dalies:

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). – (FR) Pone pirmininke, prieš keletą akimirkų jūs raginate plovimais pasitikti Tuniso delegaciją. Gal galėtumėte paprašyti, jog Tuniso delegacija įsikištų ir pasiektų, kad būtų paleistas į laisvę Taoufik Ben Brik, kurį paleisti ragina visas Parlamentas?

– Po galutinio balsavimo:

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Pone pirmininke, norėčiau iškelti klausimą dėl darbo tvarkos. Esu labai patenkintas tuo, kaip vyko balsavimas. Vis dėlto iš esmės tai buvo pranešimas savo iniciatyva, todėl šiuo atveju buvo sutarta laikytis kitokios tvarkos. Dėl pranešimo savo iniciatyva mums buvo leista balsuoti individualiai. Turime nuspręsti, ar ateityje dėl visų pranešimų savo iniciatyva galima bus balsuoti individualiai. Galbūt galėtumėte paprašyti Konstitucinių reikalų komitetą išaiškinti šį klausimą? Kitaip rūmų tarnybų pateiktas išaiškinimas pavers niekais visą reformą.

Pirmininkas. – Pone H. Swoboda, tai galima daryti. Galima prašyti atskiros balsavimo pagal pačių frakcijų pasirinktą procedūrą. Bet kokių atveju, viskas gali būti peržiūrėta. Tai galima būtų peržiūrėti ateityje. Vis dėlto šiuo metu yra būtent taip, kaip yra.

8.4. 2008 m. ECB metinė ataskaita (A7-0010/2010, Edward Scicluna)

9. Tarybos pozicijos pirmojo svarstymo metu

10. Posėdžio metu priimtų tekstų perdavimas

11. Paaiškinimai dėl balsavimo

Antrasis Europos aukščiausiojo lygio susitikimas romų klausimais (RC-B7-0222/2010)

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Priimtas Europos Parlamento rezoliucijos projektas dėl antrojo Europos aukščiausiojo lygio susitikimo romų klausimais atveria naujų kelių romų tautybės gyventojų problemoms Europoje Sąjungoje spręsti.

Tapo akivaizdu, kad atskiros įvairių šalių pastangos, kuriomis siekiama išspręsti romų integracijos į visuomenę problemą, nedavė teigiamų rezultatų. Tokios padėties priežastys įvairios. Todėl pritariu Europos Sąjungos pastangoms dalyvauti sprendžiant romų problemas gerai parengtomis priemonėmis, skirtomis paspartinti šios bendruomenės integraciją į visuomenę.

Nicole Sinclair (NI). – (NL) Pone pirmininke, nors apgailestauju dėl bet kurios visuomenės grupės diskriminavimo bet kokių pagrindų, negaliu paremti šios rezoliucijos. Šia rezoliucija siekiama, kad atsakomybė dėl kovos su diskriminacija tektų ES, o aš linkusi teigti, kad valstybių narių požiūriai ir metodai yra tokie skirtingi, jog su mažumų grupių interesais susiję klausimai būtų geriau sprendžiami valstybėse narėse, visų pirma valstybėse narėse, nepritariančiose tolerancijos ir lygybės idealams, kuriuos mes, britai, laikome savaime suprantamu dalyku.

Pvz., žinau, kad vienas EFD frakcijai priklausantis EP narys iš Italijos buvo patrauktas baudžiamojon atsakomybėn už tai, kad dalyvavo piliečių savigynos grupės reide, per kurį jis padegė imigrantui priklausančius daiktus. Tai nepriimtina. Prašyčiau nesieti britų su šia problema nurodant, kad mūsų šalyje mažumoms reikia to paties lygio apsaugos, kaip tam vargšui, kurį ką tik paminėjau.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Pone pirmininke, faktas, kad tas, kuris neigia problemą, kuris neigia tiesą, be abejo, negalės išspręsti šios problemos. Tai – faktas. Privalome žinoti, kad remdamiesi savo rezoliucija dėl romų Europoje, t. y. dokumentu, į kurį įtraukta daugybė politiškai korektiškų nesąmonių, negalėsime parengti arba pasiūlyti bendro problemos sprendimo, nes neigiame pačią problemą. Visų pirma turėtume pripažinti, kad mes iš tiesų susiduriame su rimtomis problemomis dėl daugybės romų, kurie yra už mūsų visuomenės ribų ir kurie taip pat labai dažnai daro itin sunkius nusikaltimus, mažus ir didelius. Daugelis romų bendruomenių skelbiamų vertybių ir standartų (arba jų nebuvimas) atvirai prieštarauja vertybėms ir standartams, kurių siekiame laikytis Europos šalyse. Tai, ką sakau, gali skambėti šiek tiek vienpusiškai, tačiau rezoliucija, kurią ką tik priėmėme – dar vienpusiškesnė priemonė priešinga kryptimi. Bet kokių atveju, manau, kad kiekviena valstybė narė turėtų teisę pati spręsti, kaip kovoti su šia labai rimta problema.

Philip Claeys (NI). – (NL) Pone pirmininke, šis pranešimas politiškai labai teisingas. Jis priklauso pranešimų rūšiai, kurią šie rūmai, atrodo, užpatentavo. Nepalanki ekonominė ir socialinė romų padėtis dar kartą buvo priskirta vadinamajai netolerancijai ir diskriminacijai. Jei tik nustatysime naujas kvotas ir parengsime priverčiančius nutilti teisės aktus ir jeigu paprasčiausiai vėl atsuksime pinigų čiaupą, viskas bus puiku.

Be abejo, Nyderlandų patirtis aiškiai parodė, kad romų bendruomenės dauguma atsisako prisitaikyti ir integruotis, ką mes bedarytume. Tai ne mūsų, o pačios romų bendruomenės kaltė, kad neproporcingai daug romų minima nusikalstamumo statistikoje. Jų vertybės ir normos atvirai prieštarauja mūsų pačių vertybėms ir normoms. Taip pat esu prieš bet kokias Europos pastangas kištis sprendžiant šią problemą, be to, norėčiau pakartoti, kad kiekviena valstybė narė turi teisę pašalinti iš savo teritorijos asmenis, kurie sistemingai atsisako prisitaikyti ir griebiasi nusikalstamos veiklos.

Pranešimas: Sidonia Elżbieta Jędrzejewska (A7-0033/2010)

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE). – (LT) Balsavau už rezoliuciją dėl prioritetų sudarant 2011 m. biudžetą dėl daugelio priežasčių, tačiau labiausiai išskiriant dėmesį jaunimo nedarbo klausimui. Dabartinė ekonominė ir socialinė situacija daugelyje Europos Sąjungos šalių reikalauja ypatingo požiūrio į didėjančią jaunimo ir darbo rinkos atotrūkį, nors ir pripažįstama, kad investicijos į jaunus žmones, švietimą yra investicija

į ateitį. Patirtis rodo, jog ekonomikos sulėtėjimo metu jaunimas mieliau lieka švietimo sistemoje arba imasi studijuoti, o ne ieško darbo. Panašias tendencijas savo šalyse galime pastebėti ir dabar. Tad noriu pasakyti, kad numatomos priemonės, aktyvesnė darbo rinkos ir švietimo sistemos sąsaja yra labai svarbu. Verslumo įgūdžių plėtra, specialiosios programos yra labai reikalingos kalbant tiek apie „ERASMUS pirmasis darbas“, tiek apie kitas priemones. Tikiuosi ir labai linkiu, kad Europos Sąjungai pakaktų politinės valios ne tik priimant labai svarbius dokumentus, bet ir juos įgyvendinant.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Pone pirmininke, aš balsavau prieš šį pranešimą visų pirma todėl, kad visiškai nesutinku su šio Parlamento Komisijai pasiūlytais prioritetais, įskaitant migracijos politikos suderinimą. Žinau, ką tai reiškia; tikslas dėl visų valstybių narių migracijos politikos suderinimo keliamas kaip aiškus prioritetas. Aš su tuo nesutinku.

Vis dėlto balsavau prieš šį pranešimą visų pirma dėl to, kad jau tapo visiškai aišku, jog šis Parlamentas nepritaria labai reikalingam Europos biurokratijos mažinimui. Veikia priešingai. Mes turime atlikti nuodugnią peržiūrą ir panaikinti visas institucijas bei įstaigas, kurios iš esmės tapo arba visada buvo nereikalingos. Vis dėlto šis Parlamentas reikalauja steigti dar daugiau vadinamųjų decentralizuotų agentūrų. Kartojų, mano nuomone, jų jau yra per daug. Keletas jų turėtų būti panaikintos prieš mums steigiant naujas. Turiu mintyje Regionų komitetą, Pagrindinių teisių agentūrą ir Europos lyčių lygybės institutą. Kiek visa tai kainuoja mūsų mokesčių mokėtojams ir kokia iš jų visų nauda, dėl Dievo meilės?

Pranešimas: Helga Trüpel (A7–0036/2010)

Vito Bonsignore (PPE). – (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, tokiu ypatingu laiku, kokį išgyvename dabar, ir priemonės, kurių reikia imtis, turi būti ypatingos.

Ateinančių metų biudžetas negali būti sudarytas taip, lyg gyventume įprastais laikais. Deja, ekonomikos krizė dar nesibaigė, todėl negalime jos ignoruoti. Mano frakcija ir aš šiandien balsavome už biudžeto prioritetus, bet netolimoje ateityje turime prisiimti politinę atsakomybę, kad būtų priimti žymiai svarbesni sprendimai.

Turime apsvarstyti Europos Sąjungos biudžeto reformą, kad būtų galima įgyvendinti daug griežtesnę Europos ekonomikos politiką. Baigti kurti vidaus rinką, skirti daugiau išteklių moksliniams tyrimams ir infrastruktūrai, daugiau investuoti į saugą ir į šeimas – tai tikslai, kurių taip pat turime siekti, nes kitaip iškils pavojus, jog valstybės narės ims dar konservatyvesnių priemonių.

Taigi turime būti labiau europiečiai, o ne nacionalistai, ir pradėti įgyvendinti tikrą Europos politiką.

Daniel Hannan (ECR). – (ES) Pone pirmininke, norėčiau pasakyti, kad man malonu dar kartą matyti Jus pirmininkaujant.

Mark Twain pastebėjo, kad kai vienintelis turimas įrankis yra plaktukas, kiekviena problema pradeda atrodyti panaši į vinį.

Europos Sąjunga labai gerai sugeba leisti pinigus – leisti kitų žmonių pinigus. Man rodos, Milton Friedman pastebėjo, kad pasaulyje yra dviejų rūšių pinigai: jūsų pinigai ir mano pinigai. Su pastaraisiais elgiamės žymiai atsargiau, nei su pirmaisiais. Tai paaiškina, kas šiandien vyksta Europoje.

Visos valstybės narės siekia sumažinti biudžetus. Graikijoje siūloma sumažinti viešojo sektoriaus išlaidas maždaug 10 proc., Airijoje – daugiau kaip 7 proc., Vokietija ketina didinti pensinį amžių, Ispanija – jūsų šalis – bando sutaupyti 2 proc. BVP, tačiau mūsų biudžetas čia, Europos Sąjungoje, ir toliau nenumaldomai auga. Kodėl? Todėl, kad Europos Sąjungoje apmokestinimas, atstovavimas ir išlaidos nėra susieti, taigi nėra jokio išorės spaudimo iš mokesčių mokėtojų pusės.

Pasaulis šiame chaose atsidūrė dėl per didelių išlaidų – per didelio atskirų žmonių, įmonių ir vyriausybių išlaidavimo. Jeigu užuot leidę šiuos trilijonus tolesniam mūsų skolos didinimui juos verčiau būtume grąžinę žmonėms sumažindami mokesčius, manau, tai būtų turėję skatinantį poveikį.

Pranešimas: Giancarlo Scottà (A7–0029/2010)

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Europos žemės ūkio produktų standartai yra aukščiausi pasaulyje ir dėl to, žinoma, jie turėtų tapti konkurencingesni tarptautinėse rinkose.

Taigi ES piliečiai ir reiklūs vartotojai turi būti išsamiai informuojami apie jų privalumus. Visų pirma pagirtina tai, kad Europos produktai gaminami ne tik laikantis griežtų higienos, saugos ir veterinarinių standartų, bet

ir atsižvelgiant į tvaraus vystymosi, klimato kaitos prevencijos, biologinės įvairovės išsaugojimo ir gyvūnų gerovės principus. Todėl visiškai pritariu Europos kokybės logotipo, kuris būtų suteikiamas vien tik tiems produktams, kurie pagaminti tik ES ir tik iš ES gautų žaliavų, įvedimui. Logotipu būtų oficialiai pripažintos Europos ūkininkų pastangos ir užtikrinta intelektinės nuosavybės apsauga tarptautiniu lygmeniu. Tvirtai tikiu, kad tai padės daugeliui kaimo vietovių, kuriose nėra kitų plėtros galimybių.

Siekdama užtikrinti aukštą Europos Sąjungos žemės ūkio ir maisto produktų kokybę ES turi teikti finansinę paramą žemės ūkio įmonių bei labai mažų įmonių, ypač kaimo vietovėse, modernizavimui ir plėtrai.

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE). – (LT) Balsavau už šį dokumentą, kadangi manau, jog ekologinis ir švarus ūkininkavimas yra mūsų ateitis, ir turime jį skatinti. Taip pat turime skatinti žmonių domėjimąsi ekologiniais ūkiais, ekologiškais produktais tiek Europos Sąjungos, tiek valstybių narių mastu. Antra vertus, norėdami užtikrinti ir skatinti ekologinį ūkininkavimą, turime neskubėti įteisinti genetiškai modifikuotų organizmų. Kai kurių valstybių pavyzdys labai geras: griežtai apriboti genetiškai modifikuotų organizmų auginimą aplink ekologinius ūkius. Turėtų būti aiški takoskyra. Taip pat vartotojams privalo būti teikiama visa informacija ir mokslinių tyrimų rezultatai, susiję su genetiškai modifikuotais organizmais ir genetiškai modifikuotų pašarų poveikiu aplinkai ir žmonių sveikatai, nieko nuo jų neslepiant. Tik tokiu būdu sukursime tikrą bendrąją ekologiškų produktų rinką, kas yra labai svarbu kiekvieno iš mūsų gyvenime.

Alfredo Antonozzi (PPE). – (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, pirmiausia norėčiau padėkoti ponui G. Scottà už darbą, kurį jis atliko rengdamas šį pranešimą.

Manau, kad mūsų žemės ūkio produktų kokybės politikos gynimas ir stiprinimas yra Europos Sąjungos prioritetas, nes ji apima ir yra susijusi su kitais esminiais Europos lygmens klausimais, pvz., vis didesne vartotojų apsauga, parama MVĮ, daugelio Europos regionų kultūrinio paveldo bei tradicijų išsaugojimu ir Europos maisto gamintojų konkurencingumu pasaulio mastu.

Todėl balsavau už šį pranešimą.

Jan Březina (PPE). – (CS) Aš vertinu tai, kad pranešime dėl žemės ūkio produktų kokybės politikos remiamasi priemonėmis, kurių buvo imtasi anksčiau siekiant stiprinti kokybės politiką. Manau, kad ypač naudinga parengti geografinių ir kilmės nuorodų sistemą išsaugant griežtus saugą užtikrinančius kriterijus. Pritariu tam, kad šiame dokumente numatoma ir toliau taikyti garantuotų tradicinių gaminių priemonę, su sąlyga, kad turėtų būti supaprastintos registracijos taisyklės. Atsižvelgiant į tai, kad sumažėtų apsaugos lygis, nes nereikėtų įrodyti konkrečių gaminių geografinių savybių, nežinau priežasčių, dėl kurių paraiškų nagrinėjimo trukmė turėtų būti tokia pat, kaip ir geografinių bei kilmės nuorodų atveju.

Mano nuomone, dabartinės praktikos silpnoji vieta yra ta, kad Komisija gali savo nuožiūra atmesti paraiškas, jei, jos nuomone, jos yra neišsamios. Neretai tai daroma atsitiktinai ir nepagrįstai, nežinant konkrečių produkto savybių ir geografinio regiono. Be to, būtina numatyti priemones, kurios neleistų per registravimo procedūrą apeiti nustatytų terminų pateikiant Komisijai vis daugiau pastabų ir papildomų klausimų.

Diane Dodds (NI). – Pone pirmininke, taip pat norėčiau padėkoti ponui G. Scottà už darbą rengiant šį svarbų pranešimą.

Ypač noriu paminėti 4 pakeitimą, kuriame reikalaujama, kad vartotojui turi būti teikiama kiek galima išsamesnė informacija. Jame taip pat pritariama išsamaus ir privalomo teisės akto dėl „ūkininkavimo vietos“ žymėjimo įvedimui.

Nors šie tikslai pagirtini, manau, kad šis pakeitimas yra pernelyg varžantis ir tikriausiai būtų geriau, jei informacija būtų teikiama savanoriškai.

Mes Šiaurės Airijoje esame labai priklausomi nuo galimybių eksportuoti produkciją į likusią JK dalį ir kitas Europos šalis. Šis pakeitimas gali neigiamai paveikti Šiaurės Airijos galimybes realizuoti produktus tam tikrose rinkose, kuriose šiuo metu dėl to neįvyksta sunkumų, ir manau, kad svarbu naujuoju ženklinimu nesukurti kliūčių, kurios trukdytų prekybai tarp valstybių narių.

Nors 4 pakeitimas kelia tam tikrų keblumų, pripažįstu, kad pranešimu atliktas reikšmingas darbas, ir suprantu gamybos atsekamumo, aukštos kokybės ir saugių produktų svarbą.

Vito Bonsignore (PPE). – (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, šiuo balsavimu užsitikrinome priemones, kuriomis siekiama apsaugoti vartotojus ir pagerinti žemės ūkio produktų gamybą (ši tikslą stengėmės pasiekti jau ilgai).

Nuo šiandien mėsos produktų, pieno produktų, vaisių ir daržovių, naminių paukščių ir kitų perdirbtų vieno ingrediento produktų etiketėse turi būti aiškiai nurodyta jų kilmė. Gyvūnų atveju viena kilmės vieta turi būti nurodoma tik tada, kai gyvūnai buvo atsivesti, auginami ir paskersti toje pačioje šalyje.

Tai – intervencinė priemonė, kuria gali būti deramai pripažinti žemės ūkio produktų gamintojai ir žemės ūkio produkcijos perdirbėjai. Mes parodėme, kad Europos Parlamentas, imdamasis priemonių dėl žemės ūkio maisto produktų, siekia tik vieno tikslo: užtikrinti kokybę ir informacijos prieinamumą vartotojams.

Nuveikėme gerą darbą. Reiškiu pagarbą nariams, prisidėjusiems rengiant šį dokumentą.

Syed Kamall (ECR). – Pone pirmininke, iš esmės neprieštarauju kokybės logotipų idėjai. Susiduriame su kokybės logotipais įvairiose mūsų gyvenimo srityse. Svarbu, kad jais nebūtų naudojamos kaip dingstimi nepaisyti vartotojų pasirinkimo.

Jei maisto produktas neatitinka tam tikrų dydžio ar estetinių reikalavimų, neturėtume jo iškart išmesti, kaip, žinia, atsitinka su 30 proc. Europos žemės ūkio produkcijos, kuri dažnai prarandama, nes neatitinka griežtų Europos standartų.

Taip pat neturėtume naudotis savo kokybės standartais kaip dingstimi uždrausti importuoti besivystančių šalių ūkininkų produktus įstumdami tuos ūkininkus į skurdą, o tada, ūkininkams atsidūrus skurde, imti mėtyti mūsų mokesčių mokėtojų pinigus jų korumpuotoms vyriausybėms.

Be abejo, turėtume pasitikėti rinka, turėtume pasitikėti vartotojais ir žmonėmis, o ne kokybės ženklais ir tokiais gestais.

Pranešimas: Enrique Guerrero Salom (A7-0034/2010)

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Balsavau prieš šį pranešimą, nes, kaip jau ne kartą kituose pranešimuose, šiame pranešime savo iniciatyva Europa vėl pateikia savo vadinamųjų reprodukcinių ir lytinių teisių sąvoką, kurią primeta žmonėms besivystančiose šalyse.

Vieną kartą aiškiai ir visiems laikams turi būti pasakyta, kad pagal Pasaulio sveikatos organizacijos apibrėžtį ši sąvoka apima ir abortą kaip šeimos planavimo būdą. Žmogaus gyvybė yra šventa nuo pastojimo iki natūralios mirties, ir todėl negalėjau pritarti šiam pranešimui. Kita vertus, jame yra ir keletas gerų idėjų, kurios, be abejo, galėtų padėti žmonėms besivystančiose šalyse, ir todėl būtų galima pasakyti, kad šimtai milijonų žmonių besivystančiose šalyse susiduria su augančių pagrindinių produktų ir maisto prekių kainų padariniais, todėl jiems iškils išlikimo problema. Esu suerimęs dėl tarptautinių finansų institucijų vertinimų, kuriais remiantis planetoje jau gyvenančių milijardų žmonių skaičius išaugs dar šimtais milijonų ir kad į pietus nuo Sacharos vaikų mirtingumas padidės 30 000–50 000 atvejų.

Joe Higgins (GUE/NGL). – (GA) Pone pirmininke, balsavau už šį pranešimą dėl pasaulinės finansų ir ekonomikos krizės poveikio neturtingoms šalims. Nors pranešime nepateikiamas pakankamai radikalus atsakas į neturtingųjų šalių problemas, vis dėlto galime pritarti daugeliui iš jų ištrauktų dalykų.

Neturtingi žmonės ir šalys dėl ekonomikos krizės kenčia labiausiai. Turėtume kiek galime prisidėti skirdami lėšų viešosioms investicijoms, ypač tose šalyse. Tačiau taip pat reikia pasakyti, kad prekybos susitarimai, kuriuos Europos Sąjunga yra sudariusi su neturtingomis šalimis, iš tikrųjų nėra joms palankūs. Daugiausia naudos iš šių susitarimų gauna didelės Europos bendrovės; smulkiems gamintojams, smulkiems ūkininkams ir darbo žmonėms jie nenaudingi, ir todėl turime keisti mūsų bendradarbiavimo su šiomis šalimis būdus.

Diane Dodds (NI). – Pone pirmininke, balsavau prieš šio pranešimo 7 dalį; man sukėlė nerimą, jog šis Parlamentas dar kartą pasinaudoja tokio pobūdžio pranešimu, kad slapčiomis įvestų teisę į abortą ir susietų lytinę bei reprodukcinę sveikatą su visuomenės sveikata besivystančiose šalyse.

Ši vieta netinkama spręsti, ar galimybė daryti abortą yra teisė, ar ne. Priimti teisės aktus – valstybių narių valdžios institucijų kompetencija. Aš ir dauguma mano rinkėjų Šiaurės Airijoje ir toliau tvirtai tikime negimusio vaiko teise į gyvenimą.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Pone pirmininke, mes, kaip Parlamentas, turėtume gerai pagalvoti prieš teikdami pasiūlymus. Turime teikti pasiūlymus dėl politikos krypčių, kurios padėtų spręsti problemas, o ne jas pagilinti. Be to, kalbant apie paramos vystymuisi sritį, atlikta daug rimtų tyrimų, kurie faktiškai parodė, kad pernelyg automatiškai teikiant paramą vystymuisi paprastai sulėtėja ekonomikos reformos ir todėl prarandamos ekonomikos augimo besivystančiose šalyse galimybės. Nepaisant to, mes, Parlamentas, nuolat

kaip savo pradine pozicija remiamės įsitikinimu arba vadinamąja aksioma, kad pirmiausia Afrikos šalims atsiesti padės dar didesnė parama vystymuisi. Nežiūrint didžiulės paramos vystymuisi per šitiek dešimtmečių, deja, nėra aišku, ar daugumos Afrikos šalių padėtis šiandien nėra kur kas blogesnė, nei iš karto po dekolonizacijos. Tai buvo pirmasis man rūpimas klausimas.

Labai trumpai paliesiu antrąjį klausimą. Pranešime, žinoma, tiesiogai teigiama, kad besivystančioms šalims kenkia taip pat ir „protų nutekėjimas“, bet kodėl mes ir toliau reikalaujame „mėlynosios kortelės“, kuri dar pagilintų šią problemą?

Anna Záborská (PPE). – (SK) Negaliu suprasti, kodėl reprodukcinės sveikatos klausimas vėl buvo įtrauktas į pranešimą dėl pasaulinės finansų ir ekonomikos krizės poveikio besivystančioms šalims ir vystomajam bendradarbiavimui.

Reprodukcinės sveikatos organizacijos remia abortą kaip vieną iš gimstamumo kontrolės būdų. Ši pramonė taip pat finansuojama Europos lygmeniu iš piliečių, kurie nepitaria abortams ir siekia gyvybės apsaugos, mokesčių. Jau daugelį dešimtmečių tarptautinės institucijos teikdavo savo nuomonės dėl gimstamumo kontrolės kaip kovos su skurdu būdo, bet besivystančios šalys vis dar tebėra žemiau skurdo ribos. Mano nuomone, ES švaisto finansinius išteklius gimstamumo kontrolei, kuri nepadeda išspręsti skurdo problemos. Gerbiu gyvenimą ir subsidiarumo principą santykiuose su besivystančiomis šalimis. Todėl balsavau prieš 7 dalį ir visą pranešimą.

Daniel Hannan (ECR). – Pone pirmininke, buvo iš anksto žinoma, ir galbūt neišvengiama, jog Europos Sąjunga pasinaudos finansų krize Graikijoje, kad paspartintų savo gerai apgalvotus planus dėl mokesčių politikos harmonizavimo.

Ne kartą girdėjome raginimus įsteigti Europos skolų agentūrą, Europos pinigų fondą, įvesti visos Europos mokesčių sistemą tam, kad nereiktų kreiptis į valstybių narių rinkėjus dėl gelbėjimo plano.

H. Van Rompuy ir kiti Komisijos nariai, kaip sąžiningi federalistai, visiškai pritarė britų skeptikų pateiktam argumentui, kad pinigų sąjunga negalima be mokesčių ir ekonominės sąjungos.

Man regis, John Maynard Keynes yra parašęs, kad „kas valdo pinigus, tas valdo ir valstybę“. Pažadu, kad tai vienintelis kartas, kai cituoju J. M. Keynesą jam pritardamas.

Tiesą sakant, leiskite man pateikti jums autoritetingą šaltinį, aukštesnį ir geresnį net už Johną Maynardą Keynesą. Pažvelkite į šv. Mato evangelijos 22 skirsnį. Esu tikras, kad tai prisiminsite. Mūsų Dievo paklausė, ar dera mokėti duoklę Romai. Jis tarė: „Kodėl gi jūs gundote mane, jūs veidmainiai? Parodykite man tuos duoklės pinigus, ir aš jums atsakysiu.“ Ir jie padavė jam dinarą. Ir tada [Jėzus] paklausė: „Kieno atvaizdas ir vardas yra ant šitos monetos?“ Jie atsakė jam: „Cezario“. Tada [Jėzus] pasakė jiems: „Atiduokite Cezariui tai, kas yra Cezario, o Dievui atiduokite tai, kas yra Dievo.“

Aš dabar neįrodinėju, kad mūsų Dievas diskusijoje apie eurą palaikė vieną arba kitą pusę. Esmė ta, kad aukščiausias pasaulietiškos valdžios simbolis, absoliutaus suvereniteto ženklas yra moneta! Ir mes pamatėme, kad euras – tai kelias bendros ekonominės vyriausybės link. Ačiū Dievui, mums pakako įžvalgumo išsaugoti svarą.

Pirmininkas. – Ačiū už šio rytinio posėdžio palaiminimą, pone D. Hannanai.

Syed Kamall (ECR). – Pone pirmininke, pažvelgę į šį pranešimą matome daug senų, banalių frazių apie tai, kaip dėl ekonomikos krizės kenčia besivystančios šalys. Aišku, yra žmonių, kurie kenčia dėl ekonomikos krizės tose šalyse, tačiau gana dažnai tai nėra žmonės, kuriems būtinai norime padėti. Neretai kaip tik vyriausybės nerimauja dėl jų paramos biudžetų karpymų, nes įplaukiant mažesnėms paramos lėšoms korumpuotoms ir neefektyvioms vyriausybėms sunkiau išsilaikyti valdžioje. Kai pernai lankydamasis Afrikoje kalbėjau su įvairiais centro dešiniųjų politikais, jie man skundėsi, kad paramos lėšos faktiškai padeda korumpuotoms vyriausybėms išlaikyti valdžią ir dėl to šiose šalyse sudėtingiau pagerinti ekonominę ir politinę valdymą.

Tačiau panagrinėkime kai kuriuos mūsų siūlomus dalykus. Mes kalbame apie didesnes investicijas į besivystančias šalis (ir kiekvienas tam pritarė), tačiau yra pateiktas bei šiuose rūmuose svarstomas ir pasiūlymas dėl Direktyvos dėl alternatyvių investicinių fondų valdytojų, kurią įgyvendinant investicijos į besivystančias šalis sumažėtų. Mes kalbame apie pagalbą besivystančių šalių ūkininkams, tačiau ir toliau, net ir dabartiniame biudžete, balsuojame už daugiau lėšų bendrai žemės ūkio politikai, kuri daro didelį neigiamą poveikį besivystančių šalių ūkininkų egzistencijai.

Imkimės iš tikrųjų kovoti su problemų šiose šalyse priežastimis – blogu valdymu ir protekcionizmu Europos Sąjungoje.

Martin Kastler (PPE). – (DE) Pone pirmininke, ponios ir ponai, balsavau prieš šį pranešimą dėl dviejų priežasčių. Pirma, mane trikdė tai, kad Europa, vykdydama vystymosi politiką, vis dažniau laikosi „laistytuvo“ požiūrio ir kad priimama vis daugiau rezoliucijų ir reikalavimų, kuriuose raginama laikytis šio principo. Antra, balsavau prieš pranešimą, nes manau, kad mums nedera bandyti primesti šeimos planavimo politikos besivystančioms ir kylančios ekonomikos šalims, nes tai – tam tikra kultūrinio imperializmo forma. Abortas nėra sprendimas ir aš apgailestauju dėl to, kad kai kurie Europos Parlamento nariai, turėdami mintyje abortą, vartoja eufemizmą „reprodukcinė medicina“. Tai nekeičia fakto, kad abortu nužudomas negimęs vaikas. Todėl balsavau prieš šį pranešimą ir tikiuosi, kad ateityje nebavartosis kiekvienoje rezoliucijoje ir kiekviename pranešime tų pačių eufemizmų kultūrinio imperializmo aspektams apibūdinti.

Nirj Deva (ECR). – Pone pirmininke, balsavau prieš šį pranešimą, nes jis nerimtas. Tai – nereikalingas pranešimas. Be abejo, visi aktyvai yra visose vertybinių popierių biržose Niujorke, Londone, Tokijuje, Frankfurte ir t. t. Dabar stengsitės sukaupti maždaug 6 trln. USD vertės kapitalą. Jei parduosite visą turtą, kuris yra už įstatymo ribų, lūšnynų turtą, kuris nėra besivystančių šalių teisinės sistemos dalis, surinksite 7 trln. USD. Besivystančiose šalyse yra daug kapitalo, kuris yra už šių šalių teisinės sistemos ribų, nuo lūšnynų iki milijonų įmonių, išsidėsčiusių prie kelių, kurios nėra oficialios ekonomikos dalis.

Antra, jei paklausite, kiek pinigų kasmet per pasaulio finansų sistemas išplaukia iš besivystančių šalių, atsakysiu – 800 mlrd. USD. Kodėl nesistengiame išlaikyti šio kapitalo tose šalyse, kad jos taptų turtingesnės?

Kuo mes užsiėmėme ir ką darome kaip tik dabar? Mes balsavome už Tobino mokestį, kad būtų sutriuškintos jau ir taip nualintos finansų institucijos vakaruose ir pinigai būtų atiduoti grupei žmonių, kurie tikriausiai juos pavogs.

Seán Kelly (PPE). – Pone pirmininke, aš, kaip ir ankstesni kalbėtojai, irgi prieštarauju 7 dalies įtraukimui. Mūsų frakcijos nariams buvo leista balsuoti laisvai, bet mūsų delegacija nusprendė balsuoti prieš, nes – kaip minėjo kalbėtojai – kalbama apie reprodukcinę sveikatą, kitaip tariant, abortą. Jei būtent tai ir buvo šia dalimi numatyta, ji turėtų būti aiškiai suformuluota, bet neįtraukta į ekonomikos krizės planą. Taigi, kaip ir kiti kalbėtojai, tam prieštaravome ir balsavome prieš šią dalį.

Pranešimas: Edward Scicluna (A7-0010/2010)

Morten Messerschmidt (EFD). – (DA) Pone pirmininke, mes, Danijos liaudies partija, balsavome prieš šį pranešimą. Tačiau tikrai noriu padėkoti už daugelį pastebėjimų, pateiktų pranešime. Ypač turiu omenyje 27 dalį, kurioje labai sąžiningai konstatuojama, kad euras turėtų, be abejo, paskatinti glaudesnę koordinavimą euro zonos ekonominės politikos srityje. Aš, žinoma, visiškai nepritariu šiam tvirtinimui, bet norėčiau padėkoti už aiškumą ir sąžiningumą, kurį parodė pranešėjas kalbėdamas apie eurą. Taigi euras buvo sukurtas siekiant žymiai didesnio Europos ekonominio suvienijimo. Kitaip tariant, finansų politika, darbo rinkos politika, struktūrinė politika – visos ekonomikos sritys, viskas, kas turi kokią nors reikšmę ekonomikai – turi būti suvienodinta. Kaip tik tai šiuo metu matome Graikijoje, kai Frankfurto ekonomistai nurodinėja graikams, kokią ekonominę politiką jie turėtų vykdyti, ir tai matysime po kelių mėnesių Ispanijos bei Italijos ir daugelio kitų šalių atžvilgiu. Taigi šis pranešimas kuo aiškiausiai parodo, kodėl Danija – ir ypač mano partija, Danijos liaudies partija – nepageidauja jungtis prie euro zonos. Mes norime patys rinktis, kokią ekonominę politiką norime vykdyti. Tai turėtų spręsti Danijos rinkėjai, o ne Frankfurto ekonomistai.

Rašytiniai paaiškinimai dėl balsavimo

Pranešimas: Jo Leinen (A7-0018/2010)

Andrew Henry William Brons (NI), raštu. – Mes pritarėme pasiūlymui, kad esamos gyvų gyvūnų, mėsos ir mėsos produktų importą reglamentuojančios taisyklės galiotų tol, kol jas pakeis pagal naują reguliavimo sistemą patvirtintos priemonės. Nors teiktume pirmenybę tam, kad šie teisės aktai būtų priimami kiekvienoje valstybėje narėje, o ne centralizuotai ES, teisės aktų tokiais klausimais reikia. Vis dėlto, pranešime taip pat numatytas trečiųjų šalių ar jų dalių, iš kurių valstybės narės turi leisti importuoti galvijus, kiaules ir šviežią mėsą, sąrašas. Dėl to taip pat ir Jungtinė Karalystė bus teisiškai įpareigota leisti importuoti iš šių šalių. Tai reikš konkurenciją mūsų ūkininkams ir tolesnį suvereniteto mažėjimą. Kadangi pateikta ir gerų, ir netikusių pasiūlymų, nusprendėme susilaikyti.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) 1972 m. gruodžio 12 d. Tarybos direktyvos 72/462/EEB dėl sveikatos ir veterinarinio patikrinimo problemų importuojant galvijus, avis, ožkas ir kiaules, šviežią mėsą ar jos produktus iš trečiųjų šalių 3 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, sudaro sąrašą šalių arba jų dalių, iš kurių valstybės narės turi leisti importuoti tam tikrus gyvus gyvūnus ir tam tikrų gyvūnų šviežią mėsą. Nors direktyva buvo panaikinta, ši procedūra tebevykdoma ir minėtas sąrašas bėgant metams buvo keičiamas. Dabar Komisija siūlo parengti reglamentą, kuriame būtų susisteminti visi svarbūs per tuos metus padaryti pakeitimai ir kuris turės būti dažnai keičiamas, t. y. nuolat atnaujinamas.

Manau, ši procedūra užtikrins aiškumą ir skaidrumą darant pakeitimus ne tik valstybėms narėms, bet ir trečiosioms šalims, eksportuojančioms aptariamus produktus į ES.

José Manuel Fernandes (PPE), raštu. – (PT) Džiaugiuosi, kad buvo priimtas šis pranešimas dėl sveikatos ir veterinarinio patikrinimo problemų importuojant galvijus, avis, ožkas ir kiaules, šviežią mėsą ar jos produktus iš trečiųjų šalių. Šis pranešimas parengtas remiantis 1972 m. gruodžio 12 d. Tarybos direktyva 72/462/EEB, kuria vadovaudamasi Taryba patvirtino sąrašą trečiųjų šalių, iš kurių valstybės narės turi leisti importuoti galvijus, kiaules ir šviežią mėsą. Nors direktyva buvo panaikinta, ši procedūra tebevykdoma ir minėtas sąrašas bėgant metams buvo keičiamas. Dabar Komisija siūlo parengti reglamentą, kuriame būtų susisteminti visi svarbūs per tuos metus padaryti pakeitimai ir kuris turės būti dažnai keičiamas, t. y. nuolat atnaujinamas.

Manau, ši procedūra sustiprins maisto saugą ES piliečių labui, taip pat užtikrins didesnę aiškumą valstybėms narėms ir trečiosioms šalims, eksportuojančioms mėsos produktus į ES.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Maisto sauga Europos piliečių labui – esminis klausimas, turintis rūpėti mums visiems. Sveikatos politikos kriterijų, taikytinų importuojant tam tikrus gyvus gyvūnus ir jų šviežią mėsą iš trečiųjų šalių, nustatymas turi būti labai kruopštus ir tokie produktai turi būti sistemingai tikrinami, kad galėtume matyti, ar šie kriterijai vykdomi.

Todėl labai svarbu, kad būtų sudarytas trečiųjų šalių, atitinkančių gyvūnų sveikatos, visuomenės sveikatos ir veterinarinio sertifikavimo kriterijus, sąrašas, kuriuo remiantis joms būtų leista eksportuoti gyvus gyvūnus (galvijus, avis, ožkas ir kiaules) ir jų šviežią mėsą į ES šalis.

Andreas Mölzer (NI), raštu. – (DE) Šiuo metu, šelstant negailestingam kainų karui, bendrovės siekia pagerinti savo pelno normas naudodamos pasipiktinimą keliančius metodus. Importuota mėsa prekiaujama kaip vidaus produktu, neretai parduodama sugedusi mėsa, bet to, žinomi ir „padirbto“ kumpio atvejai. Dabar padirbti produktai turi būti aiškiai ženklinami. Vis dėlto privalomam pašarų, kurių sudėtyje yra genetiškai modifikuotų organizmų, ženklinimui dauguma narių nepritarė, nors Europos piliečių požiūris į genetiškai modifikuotus produktus labai kritiškas. Be abejo, svarbu nustatyti gyvūnų sveikatos ir higienos reikalavimus, tačiau svarstant importo taisyklės nebuvo aptartas genetiškai modifikuotų organizmų klausimas, todėl susilaikiau.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), raštu. – Per galutinį balsavimą dėl šios rezoliucijos balsavau „taip“. Reikėtų pasakyti, kad įvyko neoficialus posėdis su Taryba ir Komisija, kuriame paaiškėjo, kad Parlamentas galėtų pritarti procedūrai. Pranešimo projekte, kurį balsavimui pateikė Jo Leinen, pasinaudota komunikato pasiūlymo nuostatomis ir ENVI komiteto pateiktais daliniais pakeitimais. Taryba jau patvirtino, kad pritars Parlamento pozicijai, taigi turi būti laikomasi pirmojo svarstymo susitarimo. Mes, Žalieji, pritariame šiai procedūrai.

Róza Gräfin Von Thun Und Hohenstein (PPE), raštu. – (PL) Teisės aktų pakeitimai, skirti gyvūnų gerovei pagerinti, yra labai svarbūs, todėl labai džiaugiuosi, kad Europos Komisija neketina daryti šių pakeitimų nedalyvaujant Europos Parlamentui. Dėl to pritariau Jo Leineno pranešimui dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo, kuriuo panaikinamas Tarybos sprendimas 79/542/EEB, sudarantis trečiųjų šalių arba jų dalių sąrašą ir nustatantis gyvūnų ir visuomenės sveikatos bei veterinarinio sertifikavimo reikalavimus, taikytinus importuojant į Bendriją tam tikrus gyvus gyvūnus ir jų šviežią mėsą.

Nepaisant to, kad nesu Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos politikos komiteto narė, aš ir toliau dalyvausiu veikloje, susijusioje su daliniu teisės aktų keitimu, ypač tuomet, kai ketinama iš esmės pagerinti arklių pervežimą. Yra daug motyvų tai daryti, tačiau rūpintis, kaip pagerinti ne tik žmonių, bet ir gyvūnų bei mūsų aplinkos, būties sąlygas mane verčia daugiausia krikščioniška etika. Europos Sąjunga gali šioje srityje daug nuveikti.

Pranešimas: Barbara Matera (A7-0047/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), raštu. – (LT) Palaikiau abu pranešimus dėl lėšų iš Europos Globalizacijos Fondo skyrimo be darbo likusiems darbuotojams Lietuvoje. Lietuvoje ekonominė ir finansinė krizė palietė daug skirtingų sektorių ir daug žmonių liko be darbo ir pragyvenimo šaltinio. Globalizacijos fondo taisyklės dėl lėšų skyrimo buvo supaprastintos atsižvelgiant į sudėtingą situaciją darbo rinkoje ir augantį bedarbių skaičių, todėl Lietuva turi išnaudoti visas įmanomas galimybes dėl prašomų lėšų, siekiant kuo labiau padėti be darbo likusiems žmonėms. Taip pat labai svarbu, kad būtų užtikrintas efektyvus šių lėšų panaudojimas ir kad jos suteiktų realią naudą Lietuvos žmonėms.

Regina Bastos (PPE), raštu. – (PT) Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondas (EGF) buvo įsteigtas 2006 m. ir skirtas teikti papildomai paramai darbuotojams, kenčiantiems dėl esminių struktūrinių pasaulio prekybos pokyčių padarinių, bei padėti jiems vėl integruotis į darbo rinką. Nuo 2009 m. gegužės 1 d. EGF taikymo sritis buvo išplėsta, kad apimtų ir paramą tiesiogiai dėl ekonomikos ir finansų krizės atleistiems darbuotojams.

Šiuo metu vienas iš pagrindinių mūsų ištikusios sunkios ekonomikos ir finansų krizės padarinių – nedarbo augimas. Kovodama su krizės padariniais ES turi naudotis visomis turimomis priemonėmis ir visų pirma teikti paramą žmonėms, kasdien susiduriantiems su nedarbo grėsme.

Todėl balsavau už šį pasiūlymą dėl EGF lėšų panaudojimo padėti Lietuvai, siekiant paremti darbuotojus, atleistus iš 49 baldų gamybos sektoriui priklausančių įmonių.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), raštu. – (LT) Aš balsavau už šį pranešimą, nes Europos Sąjungos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo (EGF) finansinė parama bus skirta be darbo likusiems baldų pramonės įmonių darbuotojams, kadangi, sumažėjus baldų pramonės eksportui, buvo atleista daug darbuotojų. ES parama bus skirta darbuotojų persikvalifikavimui, darbo paieškai ar savo įmonių kūrimui. Džiaugiuosi, kad Europos Komisija įvertino Lietuvos paraišką ES finansavimui gauti, nes atleistiems baldų įmonių darbuotojams sunkmečio metu galimybės grįžti į darbo rinką yra labai mažos, o masiškas darbuotojų atleidimas iš 49-ių įmonių labai neigiamai paveikia šalies ekonominę padėtį. Norėčiau paraginti ES institucijas užtikrinti sklandų ir greitą sprendimų priėmimą svarstant finansinės paramos suteikimo klausimus, nes tokių sprendimų delsimas gali tik pabloginti esamą sunkią darbuotojų situaciją. Norėčiau pažymėti, kad ši ES finansinė pagalba darbuotojams, nukentėjusiems nuo didelių struktūrinių ekonomikos ir prekybos pokyčių, padės vėl integruotis į darbo rinką.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Kaip ir Lietuvos statybų sektorius, kurio padėtį nagrinėjome anksčiau, šios šalies baldų pramonė taip pat patyrė globalizacijos padarinius, nes šiuo metu ji priversta konkuruoti su aršių konkurentų, kurių gamyba veikia kitu lygmeniu, produktais. Kadangi šiuo atveju patenkinti Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų panaudojimo reikalavimai, manau, kad toks lėšų panaudojimas būtų naudingas.

João Ferreira (GUE/NGL), raštu. – (PT) Praėjus dviem savaitėms po to, kai Parlamentas patvirtino Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų panaudojimą darbuotojų atleidimo Lietuvoje ir Vokietijoje atvejais, mes vėl balsuojame dėl jo lėšų panaudojimo, šiuo atveju reaguodami į darbuotojų atleidimą iš 49 Lietuvos baldų gamybos sektoriui priklausančių įmonių. Kaip esame minėję anksčiau, nuo tada, kai atleistų darbuotojų skaičius gerokai viršijo pradinis Komisijos apskaičiavimus dėl naudos iš fondo gausiančių darbuotojų skaičiaus, jau praėjo šiek tiek laiko.

Norėčiau jums priminti, kad šis pramonės sektorius susiduria su dideliais sunkumais ir Portugalijoje, ypač savivaldybėse, kuriose jo veikla plačiai išvystyta (pvz., *Paredes* ir *Paços de Ferreira*). Dėl to šiose vietovėse iš darbo taip pat buvo atleista daug darbuotojų ir tai dar labiau pablogino socialinę padėtį regione.

Kiekvieną kartą gavus naują prašymą imtis veiksmų darosi vis aiškiau, kad labiau nei padėti švelninančių priemonių, kurios, be abejo, reikalingos, reikia skubių priemonių apsaugoti gamybos sektoriams (ir darbo vietoms), ypač tiems, kurie labiausiai pažeidžiami per krizę, bei tiems, kurie padeda išnaudoti kiekvienos šalies plėtos potencialą, skatinti visuomenės projektų vykdymą ir remti labai mažas, mažas ir vidutines įmones bei kooperatyvų sektorių...

(Paaiškinimas dėl balsavimo sutrumpintas pagal procedūros Darbo tvarkos taisyklių 170 straipsnį)

Pranešimas: Barbara Matera (A7-0048/2010)

Regina Bastos (PPE), raštu. – (PT) Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondas (EGF) buvo įsteigtas 2006 m. ir skirtas teikti papildomą paramą darbuotojams, kenčiantiems dėl esminių struktūrinių pasaulio prekybos pokyčių padarinių, bei padėti jiems vėl integruotis į darbo rinką. Nuo 2009 m. gegužės 1 d. EGF taikymo sritis buvo išplėsta, kad apimtų ir paramą tiesiogiai dėl ekonomikos ir finansų krizės atleistiems darbuotojams.

Šiuo metu vienas iš pagrindinių mus ištikusios sunkios ekonomikos ir finansų krizės padarinių – nedarbo augimas. Kovodama su krizės padariniais ES turi pasinaudoti visomis turimomis priemonėmis ir visų pirma paremti žmones, kasdien susiduriančius su nedarbo grėsme.

Todėl balsavau už šį pasiūlymą EGF lėšas panaudoti padėti Lietuvai, siekiant paremti darbuotojus, atleistus iš 45 drabužių gamybos sektoriui priklausančių įmonių.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), raštu. – (LT) Džiaugiuosi, kad šiandien įvyko balsavimas dėl finansinės paramos suteikimo Lietuvos drabužių gamybos pramonei, kadangi sunkmečio metu šis sektorius nukentėjo itin smarkiai. Norėčiau atkreipti dėmesį, kad drabužių gamybos sektoriuje daugiausia dirba moterys ir dėl krizės sukkelto atleidimų poveikio per metus iki 2009 m. liepos mėn. bedarbių moterų skaičius Lietuvoje padvigubėjo. Aš balsavau už šį pranešimą, kadangi iš ES Prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo (EGF) gauta finansinė parama bus panaudota užimtumo skatinimo priemonėmis, siekiant kuo greičiau įdarbinti atleistus darbuotojus, mokymo ir perkvalifikavimo išmokoms, taip pat išmokoms paramai dėl mažamečių vaikų iki 8 m. ir neįgalių šeimos narių priežiūros. Taigi, ši finansinė pagalba yra labai reikalinga drabužių siuvimo pramonėje, nes stipriai sumažėjus drabužių paklausai Lietuvoje ir eksporto srityse, žymiai sumažėjo drabužių siuvimo apimtys. Taip pat norėčiau pažymėti, jog šis darbuotojų atleidimas ne tik daro neigiamą poveikį šalies ir vietos ekonomikai, bet ir itin skaudžiai paliečia individualių darbuotojų gyvenimą.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Lietuvos drabužių gamybos sektorius, kaip ir Lietuvos statybų ir baldų sektoriai, patyrė globalizacijos padarinius ir buvo atleista nemaža dalis darbuotojų. Atsakingo Parlamento komiteto dauguma balsavo „už“ ir tuo patvirtino akivaizdų priemonės pagrįstumą. Atsižvelgdamas į tai, nematau jokios priežasties balsuoti prieš fondo lėšų panaudojimą ir šiuo atveju.

João Ferreira (GUE/NGL), raštu. – (PT) Praėjus dviem savaitėms po to, kai Parlamentas patvirtino Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų panaudojimą darbuotojų atleidimo Lietuvoje ir Vokietijoje atvejais, mes vėl balsuojame dėl jo lėšų panaudojimo, šiuo atveju reaguodami į darbuotojų atleidimą iš 45 Lietuvos drabužių gamybos sektoriui priklausančių įmonių. Norėčiau priminti, kad šis pramonės sektorius susiduria su dideliais sunkumais ir Portugalijoje, kur jis ypač intensyviai patiria neigiamą pasaulio prekybos liberalizavimo poveikį ir ten nesiimama jokių jam apsaugoti reikalingų veiksmų.

Po kiekvieno naujo prašymo panaudoti šio fondo lėšas kyla poreikis dar skubiau įgyvendinti priemones, kurioms mes visi pritariame, t. y. veiksmingai kovoti su nedarbu ir kurti darbo vietas bei skatinti darbuotojų teisių, susijusių su ekonominės veiklos plėtra, įgyvendinimą, taip pat skatinti užimtumą viešajame sektoriuje, didinti darbo saugą ir sumažinti darbo valandų skaičių nemažinant darbo užmokesčio. Taip pat reikia kovos su bendrovių perkėlimu priemonių, pradedant nuo to, kad valstybės subsidijos (ypač Bendrijos subsidijos) būtų teikiamos tik prisiėmus tam tikrus išipareigojimus, pvz., išsaugoti darbo vietas ir skatinti vietos plėtrą, t. y. įgyvendinti priemones, kurios aiškiai kertasi su neoliberalia politika, dėl kurios matome Europos Sąjungos šalyse kylančią ekonominę ir socialinę katastrofą.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) ES – solidarumo erdvė, o Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondas (EGF) ir buvo įsteigtas šiuo tikslu. Ši parama būtina siekiant padėti bedarbiams ir nukentėjusiems dėl globalizacijos sąlygomis vykstančio įmonių perkėlimo.

Dėl mažesnių darbo sąnaudų įvairiose šalyse, ypač Kinijoje ir Indijoje, į jas perkeliama vis daugiau įmonių, darant žalą šalims, gerbiančioms darbuotojų teises. EGF skirtas padėti darbuotojams, nukentėjusiems perkėlus įmones, todėl, siekiant šio tikslo, labai svarbu, kad šie darbuotojai ateityje turėtų prieigą prie naujų darbo vietų. Praeityje EGF lėšos jau buvo panaudotos kitose ES šalyse, ypač Portugalijoje ir Ispanijoje, todėl dabar turėtume suteikti šią paramą ir Lietuvai.

Pranešimai: Barbra Matera (A7-0047/2010 ir A7-0048/2010)

Laima Liucija Andrikienė (PPE), raštu. – Aš balsavau už abu Barbaros Materos pranešimus dėl Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų panaudojimo paramai Lietuvai atleistiems darbuotojams

teikti. Taip pat norėčiau padėkoti kolegoms, balsavusiems už, nes pranešimams priimti buvo būtinos kvalifikuota balsų dauguma ir trijų penktadalių atiduotų balsų dauguma.

Abiejuose pranešimuose, tiek dėl padėties baldų gamybos sektoriuje, tiek ir dėl drabužių gamybos sektoriaus, nagrinėjami vieni opiausių nedarbo Lietuvoje atvejų. Skiriamos sumos ES mastu nėra didelės, bet jos padės sumažinti sunkumus, su kuriais susiduria Lietuvos darbuotojai.

Taigi 662 088 eurų parama iš Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo bus skirta iš 49 baldų gamybos sektoriaus įmonių atleistiems darbuotojams, o 523 481 eurų paramą gaus buvę 45 drabužių gamybos sektoriaus įmonių darbuotojai.

Nors tai galbūt tik nedarbo problemos Lietuvoje ledkalnio viršūnė, finansinė parama padės tiems, kuriems jos labiausiai reikia.

Andrew Henry William Brons (NI), raštu. – Mes nepritariame tam, kad Europos Sąjunga būtų atsakinga už pagalbą atleistiems darbuotojams (ar kam nors kitam). Taip pat prieštaraujame pinigų skyrimui Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondui, kaip kad prieštarautume pinigų skyrimui visiems kitiems ES fondams. Manome, kad valstybės narės pačios turėtų padėti savo atleistiems darbuotojams. Vis dėlto Europos prisitaikymo prie globalizacijos fondas turi lėšų, kurios jau buvo jam paskirtos (šie pinigai buvo gauti iš valstybių narių). Jeigu būtų buvę pasiūlyta skirti lėšų iš šio fondo Didžiojoje Britanijoje atleistiems darbuotojams, mes balsuotume už lėšų skyrimą, ir mums būtų priekaištaujama, jei to nepadarytume. Todėl turime balsuoti už tai, kad fondo lėšos būtų atitinkamai naudojamos ir paramai kitoms valstybėms narėms teikti. Nepaisant to, mes ketiname užtikrinti, kad ateityje lėšos būtų skirtos ir Didžiojoje Britanijoje atleistiems darbuotojams, ir jei pasirodys, kad jie neturi teisės jų gauti, balsuosime prieš visus būsimus pasiūlymus dėl fondo lėšų panaudojimo.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), raštu. – (FR) Kaip tik mintis apie Lietuvos darbuotojus, paaukottus ant globalizacijos altoriaus, skatina mane susilaikyti. Atsižvelgiant į tai, kad jie pateko į šią situaciją dėl Europos Sąjungos remiamos neoliberalios politikos, kiekvienas galėtų jaustis teisingas balsuodamas prieš apgailėtinas sumas, kurias Europos elitas nori jiems pakišti. Tačiau net ir šios nedidelės sumos gali palengvinti jų dalį. Vis dėlto Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo logika vis dar netoleruotina. Bet eurokratų karalystėje sąžinė – pigi prekė.

Pranešimas: Sven Giegold (A7-0031/2010)

Alfredo Antoniazzi (PPE), raštu. – (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, pono S. Giegoldo pranešime pateikiama keletas įdomių minčių, susijusių su dabartine ekonomikos krize, sunkiausia nuo Europos integracijos proceso pradžios.

Norėčiau pabrėžti, kad neseniai pateikiau Komisijai klausimą dėl Stabilumo ir augimo pakto taikymo srities, kuri gali būti viršyta tam tikrais išimtiniais atvejais, pvz., siekiant įgyvendinti viešųjų pastatų ir socialinio būsto statybos projektus. Šiais darbais, be abejo, siekiama įgyvendinti socialinius tikslus ir reaguoti į aštrų būsto stygių, ypač didžiuosiuose miestuose. Taigi tokio pobūdžio problemą patartina spręsti kaip tik naudojant išskirtines priemones.

Dėl to, mano nuomone, Komisijai pageidautina pasirinkti labai aiškią poziciją tam, kad ji galėtų parengti valstybėms narėms skirtas gaires dėl biudžeto ir išlaidų apribojimų, nustatytų atsižvelgiant į Stabilumo ir augimo pakto kriterijus dėl vietos valdžios institucijų, kurioms (ypač didelėms institucijoms) reikia esminių investicijų į infrastruktūrą.

Sophie Auconie (PPE), raštu. – (FR) Balsavau už Europos Komisijos pranešimą dėl metinio pranešimo dėl euro zonos ir viešųjų finansų. Svarbiausia, ką prisimenu iš šio pranešimo, kuriame pateikta daugybė analizių ir pasiūlymų, yra raginimas stiprinti Europos ekonominį valdymą ir ypač geriau koordinuoti biudžeto politiką. Augimas ir solidarumas – du raktažodžiai, kuriais turi remtis mūsų Europos ekonomikos strategija. Be augimo nepajėgsime spręsti socialinių problemų, o solidarumas yra Europos integracijos *raison d'être* ir bus jos ateitis.

Liam Aylward ir Pat the Cope Gallagher (ALDE), raštu. – (GA) Fianna Fáil partijai priklausantys Europos Parlamento nariai Pat the Cope Gallagher ir Liam Aylward ryžtingai pasisako prieš šiame pranešime pateiktą pasiūlymą įvesti bendrą konsoliduotą įmonių pelno mokesčio bazę (santrumpa lietuvių kalba – BKPMB).

Europai skirta bendra konsoliduota įmonių pelno mokesčio bazė nepadidintų Europos Sąjungos konkurencingumo ir nepagerintų bendros rinkos darbo. Be to, BKPMB galėtų trukdyti mažoms atviroms

ekonomikoms (pvz., Airijos). Apmokestinimo klausimai – atskirų valstybių narių kompetencija, todėl Airijos vyriausybė turi teisę pasinaudoti savo veto teise dėl bet kokių mokesčių priemonių, įskaitant BKPMB. Ši teisė įtvirtinta sutartyse, įskaitant Lisabonos sutartį.

Zigmantas Balčytis (S&D), raštu. – (LT) Pritariau šiam pranešimui, nes manau, kad jame išsamiai išryškintos pagrindinės euro zonos ir viešųjų finansų problemos. Europos Sąjungos valstybėse narėse užimtumas toliau mažėja ir numatoma, kad tai vyks ir toliau. Grėsmę visam ES stabilumui kelia kai kurių valstybių narių chaotiškos struktūrinės reformos, kurios vykdomos neturint konkretaus plano. Smulkus ir vidutinis verslas išgyvena itin sudėtingą laikotarpį, nes tiek valstybės narės, tiek ir Europos Centrinis Bankas nesugebėjo sukontroliuoti ir prižiūrėti, kad bankams skirtos lėšos būtų paskirstytos pagrindiniam tikslui – lengvatinių kreditų teikimui smulkiąjam verslui. Taip pat labai svarbu, kad būtų remiama euro zonos plėtra ir imtasi atitinkamų priemonių sudaryti tinkamas sąlygas valstybėms narėms, siekiančioms tapti euro zonos narėmis.

Elena Băsescu (PPE), raštu. – (RO) Balsavau už pranešimą dėl 2009 m. metinio pranešimo dėl euro zonos ir viešųjų finansų. Pritariau pranešime pateiktam pasiūlymui, kuriuo euro grupė raginama imtis būtinų priemonių siekiant sudaryti sąlygas įstoti į euro zoną toms valstybėms narėms, kurios to siekia ir atitinka stojimo sąlygas. Manau, kad, siekiant palengvinti sėkmingą ekonominės ir pinigų sąjungos plėtrą labai svarbu pagerinti finansų rinkų reguliavimą ir priežiūrą, taip pat apriboti vidaus ir išorės deficitą. Be to, turime atkreipti ypatingą dėmesį į problemas, susijusias su fiskaline drausme. Būsimoje ES 2020 m. strategijoje turi būti numatytos darbo vietoms kurti ir tvariai plėtrai skatinti skirtos politikos kryptys, kad galėtume užkirsti kelią naujoms ekonomikos krizėms. Kartu valstybės narės ir Europos Komisija turi bendradarbiauti siekdamas sumažinti fiskalinį disbalansą. Viešųjų finansų konsolidavimas – būtina tvaraus ekonomikos augimo užtikrinimo sąlyga. Įsigaliojus Lisabonos sutarčiai, Europos Komisijai teks aktyvesnis valstybių narių ekonominės plėtros priežiūros vaidmuo. Pagal 121 straipsnį Europos Komisija galės pateikti išpėjimus šalims, nesilaikančioms bendrų rekomendacijų dėl ekonominės politikos.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), raštu. – (LT) Aš balsavau už šį pranešimą, nes Europos Parlamentas atkreipė Komisijos dėmesį į tai, jog išsivysčiusioms valstybėms pamažu išsivaduojant iš pasaulinės krizės spąstų, besivystančių šalių padėtis tebeprastėja. Taigi Europos centrinis bankas (ECB), Komisija ir euro zonos valstybės narės turi skatinti integracijos ekonominės ir pinigų politikos srityje procesą Europos Sąjungoje ir remti euro zonos plėtrą. Pritariau raginimui, kad ECB turi remti euro zonai nepriklausančių valstybių narių pastangas įsivesti eurą, ypač tais atvejais, kai valstybės narės įrodo gebėjimą laikytis patikimos ir stabilios fiskalinės drausmės. Norėčiau pastebėti, kad, siekiant ateityje užkirsti kelią finansų krizėms, būtina raginti euro grupę, Tarybą ir ECB labiau koordinuoti savo veiksmus valiutų keitimo kursų politikos srityje. Taigi, nepaisant krizės pasiekta nedaug pažangos pereinant prie bendro tarptautinio atstovavimo euro zonai. Labiausiai nerimą kelia tai, jog nepaisant to, kad dedamos visos pastangos pinigų ir fiskalinės politikos srityje stabilizavimui, ES toliau mažėja užimtumas, didėja nedarbas ir socialinė atskirtis.

Nessa Childers (S&D), raštu. – Balsavau už šį S. Giegoldo pranešimą, nes reikia tolesnės išsamios diskusijos įvairiais šios šiose pranešime keliamais klausimais. Būtina užtikrinti, kad skirtinga įmonių mokesčių tvarka nesudarytų sąlygų bendrovėms išvengti atsakomybės skirti visuomenei savo pelno dalį ir joms būtų taikoma sąžininga apmokestinimo tvarka. Vis dėlto ypatingas dėmesys turi būti skirtas neigiamam BKPMB poveikiui, kurį jis galėtų turėti mažoms šalims, pvz., Airijai, kurios gerovė ir užimtumo lygis iš esmės priklauso nuo jos gebėjimo pritraukti užsienio investicijas. Airijos Darbo partija nepalaiko BKPMB įvedimo.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), raštu. – (EL) Susilaikiau nuo balsavimo dėl šio konkretaus pranešimo. Turime suprasti, kad recesija nesitraukia, nes ekonominė padėtis beveik visose valstybėse narėse aiškiai neigiamai, o nedarbas auga. „Sveikos“ finansinės padėties problema nėra vienintelė konkreti problema. Tokios šalys kaip Graikija susiduria su valstybės skolinimosi problemomis tiek dėl spekuliacinių rinkų atakų, tiek ir dėl institucinių bei politinių EPS problemų. Krizė dėl valstybės biudžeto deficito – bendras visai ES reiškinys, kylantis ir dėl masinio vengimo mokėti mokesčius, t. y. dalyko, apie kurį Komisija pamišta. Be to, valstybinio sektoriaus deficitas taip pat padidėjo dėl valstybių narių vyriausybių bankams skirtų paramos paketų, kaip pripažino Tarybai pirmininkaujanti Ispanija atsakyme į mano klausimą dėl šio dalyko. Kaip bebūtų, primygtinis reikalavimas laikytis Stabilumo pakto, ypač per recesiją, yra katastrofa. Tai padidina socialinius skirtumus ir sumažina valstybės investicijas, didina nedarbą ir mažina šalių vystymosi perspektyvas. Dėl to reikia keisti antiplėtros ir antisocialinį stabilumo paketą ir parengti kitokią ekonomikos ir socialinei politikai vykdyti skirtą teisės aktų sistemą, grindžiamą darbo ir socialinės sritys poreikiais ir tvaria, gyvybinga plėtra.

Proinsias De Rossa (S&D), raštu. – Esant rimtai ekonomikos ir socialinei krizei turime labiau koordinuoti valstybių sienas peržengiančios makroekonominės ir struktūrinės reformos priemones, kad būtų pašalinti neatitikimai, trukdantys kurti darbo vietas. Pritariau susirūpinimui dėl ekonominės pusiausvyros sutrikimų

euro zonoje, pvz., spekuliacijos statybų sektoriuje, kurio perviršis sukelia asimetrinius sukrėtimus, ir raginu Komisiją išnagrinėti galimybes veiksmingai tobulinti ekonominį euro zonos valdymą ir užkirsti kelią tokių pusiausvyros sutrikimų didėjimui. Kaip niekada anksčiau svarbu skubiai įgyvendinti griežtesnes finansų krizės priežiūros ir reguliavimo priemonės. Per bet kurią Europos lygmens diskusiją dėl bendros konsoliduotos įmonių pelno mokesčio bazės turi būti atsižvelgta į tiesioginių užsienio investicijų poreikius geografiškai atskirtuose ES regionuose, pvz., Airijoje, ir jų gebėjimą pritraukti TUI. BKPMB – tai ne bendra mokesčių norma. Bendrovių apmokestinimas – išimtinė kiekvienos valstybės narės teisė. Idėja dėl BKPMB iškelta siekiant sukurti bendrą teisinę bazę įmonių, įsisteigusių ne mažiau kaip dviejose valstybėse narėse, pelnui apskaičiuoti ir palengvinti joms tenkančią biurokratinę naštą, susijusią su reikalavimu taikyti valstybių, kuriose jos veikia, mokesčių kodus.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Finansų, ekonomikos ir socialinė krizė sukėlė Europos Sąjungos valstybėms narėms didelių sunkumų; tai liudija rimta valstybės finansų padėtis. Dauguma šalių yra pernelyg daug įsiskolinusios, todėl, siekiant labiau subalansuoti padėtį, skubiai reikia priemonių, skatinančių stabilumą ir augimą.

Tam, kad valstybės lėšos būtų naudojamos veiksmingai, ir ypač siekiant sukurti prielaidas politikai, skatinančiai ekonomikos augimą ir, atitinkamai, užtikrintą socialinę gerovę, reikia mažinti valstybės skolą ir apsvarstyti iš naujo valstybių narių prioritetus. Labai svarbu apsvarstyti iš naujo mokesčių politiką, kad galėtų būti taikomi tinkami ekonominiai stimulai, nes tik stipri ekonomika padės įveikti dabartinius sunkumus ir pasirengti ateičiai.

Marian Harkin (ALDE), raštu. – Nepritariu 29 daliai, nes joje reikalaujama įvesti BKPMB. Vienas iš argumentų, kuriuos mes girdime apie BKPMB, yra tai, kad tai padidins veiksmingumą ir viską supaprastins. Atsižvelgiant į dabartinę padėtį, kai įmonės gali pačios pasirinkti arba atsisakyti mokesčių tvarkos, įvyks taip, kad taikysime 28 mokesčių bazes vietoj dabartinių 27; vargu, ar tai supaprastinimas. Pagal tai, kas šiuo metu siūloma, BKPMB reikštų Europos pelno perskirstymą ES lygmeniu, todėl tokia šalis kaip Airija, eksportuojanti didelę dalį savo produkcijos, atsidurtų nepalankioje padėtyje, nes pelnas, be abejo, būtų gaunamas ten, kur produkcija parduodama. Atrodo šiek tiek keista, nes ES pagrindą sudaro laisvo prekių judėjimo principas, todėl mes, taikydami BKPMB, galų gale sudarytume sunkumų eksportuojančioms šalims. Jo įvedimas pakenktų Europos pajėgumui pritraukti tiesiogines užsienio investicijas, nes valstybei narei, kuriai investicijos buvo skirtos, būtų taikomos ne pačios taisyklės, o tam tikra sudėtinga formulė, pagal kurią ką nors apskaičiuoti galima būtų tik atgaline data, o tai gali pakenkti mums pritraukti tiesioginių užsienio investicijų.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), raštu. – (FR) Balsavau prieš šį pranešimą, nes jame aklaui skatinamas neoliberalus mąstymas, sukėlęs ekonomikos, socialinę ir aplinkosaugos krizę, kurios padarinius mes visi išgyvename. Mums pateiktas dokumentas ne tik labai dogmatiškas; jame taip pat niekinamos tautos, ypač graikų tauta. Kaip gali Parlamentas balsuoti dėl dokumento, kuriame gėdingai abejojama Graikijos prisijungimo prie euro zonos teisėtumu, atsižvelgiant į biudžeto deficitą, atsiradusį dėl paties Parlamento remiamos politikos? Aišku, kad ši Europa – dar vienas žmonių priešas.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Ekonomikos krizė, ištikusi ES, kurios padariniai vis dar gana stipriai juntami, atskleidė tam tikrą Bendrijos pinigų politikos ir kai kurių valstybių narių viešųjų finansų sektorių spragą. Turime pasimokyti iš padarytų klaidų, kad būtų galima išvengti jų ateityje.

ES turi siekti pažangos keliose srityse, ypač susijusiose su pinigų politika, geresniu ekonominės politikos koordinavimu ir bendradarbiavimu šioje srityje, taip pat su valstybių narių viešųjų finansų sektorių stebėseną. Ji taip pat turi skirti daugiau dėmesio energetinės priklausomybės problemai spręsti ir didesniai skaičiui naujų darbo vietų modernioje ir tvarioje aplinkos apsaugos požiūriu pramonėje kurti.

Georgios Papanikolaou (PPE), raštu. – (EL) Balsavau pasiūlymą dėl rezoliucijos, nes jame tinkamu primygtinu tonu Tarybai pateikiama laukto užimtumo mažėjimo Europos Sąjungoje (kuris ypač jaučiamas Graikijoje) problema, tuo pat metu pabrėžiant išskirtinių atkūrimo priemonių Europos lygmeniu poreikį. Šio pranešimo 12–18 dalyse, kuriose apibrėžtos nuostatos dėl koordinavimo ir bendradarbiavimo gerinimo ekonomikos politikos srityje, atkreipiamas dėmesys į euro zonos ekonominės pusiausvyros sutrikimus, kylančius dėl valstybių narių ekonominės ir, dar svarbiau, prekybos politikos suderinamumo stokos recesijos laikais. Be to, manau, kad, atsižvelgiant į politiką, kurią Europos Sąjunga žada vykdyti artimiausioje ateityje, ypač svarbi Europos Parlamento Komisijai pateikta oficiali rekomendacija, kad reikėtų išleisti euroobligacijų emisiją ir kad turėtų būti parengtas bendras požiūris, siekiant išspręsti euro zonai iškilusius iššūkius (26 dalis).

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), raštu. – S. Giegoldo pranešimo atžvilgiu laikiausi mūsų pranešėjo pozicijos ir balsavau už jo pranešimą. Komisijos metiniame pranešime dėl euro zonos siekiama paskatinti diskusijas apie euro zonos ekonominę politiką. Tiksliau tariant, jame, viena vertus, pateikiama Komisijos nuomonė apie iššūkius, su kuriais susiduria euro zonos ekonomika, o kita vertus, tinkamų ekonominės politikos priemonių analizė.

Czesław Adam Siekierski (PPE), raštu. – (PL) Savo kalboje aptariau euro zonos ir viešųjų finansų padėtį 2009 m. Mano per balsavimą priimtas sprendimas turi gilesnę prasmę.

Kaip prognozavo ekonomistai, 2009 m. buvo patys sunkiausi nuo krizės nukentėjusioms valstybėms narėms. Sąjungos BVP sumažėjo 4 proc., pramonės produkcija – 20 proc., nedarbo lygis išaugo iki 23 milijonų bedarbių ir t. t. Dėl kovai su krize skirtų išlaidų drastiškai pablogėjo viešųjų finansų sektoriaus padėtis. Vis dėlto kai kuriose šalyse dar prieš recesiją buvo susidariusi didelė valstybės skola, kuri prieštaravo Stabilumo ir augimo pakto reikalavimams.

Finansų krizė – didžiausias iššūkis euro zonai per visą jos istoriją. Krizė negailestingai apnuogino bendros valiutos sistemos trūkumus. Rimčiausias iš jų, be abejo, ypač dideli euro zonos šalių skirtumai, susiję su jų valstybės finansų sektorių stabilumo ir valstybės skolos dydžiu. Netikėtai išaiškėjo, kad Stabilumo ir augimo paktas, kuris iš esmės turėtų užtikrinti, kad vykdomi konvergencijos kriterijai, buvo ignoruojamas ne tik valstybių narių, bet ir ES institucijų. Trūkstant drausmės ir tinkamos sankcijų sistemos mus ištiko bendros valiutos krizė. Daugelis politikų, nepritariančių Europos ekonominei integracijai, jau paskelbė, kad euro zona žlugs, ir skleidžia viso integracijos proceso katastrofos viziją.

Vis dėlto, mano nuomone, šis požiūris yra nepagrįstas ir spekuliatyvus, nes euro zonai atsirado galimybė imtis nuodugnios reformos, kuria bus patobulinti priežiūros mechanizmai ir užtikrintas didesnis veiklos koordinavimas. Tereikia protingiau atlikti šį procesą.

Pranešimas: Sharon Bowles (A7-0059/2010)

Sebastian Valentin Bodu (PPE), raštu. – (RO) Vítoro Constâncio, tikro profesionalo, paskyrimas Europos centrinio banko pirmininko pavaduotoju padidins šios įstaigos vykdomos ekonominės ir finansinės politikos vertę. Vítor Constâncio pradeda eiti ECB pirmininko pavaduotojo pareigas sunkiu euro zonai metu. Vis dėlto jo požiūris į tai, kaip Europos Sąjunga turi reaguoti į Graikijos krizę, rodo, kad jis turi viziją ir žino, kaip apsaugoti Europos valiutą. Pono Vítor Constâncio CV įspūdinga. Tai, kad jis yra Portugalijos banko (*Banco de Portugal*) valdytojas, patvirtina jo, kaip specialisto, kvalifikaciją. Galiu tik prisiminti neseną incidentą, susijusį su toli gražu ne tokio profesionalo kaip Vítor Constâncio politiškai motyvuotu paskyrimu Rumunijos nacionalinio banko pirmininko pavaduotoju. Laimei, Rumunijos nacionalinis bankas taip pat turi labai daug specialistų ir jo veiksmai per dabartinę ekonomikos krizę buvo nepriekaištingi. Vis dėlto valstybių narių bankai turėtų būti paskutinė vieta, kurioje paskyrimai būtų vykdomi remiantis politiniais, o ne kompetencijos kriterijais. Europos Parlamento ekonomikos ir pinigų politikos komitetas surengė Vítor Constâncio griežtus klausymus. Vis dėlto Vítor Constâncio nė karto nesudvejojo, nuolat laikėsi nuoseklios nuomonės ir parodė, kad turi tvirtą euro zonos ateities viziją.

João Ferreira (GUE/NGL), raštu. – (PT) Eidamas Portugalijos banko valdytojo pareigas Vítor Constâncio visuomet ištikimai laikėsi Europos Sąjungos valstybėms narėms Europos centrinio banko nubrėžtų gairių. Šios gairės smarkiai kenkė šalies interesams ir suverenitetui, todėl jos yra išpuolis prieš Portugalijos darbuotojų ir tautos teises.

Gerai žinoma, kad jis nuolat ragino stabdyti darbo užmokesčio augimą šalyje, kurioje paplitę maži atlyginimai ir akivaizdūs milžiniški socialiniai skirtumai. Šie skirtumai taip pat yra ir nesąžiningo pajamų paskirstymo, kai kapitalo interesų naudai baudžiami darbuotojai, padarinys. Taip pat gerai žinoma, kad jis nesugebėjo vykdyti jam pavestų bankų sistemos priežiūros funkcijų.

Mes ir toliau (kaip tai visada darėme) tvirtai ir ryžtingai pasisakysime prieš argumentus, propaguojančius iracionalius Stabilumo pakto kriterijus, taip pat prieš valiutų politikos gaires ir kitas makroekonominės gaires, be to, pasisakysime prieš gamybos ir darbo nuvertinimą (šiuo atveju Vítor Constâncio atliko pagrindinį vaidmenį).

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), raštu. – (PT) Šis balsavimas dėl Tarybos rekomendacijos skirti Vítorą Constâncio Europos centrinio banko pirmininko pavaduotoju mūsų nestebina. Jo, kaip Portugalijos banko valdytojo, veikla visada atitiko liberalias ECB gaires.

Politika, kurios laikosi ECB ir kurią jis primeta Europos Sąjungos valstybėms narėms, smarkiai kenkia šalies interesams bei suverenitetui ir yra išpuolis prieš Portugalijos darbuotojų ir tautos teises. Ši politika iš esmės sutampa su Dr. Vítoro Constâncio, kaip Portugalijos banko valdytojo, vykdoma politika. Mes toliau kovosime su šia politika, nepriklausomai nuo to, kas ją vykdo.

Todėl balsavome prieš šį pranešimą, o atsakymai, kuriuos jis pateikė, dar kartą patvirtina seną ECB liniją. Jis pasisako už iracionalius Stabilumo pakto kriterijus, netinkamas valiutų politikos ir kitas makroekonominės gaires, be to, nuolat skatina nuvertinti gamybą ir darbą.

Astrid Lulling (PPE), raštu. – (FR) Labai gerai žinodama faktus aš atsisakiau duoti savo sutikimą, kad į Europos centrinio banko pirmininko pavaduotojo postą būtų iškelta Vítoro Constâncio kandidatūra. Jis, kaip fizinis asmuo, nekelia jokių abejonų. Neabejotina ir jo kvalifikacija, kurią, galiu pridurti, jis gana talentingai demonstruoja. Mes taip norėtume juo tikėti.

Tačiau tūkstančiai portugalų, nuskurdusių dėl jo lengvabūdiškumo ir įžvalgumo trūkumo, yra gyvas jo, kaip Portugalijos centrinio banko vadovo, pražūtingos veiklos įrodymas. Trijų tokių svarbių incidentų per daug vienam žmogui.

Kaip gali asmuo, nesusitvarkęs su pareigomis savo paties šalyje, dabar siekti būti atsakingas už priežiūrą Europoje? Pateikiau provokuojantį komentarą, kad tai lygiai tas pats, kaip duoti dinamito lazdelių padegėjui maniakui.

Šie žodžiai sulaukė plataus atgarsio Portugalijoje. Portugalai kaip ir aš negali suprasti, kaip asmuo, kuris nesusitvarkė su savo pareigomis, gali būti siūlomas į aukščiausio lygio pareigas.

Apskritai kalbant, man gaila, kad Europos Parlamentas, keldamas Europos Sąjungos ateičiai lemiamos reikšmės turinčias kandidatūras, neima pavyzdžio iš JAV Senato.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) 2008 m. praleidau, keletą mėnesių dalyvaudamas Portugalijos parlamento tyrimo komiteto veikloje. Komitetas išaiškino ir pranešė apie rimtus priežiūros sistemos trūkumus, dėl kurių 2008 m. bankas buvo nacionalizuotas. Kitas šiandien vis dar jaučiamas padarinys yra tas, kad šimtai kito banko klientų negali perkelti pinigų, kuriuos jie investavo (daugeliu atvejų savo viso gyvenimo santaupas). Kalbu apie *Banco Português de Negócios* ir *Banco Privado Português*.

Tuo metu aš nuolat ir viešai kritikavau tai, kaip Dr. Vítor Constâncio atliko jam, kaip Portugalijos banko vadovui, skirtas priežiūros funkcijas. Tai, kad jis – portugalas, ir mano lojalumas Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) frakcijai neleidžia man balsuoti „prieš“. Vis dėlto mano sąžinė ir netgi mano proto balsas neleidžia man balsuoti už tai, kad jis būtų paskirtas į pareigas, kurias užėmęs taptų priežiūros vykdytoju Europos centriniame banke.

Pranešimas: Inés Ayala Sender (A7-0039/2010)

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), raštu. – (LT) Aš pritariau Rasos Budbergytės kandidatūrai į Europos Audito Rūmus. Tiek Lietuvoje, tiek ir Europoje jos kandidatūra labai palankiai vertinama, nes ji turi didelę darbo patirtį ir sukūrė Lietuvoje kokybišką, nepriklausomą audito sistemą. Rasos Budbergytės kandidatūra biudžeto kontrolės komitete buvo labai gerai įvertinta – beveik visi nariai pritarė jos kandidatūrai. Ji yra kompetentinga specialistė, jos profesinė patirtis ir asmeninės savybės leis tinkamai vykdyti visas Europos Audito Rūmų narės pareigas. Be to, Rasa Budbergytė viešai pažadėjo savo veiklą organizuoti remdamasi nepriklausomumu bei audito standartais ir atsižvelgdama į etikos reikalavimus, jei ji bus paskirta į šias pareigas. Savo darbą ji žada atlikti vadovaudamasi dviem principais. Pirmas – tai Tarptautinių audito standartų ir Europos Audito Rūmų įdiegtų audito praktikų ir procedūrų nepriekaištingas laikymasis. Antras – produktyvus darbas, vykstant savo tiesiogines asmenines, grupės arba mažosios kolegijos nare ir Europos Audito Rūmų kaip kolegialaus organo atstovės pareigas. Ji planuoja stiprinti tarpinstitucinį Europos Audito Rūmų bendradarbiavimą su EP, o ypač su biudžeto kontrolės komitetu. Esu įsitikinusi, kad auditorė įrodė savo kompetenciją ir profesionalumą audito srityje. Esu tikra, kad jos nepriekaištingas darbas bus puikus indėlis visai Europos Sąjungai.

Pranešimas: Inés Ayala Sender (A7-0038/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), raštu. – (LT) Pono Sz. Fazakaso kandidatūra į Europos Audito Rūmų narius sukėlė aštrias ir kontroversiškas diskusijas Biudžeto kontrolės komitete. Nors jo kandidatūra buvo žinoma dar nuo lapkričio mėnesio, tačiau tik likus kelioms dienoms iki kandidatų klausymo komitete buvo paskleista informacija apie Sz. Fazakaso galimą bendradarbiavimą su SS slaptosiomis tarnybomis. Mane stebina, kad Sz. Fazakaso kompetencijos klausimas iškeliamas tik dabar, kai Vengrija ruošiasi rinkimams, nors penkerius

metus, kai Sz. Fazakas buvo Europos Parlamento nariu, Biudžeto kontrolės komiteto pirmininku bei kvestoriumi, jo kompetencijos ir gebėjimo eiti pareigas klausimas nebuvo keliamas. Esu įsitikinęs, kad Europos Parlamentas yra ne vieta neskaidriems politiniams žaidimams, todėl palaikiau Sz. Fazakaso kandidatūrą. Manau, kad nuo lapkričio mėn. iki svarstymų suinteresuotoms šalims buvo pakankamai laiko tinkamai pateikti pagrįstą informaciją apie aplinkybes, kurios galėtų turėti įtakos Sz. Fazakaso paskyrimui į EAR ir užtikrinti išsamų parlamentinį įvertinimą, tačiau to nebuvo padaryta.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Prieštaravimai visų, kurie nepageidauja, kad būtų paskirta svarstoma kandidatūra, yra suprantami. Vis dėlto, jei griežtai laikysimės šio kriterijaus, daugeliui kitų (o jų Europoje yra gana nemažai) taip pat būtų uždrausta eiti pareigas dėl jų karingo atsidavimo komunistams ar komunistams prijauniančiai tolimai kairei, taip pat ir dėl padarytų daug didesnio pasmerkimo vertų veiksmų. Dėl to mano susilaikymas yra pagrįstas.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), raštu. – Balsavau prieš Sz. Fazaką, nes savo oficialioje autobiografijoje jis nusišė informaciją, kad komunistų diktatūros laikais jis buvo Vengrijos valstybės slaptosios policijos slaptasis agentas (nuo 1976 m. iki režimo žlugimo 1989 m.). Pagal oficialius dokumentus iš Vengrijos valstybės saugumo tarnybų istorinių archyvų Sz. Fazakas 1976 m. „patriotiniu pagrindu“ (t. y. jis pradėjo tarnybą savanoriškai) valstybės saugumo tarnybos, komunistų slaptosios policijos, buvo užverbuotas kovoti su šnipinėjimu.

Sławomir Witold Nitras (PPE), raštu. – (PL) Kalbėdamas apie šiandienį balsavimą dėl kandidatūrų Europos Audito rūmų narius paskyrimo, norėčiau pritarti mūsų pasirinktam sprendimui dėl prieštarai vertinamo kandidato Sz. Fazakaso.

Remiantis oficialiais dokumentais, Sz. Fazakas, kaip Vengrijos saugumo tarnybos darbuotojas, daugelį metų rėmė komunistų diktatūrą Vengrijoje. Visuotinai žinomi faktai – tamsi dėmė jo biografijoje. Į juos turėjo būti atsižvelgta ankstesniame etape. ES visada gynė demokratiją, žodžio ir sąžinės laisvę, tuo tarpu šiuos principus daugelį dešimtmečių pažeidinėjo socialistiniai režimai ne tik Vengrijoje, bet ir daugelyje kitų vadinamojo Rytų bloko šalių. Tiesa, laikai pasikeitė ir šiandien visi galime džiaugtis plačiomis veikimo laisvėmis. Vis dėlto taip pat turime visuomet prisiminti tuos, kurie šią laisvę buvo paminę.

Traian Ungureanu (PPE), raštu. – Apmaudu, kad buvo balsuota už Sz. Fazakaso kandidatūrą. Tai rimtas precedentas. Aš kartu su EPP balsavau prieš Sz. Fazakaso paskyrimą Audito Rūmų nariu. Tai nebuvo įprastas balsavimas. Įtariama, kad Sz. Fazakas – buvęs komunistų slaptosios tarnybos bendradarbis. Vengrijos spauda parengė apie tai dokumentą. Pasigirdo daug nuomonių, prieštaraujančių tam, kad Sz. Fazakas būtų skirta kokia nors „bausmė“. Buvo prašoma nebegaivinti praeities. Tai neteisinga. Praeitis nėra mirusi. Dešimtys milijonų rytų europiečių vis dar gyvena komunizmo baisumų paženkliną gyvenimą. Jei praeitis yra mirusi, tada nėra prasmės gyventi vadovaujantis normomis ir vertybėmis. Tai būtų ribotos atsakomybės politikos receptas. Valstybės tarnyba prarastų pagarbą. Bet kuris asmuo, korumpuotas ar neturintis moralės principų, galėtų kandidatuoti į valstybinį postą. Jei dar yra politikų, kurie nežino, ką komunistai darė Rytų Europoje, jie negali pareikšti tinkamos nuomonės. Komunistų pakalikai neturėtų būti demokratinės sistemos, kurią jie stengėsi užgniaužti, dalis. Sz. Fazakas nusišė savo praeitį ir melavo, kai jo buvo apie tai klausama. Šis sąžiningumo nebuvimas neturėtų būti skatinamas.

Pranešimas: Inés Ayala Sender (A7-0041/2010)

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), raštu. – (PL) Per šį plenarinį posėdį balsavome dėl pranešimo dėl Audito Rūmų nario Augustyno Kubiko paskyrimo.

Šiuo metu jis yra Regioninės plėtros ministerijos sekretorius. Anksčiau jis ėjo į Aukščiausiųjų kontrolės rūmų pirmininko patarėjo ir vyriausiojo vidaus audito inspektoriaus prie Finansų ministerijos pareigas. Augustyn Kubik padarė labai gerą įspūdį Europos Parlamento klausymų metu, todėl jo kandidatūra nesukėlė jokių abejonių. Jis turi atitinkamą Audito Rūmų nariui reikalingą profesinę patirtį, todėl bus tinkamas asmuo tinkamoje vietoje. Atsižvelgdamas į tai nusprendžiau paremti jo kandidatūrą.

Pranešimai: Inés Ayala Sender (A7-0037, 0039, 0040, 0041, 0042, 0043, 0044, 0045 ir 0046/2010)

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Audito Rūmai – institucija, kuri tikrina Europos Sąjungos įplaukas ir išlaidas ir vertina jų teisėtumą, taip pat tikrina, ar finansai gerai valdomi. Jie veikia visiškai nepriklausomai. Atsižvelgiant į tai Rūmai turi būti sudaromi iš asmenų, skiriamų vadovaujantis sugebėjimų ir nepriklausomumo kriterijais.

Taigi Tarybos iniciatyva kandidatais į Audito Rūmų narius buvo pateiktos kelių asmenų iš įvairių ES šalių kandidatūros. Jie visi pateikė savo *curricula vitae*, atsakė į raštu pateiktus klausimus ir dalyvavo Biudžeto kontrolės komiteto surengtuose klausymuose. Dauguma jų pakankamai gerai gynė savo nuomonę, kad pateisintų savo paskyrimą į Audito Rūmų nario pareigas, kurias turės sumaniai ir nepriklausomai vykdyti.

Pranešimas: Alexander Graf Lambsdorff (A7-0049/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), raštu. – Visiškai pritariu šioms rekomendacijoms. Manau, kad didesniu ES išorės vaidmeniu turėtų būti pasinaudota stiprinant dialogą su pagrindiniais partneriais ir siekiant sustiprinti ES. ES ir jos valstybės narės – svarbūs JT biudžeto finansuotojai. Siekiant užtikrinti, kad JT sistemoje būtų veiksmingai ir nuosekliai ginamos Sąjungos vertybės ir interesai, būtina, kad ES kalbėtų vienu balsu. ES turėtų atlikti svarbų vaidmenį remiant JT sistemos reformos procesą, ypač Saugumo Tarybos reformą. Manau, kad Europos Sąjunga ir toliau turėtų siekti turėti nuolatinę ES vietą išplėstinėje Saugumo Taryboje.

Anna Maria Corazza Bildt, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark ir Anna Ibrisagic (PPE), raštu. – (SV) Pranešimas dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento rekomendacijos Tarybai dėl Jungtinių Tautų Generalinės Asamblėjos 65-osios sesijos buvo priimtas šiandien, 2010 m. kovo 25 d., nebalsavus Europos Parlamentui. Tokiu būdu norėtume pareikšti, kad nepritariame pranešimo, kuriame sakoma, kad Taryba turėtų būti paraginta pasiūlyti taikyti naujoviškas finansavimo priemones, pvz., tarptautinių finansinių sandorių mokestį, redakcijai.

Proinsias De Rossa (S&D), raštu. – Pritariu rekomendacijai Tarybai dėl Jungtinių Tautų Generalinės Asamblėjos 65-osios sesijos, kurioje raginama stiprinti ES matomumą Jungtinėse Tautose. Europos Sąjunga turi remti ir skatinti visuotinio valdymo reformą, ypač Saugumo Tarybos, kurios struktūra neatspindi XXI-ojo amžiaus tikrovės, reformą. ES privalo siekti turėti vietą išplėstinėje Saugumo Taryboje. Jeigu Europos Sąjunga ir toliau laikosi daugiašalio požiūrio sprendžiant pasaulines problemas, valstybės narės turi nuosekliai ir darniai veikti JT lygmeniu, ypač atsižvelgiant į būsimas Tūkstantmečio vystymosi tikslų ir Branduolinių ginklų neplatrinimo sutarties peržiūros konferencijas, taip pat į Žmogaus teisių tarybos statuso ir darbo metodų persvarstymą. Turime siekti aktyvesnio nacionalinių ir tarptautinių parlamentinių asamblėjų dalyvavimo JT sistemos veikloje siekiant sustiprinti jos teisėtumą ir demokratinį pobūdį. Valstybės narės turėtų labai stengtis, kad šis klausimas būtų įtrauktas į Asamblėjos darbotvarkę.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), raštu. – (PT) Sunkios socialinės krizės metu, kai dėl kapitalizmo krizės išaugo skurdo ir nedarbo lygis, ši Jungtinių Tautų Generalinės Asamblėjos 65-osios sesija tampa dar svarbesnė.

Yra iškilę nemažai visam pasauliui svarbių klausimų. Ypač svarbi yra pažangos siekiant minimalių Tūkstantmečio vystymosi tikslų, kuriuos reikia įgyvendinti iki 2015 m., stebėseną. Turi būti atsispirta bet kokioms pastangoms sumenkinti ir susilpninti duotus pažadus ar atidėti jų vykdymą.

Todėl svarbu stengtis pasiekti susitarimą tarp išsivysčiusių ir besivystančių šalių dėl spartesnės pažangos. Į jį turi būti įtraukti aiškūs ir konkretūs įsipareigojimai, nes tarptautinė bendruomenė dar turi daug nuveikti, kad įvykdytų savo įsipareigojimus dėl Tūkstantmečio plėtros tikslų. Jei nebus imtasi reikiamų priemonių, dėl nedarbo ar nesaugių ir blogai apmokamų darbo vietų skurde galėtų atsidurti beveik 1,5 mlrd. darbuotojų.

Krzysztof Lisek (PPE), raštu. – (PL) Norėčiau pasakyti, kad džiaugiuosi tuo, jog į pasiūlymo dėl Europos Parlamento rekomendacijos Tarybai dėl Jungtinių Tautų Generalinės Asamblėjos 65-osios sesijos tekstą pranešėjas įtraukė klausimus, susijusius su labai svarbia JT ir ES bendradarbiavimo krizių valdymo srityje tema. Visai neseniai žemės drebėjimai Haityje ir Čilėje parodė, kad žmonės yra labai neapsaugoti nuo stichinių nelaimių sukeltų kančių ir žalos. Tačiau abiejų šalių atveju gelbstint aukas ir teikiant pagalbą ES ir JT puikiai bendradarbiavo. Manau, jog dabar turime sutelkti dėmesį į šio bendradarbiavimo optimizavimą siekiant geriausiai panaudoti turimus išteklius, kad galėtume ne tik kiek galima greičiau išgelbėti kuo daugiau aukų, bet ir suteikti joms galimybę išgyventi vėliau. Be to, kitas esminis klausimas – pagalba palaikant tvarką ir atkuriant nuo stichinių nelaimių nukentėjusias šalis. Nors visos ES valstybės narės taip pat priklauso ir JT, o Europos Sąjunga turi nuolatinio stebėtojo statusą JT, sudėtinga susitarti dėl bendros visų ES šalių pozicijos. Esu įsitikinęs, kad siekis suformuoti bendrą, konstruktyvų požiūrį turėtų būti prioritetas sprendžiant klausimus, susijusius su veiksmingu bendradarbiavimu vykdant pagalbos operacijas per krizines situacijas, kylančias dėl stichinių nelaimių.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), raštu. – (FR) Nemanau, kad galiu balsuoti už šį tekstą, nors pripažįstu, kad jis turi tam tikrų teigiamų bruožų. Žinoma, jame raginama siekti branduolinių ginklų neplatrinimo ir visų rūšių ginklų kontrolės. Žinoma, jame raginama panaikinti mirties bausmę. Tačiau jame vis dar skatinama vartoti civilinę branduolinę energiją, kurios, kaip visi žino, šiuo metu reikia nedelsiant atsisakyti, ir vykdyti

jos mokslinius tyrimus; jame vis dar remiamas G 20 egzistavimas, kuris nėra teisiškai pagrįstas; ir jame vis dar pabrėžiama „pareigos ginti principo“, kurio apibrėžtis tokia miglota, kad skatina įvairiausio pobūdžio kišimąsi į tautų nacionalinį suverenitetą, svarbą. Dėl visų šių ir kitų priežasčių, kurių negaliu čia išvardyti, šis tekstas man neatrodo vertas tos Europos Sąjungos, kokią įsivaizduoju.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Būsimojoje Jungtinių Tautų Generalinės Asamblėja sesijoje Europos Sąjunga turės dar vieną progą parodyti, kad ji yra tikroji pasaulio taikos ir solidarumo varomoji jėga. Negalime pamiršti, kad ES – didžiausia JT sistemos indėlininkė ir įneša apie 40 proc. JT biudžeto, padengia daugiau nei 40 proc. taikos palaikymo išlaidų ir suteikia 12 proc. kariuomenės. Tai taip pat pirmoji Generalinė Asamblėja, kurioje ES atstovaus Komisijos pirmininko pavaduotojas ir ES vyriausiasis įgaliotinis užsienio reikalams ir saugumo politikai.

Tokiu atveju turime imtis lyderių vaidmens iš naujo apibrėždami ES padėtį Jungtinėse Tautose ir išitraukdami į visuotinį valdymą bei Jungtinių Tautų reformavimą, kad būtų užtikrinta taika, saugumas, plėtra ir kova su klimato kaita.

Andreas Mölzer (NI), raštu. – (DE) Vokietijos parlamentaro A. Graf Lambsdorffo parengtame pranešime labai išsamiai ir kompetentingai aptariamos įvairios Jungtinių Tautų veiklos sritys ir ateities tikslai žvelgiant iš Europos Sąjungos perspektyvos. Nekyla abejonių, kad JT ir jos vaidmuo tarptautinėje sistemoje turi būti sustiprinti visame pasaulyje vykdant atitinkamas reformas. Taip pat reikia palaikyti vystomojo bendradarbiavimo sistemos reformą, apie kurią kalbama pranešime. Jos reikia skubiai imtis, nes dabartinę vystymosi pagalbos politiką galima laikyti nepavykusia. Todėl man nesuprantama, kodėl rengiantis reformai pranešime valstybės narės raginamos ženkliai padidinti savo įnašus. Vystymosi pagalba bendradarbiaujant su besivystančiomis šalimis turi būti persvarstyta, pertvarkyta bei restruktūrizuota. Taip pat abejotini ir pareiškimai dėl klimato politikos, kurią įgyvendinant atkakliai vengiama pradėti diskusijas su Tarpvyriausybinės klimato kaitos komisijos (IPCC) kritikais, o IPCC išvados laikomos dogma. Todėl per galutinį balsavimą susilaikiau.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), raštu. – (DA) Aš pripažįstu ir visiškai remiu Jungtinių Tautų tikslus dėl branduolinio nusiginklavimo, lyčių aspekto integravimo, kovos su skurdu, taip pat Tūkstantmečio vystymosi tikslus ir svarbų Jungtinių Tautų vaidmenį skatinant žmogaus teises ir kovojant su klimato kaita. Jei susilaikiau balsuodamas, tai tik todėl, kad pranešime siekiama užkirsti kelią atskiroms valstybėms narėms išdėstyti savo nuomonę JT, pvz., kai jos yra labiau kritiškos nei ES įvairių diktatūrų atžvilgiu. Be to, pranešime nuosekliai susiejamos civilinės ir karinės priemonės, o tam negaliu pritarti.

Pasiūlymas dėl rezoliucijos RC-B7-0222/2010

Zigmantas Balčytis (S&D), raštu. – Dauguma Europos romų po 2004 m. ir 2007 m. vykusios plėtros tapo ES piliečiais, taigi jie ir jų šeimos gali naudotis teise laisvai judėti ir gyventi valstybių narių teritorijoje. Tačiau kai kuriose valstybėse narėse didelė dalis romų mažumos vis dar susiduria su daugybe problemų, tokiomis kaip segregacija švietimo srityje, aprūpinimo būstu srityje, labai žemas užimtumo lygis ir nevienodos galimybės naudotis sveikatos priežiūros bei viešosiomis paslaugomis. ES ir valstybėms narėms tenka bendra atsakomybė už romų įtraukties skatinimą ir jų, kaip Europos piliečių, pagrindinių teisių apsaugą, todėl jos turi labiau pasistengti siekdamas akivaizdžių rezultatų šioje srityje.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), raštu. – (LT) Aš balsavau už šią rezoliuciją, kadangi Europos romai ir toliau kenčia nuo didelės diskriminacijos, o daugeliu atveju patiria didžiulį skurdą ir socialinę atskirtį. Norėčiau atkreipti dėmesį, jog daugumos romų, gyvenančių daugelyje Europos Sąjungos šalių, padėtis skiriasi nuo kitų Europos tautinių mažumų padėties, todėl būtina imtis reikalingų priemonių ES lygiu ir sukurti bendrą kovos su romų diskriminacija strategiją. Pritariu Europos Parlamento raginimams, kad naujieji Komisijos nariai savo kompetencijos srityse romų klausimams teiktų prioritetą ir skirtų reikiamą dėmesį vykdant romų įtraukties strategiją. Norėčiau pabrėžti, jog gyvendami demokratiškoje ir laisvoje visuomenėje privalome gerbti visų žmonių pagrindines teises ir laisves. Taigi Komisija ir valstybės narės privalo suderinti ir rasti bendrą dialogą dėl romų padėties bei imtis priemonių kovoje su jų diskriminavimu. Tik radus bendrą europinį požiūrį dėl Europos romų klausimų, strategija bus aktyviai įgyvendinama. Taip pat pritariu Parlamento pozicijai, kad reikėtų įtraukti romų bendruomenės atstovus į ES politikos romų klausimais rengimo procesą.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), raštu. – (RO) Dabar Europos Sąjunga suvokia problemas, su kuriomis susiduria romų mažuma; tai liudija nemažai aptartų ir įgyvendintų pranešimų, taip pat didelis finansavimas, skirtas romų socialinės integracijos programoms, kurios vis dėlto nedavė laukto rezultato. Nepaisant to, kalbame apie mažumą, kuriai visoje Europoje priklauso 10–12 mln. žmonių, gyvenančių pagal savo šimtmečių

senumo taisyklės, ir manau, kad jiems natūralu taip elgtis, kai jie gyvena atsiskyrę nuo daugumos. Rumunijoje, remiantis kai kuriais skaičiavimais, romų mažumą sudaro daugiau nei 2 mln. žmonių. Ji didesnė už vengrų mažumą, o kai kas, remdamasis logika, pasakytų, kad ir tvirtesnė. Tačiau romų mažuma Rumunija nėra paskyrusi savo lyderio, kuris atstovautų šiai grupei visuomenėje ar Rumunijos parlamente. Galbūt ir dėl to visos nacionalinės socialinės integracijos programos patyrė nesėkmę. Šiuo metu, atsižvelgiant į tai, kad romų tautybės gyventojai paplitę kelių Europos valstybių teritorijose ir yra žinomas jų polinkis migruoti bei ištraukti į nusikalstamą veiklą (faktiškai dėl to žodžiu „čigonas“ vadinami ir daugelis kitų piliečių), socialinės įtraukties problemos sprendimas tapo Bendrijos reikalu. Galbūt tai, kas nepavyko valstybėms narėms (ir kai kurios iš jų yra dažnai dėl to kritikuojamos), pavyks Europos Sąjungai.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), raštu. – (PT) Antrasis Europos aukščiausiojo lygio susitikimas romų klausimais – dialogo dėl kultūrinės įvairovės ir jos reikšmės žmogaus gerovei išraiška.

Švietimas – integracijos proceso pagrindas. Suteikdami švietimo ir mokymosi galimybes kovojame su atskirtimi, nedarbu ir diskriminacija ir užtikriname teisingesnės, kūrybiškesnės ir dinamiškesnės visuomenės vystymąsi.

Svarbu etnines mažumas integruoti ne tik į darbo rinką, bet ir į visas visuomenės gyvenimo sritis. Pagrindinių teisių apsauga ir bendros laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės sukūrimas – Europos integracijos tikslai.

Gerbiu visus, skatinančius integraciją vietos lygmeniu, įskaitant politikus, mokytojus ir asociacijas. Kaip tik šie žmonės dažnai yra atsakingi už aprūpinimą būstu, sveikatos priežiūrą, švietimo, kultūros paslaugų prieinamumą ir galimybę pasiekti geresnę gyvenimo kokybę.

Raginu Europos Sąjungą ir valstybes nares skatinti darnias pastangas ir įgyvendinti politines strategijas, kurios apimtų aiškius teisinius išpareigojimus ir patikimus biudžeto asignavimus.

Svarbu patvirtinti bendrąją poziciją dėl struktūrinių ir pasirengimo narystei fondų teikiamos paramos.

Carlos Coelho (PPE), raštu. – (PT) Manoma, kad ES gyvena 10–12 mln. romų; tai – viena didžiausių etninių mažumų Europoje. Dauguma šių žmonių gyvena itin didelio skurdo sąlygomis ir atskirti nuo visuomenės, turėdami ribotas galimybes gauti darbą ir sveikatos priežiūrą. Šios etninės mažumos atstovai ir toliau kenčia nuo diskriminacijos bei socialinės atskirties, nepaisant pastangų juos integruoti.

ES rėmė valstybių narių pastangas įgyvendinti veiksmingas politikos priemonės. Visų pirma buvo remiami konkretūs projektai ir stengiamasi užtikrinti, kad kovai su diskriminacija skirti teisės aktai būtų teisingai ir veiksmingai taikomi. Šį mėnesį Briuselyje vyko konferencija, kurioje buvo pristatyti įvairūs šiuo metu rengiami ES projektai. Rezultatai bus aptariami antrajame Europos aukščiausiojo lygio susitikime romų klausimais, vyksiančiame balandžio mėn. Kordoboje. Tikiuosi, kad šio aukščiausiojo lygio susitikimo rezultatai padės įgyvendinti tvirtą Europos politinį išpareigojimą parengti būsimą strategiją, skirtą romų ekonominei, socialinei bei kultūrinei integracijai Europoje skatinti ir lygioms galimybėms visiems ES gyventojams, įskaitant romus, užtikrinti.

Ioan Enciu (S&D), raštu. – (RO) Visos šalys, kuriose gyvena daug romų tautybės gyventojų, yra parengusios jų integracijos politiką, tačiau ji įgyvendinama tik pagal sektorius. Tuo tarpu kitose politikos kryptyse į specifinius veiksmus neatsižvelgiama, todėl ši integracijos politika galiausiai yra neveiksminga. Turi būti atlikta visos veiklos, kurią įgyvendinant buvo sėkmingai pasiekti romų integracija, analizė, kuria remiantis galų gale būtų parengta ir priimta Europos strategija, skirta šiai grupei, kuri, kaip žinome, yra didžiausia mažuma ES teritorijoje. Didžiausias dėmesys ir toliau turi būti teikiamas švietimui, vaikų mokykliniam lavinimui, profesiniam mokymui, laipsniškam patekimui į darbo rinką, teisių moterims suteikimui, socialinio draudimo sistemos modernizavimui ir t. t. Šioje srityje taip pat reikia žymiai glaudesnio bendradarbiavimo tarp Europos Komisijos ir valstybių vyriausybių dėl projektų finansavimo iš struktūrinių fondų ir Sanglaudos fondo, taip pat dėl specialių programų, kuriose daugiau dėmesio būtų skiriama tikslams, susijusiems su atskirų asmenų galimybėmis, o ne tradicine hierarchija, įgyvendinti. Mano nuomone, plačiai visuomenei ir romams skirta plati informacinė kampanija, kuria siekiama kovoti su romų izoliacijos nuo Europos visuomeninio gyvenimo jausmu ir tvirtai pabrėžiami vienodų sąlygų bei nediskriminavimo principai, yra labai svarbi šios Bendrijos veiklos sudedamoji dalis.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Romų bendruomenės visoje Europoje egzistavo daugelį amžių ir dar visai neseniai buvo persekiojamos daugelyje valstybių narių. Jų tradicinis klajokliškas gyvenimo būdas, veikla, kuria jie užsiėmė, ir itin dažnos santuokos tik savo grupėje bei atskirtis, kurią jie pasirinko, prisidėjo prie to, kad šioms bendruomenėms buvo prikljuota nepageidaujamų, pavojingų ir asocialių asmenų etiketė.

Netgi šiandien šie prietarai išlikę, taip pat ir padariniai, istoriškai su jais siejami: dar ir dabar romų bendruomenių mokyklinio lavinimo lygis vienas žemiausių, o nusikalstamumo – vienas didžiausių. Sociologams ir istorikams teks įvertinti problemų, susijusių su romais, priežastis ir padarinius.

Iš politikų reikalaujama, kad jie sugebėtų kažką nuveikti bendruomenių, kurioms tarnauja, labui. Todėl ypač svarbu pasiūlyti kovos su romų atskirtimi būdus ir skatinti jų tikrą integraciją į visuomenę, kurioje jie gyvena, bei imtis konkrečių tam skirtų priemonių, pagrįstų rimtais ir išsamiais šios problemos tyrimais.

Carlo Fidanza (PPE), raštu. – (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, šioje rezoliucijoje minimi tam tikri principai, kurių negalima nuvertinti, pvz., kovos su romų diskriminacija svarba ir būtinybė integruoti šią mažumą įgyvendinant bendrą strategiją.

Visi šie pasiūlymai geri, tačiau juose neatsižvelgiama į tai, kad kai kuriose valstybėse narėse, pvz., Italijoje, daugelis romų bendruomenių blogoje padėtyje dažnai atsiduria savo valia. Neteisėta veikla (vagystės, plėšimas, elgetavimas, prostitucija), kurią dažnai apsunkina vaikų išnaudojimas tokiais tikslais, ir beveik visiškas noro integruotis ir gyventi civilizuotą gyvenimą nebuvimas – labiausiai būdingos tam tikrų romų bendruomenių Italijoje savybės.

Į šią kritinę padėtį turi būti atsakoma visiškai įgyvendinant Direktyvą 2004/38/EB dėl laisvo ES piliečių judėjimo, kurioje numatoma, kad ES piliečiai, kurie po trijų mėnesių buvimo valstybėje narėje negali įrodyti, kad turi reguliarių pajamų šaltinį, ir atsisako dalyvauti integracijos procese, kurį siūlo šalies ir (arba) vietos valdžios institucijos, gali būti išsiųsti iš šalies.

Vien bendros „integracijos“ nepakanka. Mums reikia programų, skirtų pripratinti romų bendruomenes gerbti teisėtumo principą ir socialines normas, ir tam tikros baudžiamosios priemonės tiems, kas neišitraukia į šį procesą. Kitaip kyla pavojus, kad teisėtas raginimas gerbti mažumas gali pavirsti visų sąžiningų piliečių, kenčiančių nuo daugelio romų nusikaltimų ir prievartos, diskriminacija.

Integracijos negali būti be pagarbos taisyklėms, ir romų mažumų neatleidžiama nuo pareigos laikytis šio principo. Būtent dėl to nesutinku su mano frakcijos nuomone ir balsuodamas dėl rezoliucijos susilaikiau.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), raštu. – (PT) Rezoliucijoje dėl antrojo Europos aukščiausiojo lygio susitikimo romų klausimais, kuris vyks Kordoboje balandžio 8–9 d., reiškiamas susirūpinimas dėl romų diskriminacijos švietimo, aprūpinimo būstu, užimtumo srityje ir užtikrinant vienodas galimybes naudotis sveikatos priežiūros ir kitomis viešosiomis paslaugomis, taip pat dėl nepaprastai mažo jų dalyvavimo politiniame gyvenime.

Vis dėlto Parlamentas paprašė Komisijos parengti naujus pasiūlymus dėl romų socialinės įtraukties. Šie rūmai taip pat ragina valstybes nares imtis labiau pastebimų priemonių, kad būtų įgyvendintos įstatymais pagrįstos romų teisės, ir atsižvelgti į tai, kad norint paskatinti romų socialinę įtrauktį nepakanka vien kovos su diskriminacija priemonių. Reikia darnių Bendrijos lygmens pastangų, taip pat finansinių išteklių.

Rezoliucijoje rekomenduojama Tarybai patvirtinti bendrąją poziciją dėl struktūrinių ir pasirengimo narystei fondų teikiamos paramos, atsižvelgiant į Europos politinį įsipareigojimą skatinti romų įtrauktį.

Tikimės, kad antrajame Europos romų aukščiausiojo lygio susitikime dėmesys bus sutelktas į strateginės politikos įsipareigojimus, kuriais būtų parodyta politinė valia įveikti prarają tarp romų bendruomenių ir daugumai priklausančių gyventojų įvairiose šalyse.

Bruno Gollnisch (NI), raštu. – (FR) Ši rezoliucija – dar vienas iš tų dokumentų, kuriuose prioritetą turi būti teikiamas tam tikrai žmonių grupei, t. y. grupei, kuri, žinoma, turi naudotis ypatingu dėmesiu ir į kurią turi būti atsižvelgiama visose valstybių narių ir Europos politikos kryptyse. Šiandien kalbame apie 10 ar 12 mln. ES romų. Lyginant su dokumentais, nagrinėtais čia kitais atvejais, šioje rezoliucijoje akis į akį susiduriame su žmonių hierarchija, kurioje nuo šiol aukščiausią vietą užima romų mažuma, po jų – migrantai iš Europai nepriklausančių šalių, tada – ne europiečiai, kilę ne iš Europos šalių, o galiausiai, pačioje apačioje – „tikrieji“ europiečiai. Pridėję „lyčių aspektą“ ir viešpataujantį jaunimo kultą, galime daryti išvadą, kad jūsų vadinamojoje Europos Sąjungoje visai nėra puiku būti vidutinio amžiaus vyru, europiečiu, kilusiu iš Europos šalies ir nepriklausančiu kuriai nors etninei, kultūrinei, religinei ar seksualinei mažumai, kurioms skiriate tiek daug dėmesio. Kada pagaliau bus parengta politika, pirmiausia skirta europiečiams? Kada pirmenybė bus teikiama tiems neturtingiems darbuotojams, tai mokesčių gniuždomai viduriniajai klasei, tiems bedarbiams ir toms šeimoms, kurie yra viso labo europiečiai ir sudaro daugumą Europos Sąjungos gyventojų ir piliečių, kuriems esame atsakingi ir apie kuriuos jūs galvojate tik rinkimų išvakarėse?

Sylvie Guillaume (S&D), raštu. – (FR) Palaikiau šią rezoliuciją, pateiktą Kordobos aukščiausiojo lygio susitikimo, vyksiančio 2010 m. balandžio 8 d., išvakarėse, nes romų integracija į visas visuomenės gyvenimo sritis turi būti vienas iš prioritetų, ginamas Europos lygiu. Mano nuomone, privalome pabrėžti romų padėtį ne tik Rytų Europoje, kurioje paplitusi jų diskriminacija, bet ir suvokti tai, kad šios problemos tebėra tokios pat aštrios, tik labiau užmaskuotos, ir kitose Europos šalyse, pvz., Prancūzijoje. Taip pat turime iškelti klausimą dėl įgyvendinamų priemonių veiksmingumo ir išsiaiškinti, kaip jos galėtų būti patobulintos, kad būtų tikrai pasiekti jų tikslai: sudarytos sąlygos socialinei ir ekonominei integracijai ir užtikrintos visapusiškos Europos romų piliečių teisės.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), raštu. – (RO) Balsavau už rezoliuciją dėl romų integracijos, grindžiamą požiūriu, kad reikia parengti konkrečias šiai Europos mažumai skirtas politikos kryptis, kurios turi būti greitai įgyvendintos. Nors pusę dešimtmečio skyrėme romų integracijai, problemoms, susijusioms su švietimu, užimtumu, regionine plėtra ir t. t., padėtis kai kuriose valstybėse narėse nepasikeitė ir net blogėja. Sutinku, kad turi būti iš naujo apibrėžti principai, bet manau, kad turėtume parengti skersinę, horizontalią strategiją, kurią įgyvendinant šios mažumos problemos būtų sprendžiamos kompleksiniu, o ne išskirtiniu būdu. Šioje rezoliucijoje prašome, kad nauji Komisijos nariai vykdydami savo pareigas prioritetą teiktų romų klausimams ir nebetęstų dabartinės tuščiažodžiavimo, o ne realios veiklos, politikos. Mes dedame dideles viltis į Kordobos aukščiausiojo lygio susitikimą, tačiau romų, kurie tikisi rezultatų užtikrinant pagarbą jų teisėms ir įgyvendinant kovos su diskriminacija politiką, poreikiai yra didesni.

Livia Járóka (PPE), raštu. – (HU) Ponios ir ponai, norėčiau pasveikinti patvirtinus pasiūlymą dėl rezoliucijos, kuri kartu pateikė šešios didžiausios Parlamento politinės frakcijos; joje pakartojamas ankstesnės kadencijos Parlamento 2008 m. pradžioje priimtoje rezoliucijoje pateiktas prašymas ir Europos Komisija dar sykį raginama parengti išsamią Europos strategiją romų klausimu, kuria būtų siekiama panaikinti socialinę ir ekonominę atskirtį, romų patiriamą Europoje. Pasiūlyme teisingai nurodoma, kad norint paskatinti romų socialinę įtrauktį, nepakanka vien kovos su diskriminacija priemonių. Reikia darnių, tvirtu teisiniu pagrindu grindžiamų Bendrijos pastangų siekiant suvienyti institucijų ir visuomenės veikėjus ir priversti atitinkamas šalis vykdyti savo pačių priimtus įsipareigojimus.

Be to, labai svarbu, kad šioje rezoliucijoje užimama tvirta pozicija, kad be neprivalomų teisinių priemonių (angl. „soft law“) būtini ir privalomi teisiniai įsipareigojimai bei reali biudžeto parama. Galiausiai, tikiuosi, kad Europos Komisija, vadovaudamasi aiškiu Europos Parlamento nurodymu ir pritarus Europos Tarybos, kuomet greičiau pradės rengti kompleksinę plėtros programą, apibūdintą šioje rezoliucijoje. Ji galėtų padėti pagaliau panaikinti didelį skurdą, kurį iš kartos į kartą kenčia romai, suteiktų galimybę imtis darnių veiksmų visose atitinkamose politikos srityse tuo pačiu metu ir leistų nedelsiant imtis intervencijos vietovėse, kurios susiduria su dideliais struktūriniais trūkumais ir virsta getais.

Timothy Kirkhope (ECR), raštu. – Aš ir mano kolegos iš ECR frakcijos sutinka su daugeliu šio pranešimo minčių; mes ir toliau iš visos širdies esame už vienodų teisių ir galimybių visiems žmonėms, nepriklausomai nuo jų rasės, religijos, lyties ar seksualinės orientacijos, užtikrinimą.

Tačiau, nors visiškai remiame romų integraciją Europos Sąjungoje, turime rimtų abejonių dėl Europos Sąjungos ištraukimo sprendžiant klausimus, pvz., galimybių sveikatos priežiūros, švietimo, užimtumo ir aprūpinimo būstu srityse užtikrinimo, kurie, mūsų manymu, ir toliau turėtų priklausyti atskirų valstybių kompetencijai.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) ES – solidarumo ir integracijos erdvė, todėl ji turi imtis reikiamų veiksmų, kad būtų užkirstas kelias romų diskriminacijai ir jiems visose valstybėse narėse, taip pat šalyse, kurios ketina įstoti į Europos Sąjungą ateityje, būtų suteiktos tokios pačios teisės švietimo, užimtumo, sveikatos priežiūros ir aprūpinimo būstu srityse.

Turi būti imtasi ryžtingų priemonių siekiant panaikinti diskriminaciją. Vis dėlto to galima bus pasiekti tik tada, jei patys romai neis atskirties keliu ir stengsis integruotis į Europos erdvę, kuri siekia tapti įtraukties erdve.

Andreas Mölzer (NI), raštu. – (DE) Daugelis Vakarų šalyse elgetaujančių žmonių yra atvykę iš Slovakijos, Rumunijos ir Bulgarijos, ir dauguma jų priklauso romų mažumai. Ilgą laiką buvo mėginama pagerinti vargingą socialinę romų, atsidūrusių už visuomenės ribų ir gyvenančių lūšnynuose ar palapinėse, padėtį. Kaip parodė patirtis, vien romų gyvenvietėms skiriamu pinigais rezultatų neduoda. Raktas į sėkmę – švietimas, nes tai vienintelis būdas atverti ilgalaikes galimybes pradėti kitokį gyvenimą. Iš esmės kovos su skurdu Rytų Europoje priemonės prasmingos, tačiau tos, kurios buvo įgyvendinamos iki šiol, patyrė nesėkmę, ir nepasiūlytas joks naujas, protingas požiūris. Dėl to balsavau prieš šį pranešimą.

Franz Obermayr (NI), raštu. – (DE) Šioje rezoliucijoje siūlomos labai vienpusiškos priemonės: subsidijos ir finansinė parama romams Europos Sąjungoje. Žinoma, turime daryti viską, ką galime, kad užtikrintume, jog socialiai atskirtos grupės, pvz., romai, būtų geriau integruojamos į visuomenę ir ypač į darbo rinką. Tačiau tam, kad integracijos procesas būtų sėkmingas, romai turi parodyti, kad patys nori ir stengiasi integruotis. Jie turi pradėti leisdami įtraukti savo vaikus ir jaunimą į Europos švietimo ir mokymo sistemą. Rezoliucijoje dėl aukščiausiojo lygio susitikimo romų klausimais šioms aspektams skirta per mažai dėmesio, todėl balsavau prieš ją.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), raštu. – (PL) Romų diskriminacija daugelį metų buvo vienas didžiausių tabu Europoje. Pastaraisiais metais tai pasikeitė. Priemonės, kurių imamasi kovojant su romų diskriminacijos, vis dar yra nepakankamos. Ši problema dažnai pamirštama.

Puikus pavyzdys, patvirtinantis šį teiginį, yra tai, kad Europos Komisija neatsakė į Europos Parlamento 2008 m. sausio 31 d. prašymą bendradarbiaujant su valstybėmis narėmis parengti Europos strategiją romų klausimu. Šiuo metu būtina atnaujinti šį pasiūlymą. Ekonomikos krizės metu priešiškus romų atžvilgiu išaugo. Jis palietė daugumą 10–12 mln. romų bendruomenės Europos Sąjungoje atstovų.

Manau, kad naujai paskirti Komisijos nariai romų klausimui turėtų teikti pirmenybę, todėl nusprendžiau pritarti pasiūlymui dėl Antrojo aukščiausiojo lygio susitikimo romų klausimais rezoliucijos, kuri parengė Parlamento nariai, priklausantys Europos Parlamento socialistų ir demokratų pažangiojo aljanso frakcijai bei Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) frakcijai.

Georgios Papanikolaou (PPE), raštu. – (EL) Bendras pasiūlymas dėl rezoliucijos, kuri patvirtino Parlamentą ir už kurią aš balsavau, yra itin svarbus. Kaip pabrėžta 7 dalyje, nors romų bendruomenė paplitusi visoje Europoje ir todėl reikia bendrų pastangų Europos lygmeniu, Europos Komisija neatsakė į Europos Parlamento 2008 m. sausio 31 d. prašymą bendradarbiaujant su valstybėmis narėmis parengti Europos strategiją romų klausimu, kurios tikslas būtų geriau koordinuoti pastangas, skirtas gerinti šios ypatingos bendruomenės padėtį. Atsižvelgiant į tai, kad, remiantis subsidiarumo principu, atsakomybė už sklandžią šios konkrečios grupės gyventojų integraciją į atitinkamą visuomenę tenka valstybėms narėms – ir Graikijoje įsikūrusi didelė romų bendruomenė – Europos Parlamentas turėtų (tai ir yra šio konkretaus pasiūlymo tikslas) paraginti Komisiją ir Tarybą veikti energingiau siekiant, kad būtų geriau koordinuojami veiksmai, skirti visiškai romų integracijai į Europos visuomenę.

Rovana Plumb (S&D), raštu. – (RO) Balsavau už rezoliuciją, būdama įsitikinusi, kad tai nebus vien tušti žodžiai, o iškart bus pradėtos įgyvendinti konkrečios priemonės, skirtos romų padėčiai pagerinti. Europos struktūriniai fondai teikia didžiules galimybes romų socialinei įtraukčiai skatinti. Deja, šiomis galimybėmis sunku pasinaudoti dėl su procedūromis ir turiniu susijusių aspektų. Rumunijoje buvo pastebėta, kad įgyvendinant POSDRU (Sektorinė žmogiškųjų išteklių plėtros veiksmų programa) priemonės turi būti parengta kitokia su užimtumo klausimais susijusi koncepcija, skirta romams priklausančiai visuomenės daliai. Taikant romams įprastas su profesiniu perkvalifikavimu, konsultavimu ir informacijos teikimu susijusias priemones taip pat turi būti atsižvelgta į ypatingą jų kultūrą. Nors labiausiai nukentėjo gavėjai iš kaimo vietovių, tarp Europos kaimo plėtros programų niekada nebuvo romų bendruomenėms skirtų programų. Romai nėra įtraukti į tikslines grupes, kurioms būtų teikiama pirmenybė finansuojant tokias programas. Inicijuojant programas, skatinančias žemės ūkio įmonių kūrimą, gyvulių ūkių steigimą, ir kartu numatant paskatų, pvz., subsidijų darbdaviams šiame sektoriuje, paketą, būtų sudarytos sąlygos romų tautybės gyventojams integruotis į darbo rinką.

Teresa Riera Madurell (S&D), raštu. – (ES) Balsavau už šią rezoliuciją, nes romų bendruomenių įtrauktis yra vienas iš Europos Parlamento socialistų ir demokratų pažangiojo aljanso frakcijos prioritetų. Šioje rezoliucijoje išdėstoma Parlamento pozicija rengiantis antrajam Europos aukščiausiojo lygio susitikimui romų klausimais, kuris vyks 2010 m. balandžio 8–9 d. Kordoboje Ispanijai pirmininkaujant Tarybai. Romų tautybės gyventojų padėtis skiriasi nuo kitų ES mažumų padėties, ir siekiant jų įtraukties reikia veiksmingos politikos, skirtos sistemingai jų patiriamai diskriminacijai mažinti. Ir ES, ir vietos valdžios institucijos visais valdžios lygmenimis turi dalyvauti ir vaidinti aktyvų vaidmenį įgyvendinant vienodo požiūrio į juos principą, nes jis – viena pagrindinių ES vertybių. Rezoliucijoje Europos institucijos raginamos koordinuotomis strateginėmis priemonėmis skatinti Europos romų tautybės gyventojų įtrauktį. Kordobos aukščiausiojo lygio susitikimas turi padėti žengti žingsnį pirmyn pereinant nuo gerų ketinimų prie konkrečių politikos krypčių, kurios leistų įveikti šioms žmonėms iškilusias problemas dėl būsto, užimtumo ir galimybių gauti švietimo bei viešąsias paslaugas.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), raštu. – Aš iš tikrųjų džiaugiuosi, buvo priimta kad ši rezoliucija (be abejo, balsavau už), nes joje yra ypatingai svarbių nuostatų dėl kovos su romų diskriminacija. Konkrečiau kalbant, Europos Komisija joje dar kartą raginama parengti išsamią Europos strategiją dėl romų įtraukties, kuri būtų priemonė kovoti su romų socialine atskirtimi ir diskriminacija Europoje.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), raštu. – (RO) Balsavau už Europos Parlamento rezoliuciją dėl antrojo Europos aukščiausiojo lygio susitikimo romų klausimais, nes manau, kad kovojant su romų, kurių bendruomenės paplitusios visoje Europoje, diskriminacija reikia Bendrijos požiūrio. Turime išreikšti savo susirūpinimą dėl romų diskriminacijos švietimo, aprūpinimo būstu, užimtumo srityje, taip pat užtikrinant vienodas galimybes naudotis sveikatos priežiūros ir kitomis viešosiomis paslaugomis. Smerkiame neseniai keliose ES valstybėse narėse padidėjusį priešišumą čigonams (romofobiją) – nuolatinės neapykantą kurstančias kalbas ir išpuolius prieš romus. Raginame Komisiją sprendžiant romų klausimus taikyti horizontalųjį principą ir rengti papildomus pasiūlymus, kaip užtikrinti politikos, susijusios su romų socialine įtrauktimi, nuoseklumą Europos lygmeniu. Turėdami tai omenyje, prašome Komisijos bendradarbiaujant su valstybėmis narėmis parengti Europos strategiją romų klausimu, kurios tikslas būtų geriau koordinuoti ir remti pastangas, skirtas romų tautybės gyventojų padėčiai gerinti. Be to, tikiuosi, kad valstybės narės pasinaudos įvairiomis egzistuojančiomis priemonėmis siekdamos veiksmingiau kovoti su romų atskirtimi, pvz., galimybę iki 2 proc. visų Europos regioninės plėtros fondo lėšų, numatytų aprūpinimui būstu, skirti socialiai atskirtoms bendruomenėms, arba esamomis galimybėmis, kurias teikia Europos socialinis fondas.

Pasiūlymas dėl rezoliucijos B7-0227/2010

Andrew Henry William Brons (NI), raštu. – Žinoma, pritariame tam, kad „Frontex“ stebėtų teritoriją už ES valstybių narių, besiribojančių su ES išorės siena, teritorinių vandenų. Pateikiamos prieštaringos teisinės konsultacijos dėl to, ar agentūra jau turi tokią galią. Kad ir kaip ten būtų, šioje rezoliucijoje įtvirtinamos taisyklės ir gairės, apribojančios šią funkciją. Visų pirma buvo reikalaujama ne tik to, kad „Frontex“ turėtų gelbėti nelegalius migrantus, kuriems, kaip manoma, kilo pavojus jūroje (akivaizdžiai morali veikla), bet ir nustatyti pareigą suteikti prieglobstį išgelbėtiems imigrantams. Manome, kad tokie išgelbėti nelegalūs imigrantai turėtų būti grąžinti į šalį, kurioje, kaip manoma, jie įlipo į laivą, arba į jų gimtąją šalį.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), raštu. – (EL) Balsavau už pasiūlymą dėl rezoliucijos dėl daugiau priežasčių, nei apima sprendimo projektas ir Tarybos pasiūlymo dėl Sienų kodekso papildymo, susijusio su jūrų išorės sienų stebėjimu, turinys. Nepaisant to, kad sprendime kalbama apie teigiamus, su žmogaus teisių gynimu susijusius dalykus, ypač antrojoje dalyje, kurie nėra privaloma valstybėms narėms, procedūra, kuria siekiama ją ratifikuoti, akivaizdžiai nepaisoma Europos Parlamento darbo ir kompetencijos. Šiuo sprendimo projektu Taryba viršija savo vykdomąją galią. Jeigu Europos Parlamentas pritars tokiai procedūrai, bus sukurtas labai neigiamas precedentas jo vaidmens ir veiksmingos veiklos atžvilgiu, o tai turėtų užtikrinti jo, kaip vienintelės Europos lygmeniu išrinktos institucijos, kontrolės, teisės aktų priėmimo ir kitas galias. Be to, neseniai matėme, kad Europos Parlamentas, pasinaudojęs savo sprendžiamuoju balsu, panaikino susitarimą dėl Europos Sąjungos piliečių asmens duomenų perdavimo JAV slaptojioms tarnyboms ir vyriausybei. Pasiūlyme neturėtų būti numatomos tokios galimybės.

Carlos Coelho (PPE), raštu. – (PT) Būtina imtis veiksmų, siekiant sustiprinti sienų kontrolę, kurią koordinuoja Europos operatyvus bendradarbiavimo prie Europos Sąjungos valstybių narių išorės sienų valdymo agentūra. Be to, būtina nustatyti bendras veikimo procedūras, taip pat aiškias dalyvavimo bendrose jūrų operacijose – daugiausia paieškų ir gelbėjimo operacijose – ir išgelbėtų asmenų išlaipinimo taisykles.

Dėl to Komisija, remdamasi komitologijos procedūra, nusprendė pateikti sprendimo projektą. Tarybai nepavyko panaikinti nesutarimų šiuo klausimu, bandant išvengti Parlamento pateiktą techninius argumentus ir taip panaikinant mūsų kompetenciją. Parlamento teisės tarnybos nuomonė labai aiški. Komisija viršijo savo įgaliojimus įgyvendinimo srityje. Tai nėra tik techninė procedūra. Remiantis C. Malmström žodžiais, tai didžiulės politinės svarbos ir praktinės reikšmės pasiūlymas.

Mūsų balsavimas prieš pasiūlymą yra ne tik parlamentinių prerogatyvų patvirtinimas, bet ir solidarumo su mažomis šalimis, kurios nesąžiningai nubaudžiamos šiuo sprendimu, išraiška.

Cornelia Ernst ir Sabine Lösing (GUE/NGL), raštu. – Turėdamos omenyje, kad „Frontex“ visų pirma buvo įsteigta ES sienoms nuo vadinamųjų „nelegalių“ migrantų „apsaugoti“, nepritariame šios agentūros įsteigimui ir jos tikslams. Tačiau pritariame gairėms dėl tinkamo tarptautinės ir Europos Sąjungos pabėgėlių teisės normų ir žmogaus teisių laikymosi, numatytoms Komisijos pasiūlyme (COM (2009) 0658 galutinis). Visų pirma pritariame I priedo 1 daliai (dėl asmens negrąžinimo principo laikymosi, atsižvelgimo į specialiuosius

pažeidžiamų asmenų ir tų, kuriems reikalinga skubi medicininė pagalba, poreikius, pasienio pareigūnų parengimo žmogaus teisių ir pabėgėlių teisės srityje), taip pat II priedo 3 ir 4 dalims (dėl atsižvelgimo į migranto padėtį, turint omenyje jo galimą pagalbos prašymą ar laivo tinkamumą plaukioti, dėl jų neišlaipinimo šalyse, kuriose asmenys gali būti persekiojami ir kankinami). Be to, pabrėžiame, kad būtina nustatyti šio antrojo priedo privalomumą, ir atkreipiame dėmesį, kad šių principų pagrindu pakeisime „Frontex“ įgaliojimus.

Sylvie Guillaume (S&D), raštu. – (FR) Balsavau prieš šią rezoliuciją, kuria būtų buvęs užkirstas kelias daugybei priemonių, kurios būtų žingsnis tinkama linkme, priimti, nors ir sutinku, kad padėtis tikrai nėra tobula. Šio dokumento pagrindu bus galima teikti skundus Europos Sąjungos Teisingumo Teismui dėl valstybių, kurios nesilaikys įsipareigojimų, susijusių su negrąžinimo principu atvirojoje jūroje, kai dabar jos to visiškai išvengia. Svarbu, kad valstybės narės, prižiūrimos „Frontex“, suteiktų pagalbą į nelaimę jūroje patekusiems migrantams, neatsižvelgiant į jų pilietybę, padėtį ar aplinkybes, kuriomis jie buvo surasti.

Georgios Papanikolaou (PPE), raštu. – (EL) Pasiūlymas dėl rezoliucijos yra susijęs su Tarybos sprendimo projektu, juo papildomas Sienu kodeksas, kiek tai susiję su jūrų sienų stebėjimu „Frontex“ koordinuojamų operacijų metu, numatant priemones žmonėms jūroje gelbėti. Kalbant apie Graikiją ir padidėjusią imigracijos našta, šios konkrečios priemonės palengvins „Frontex“ veiklą Graikijos jūrose.

Konkrečiai kalbant, šiomis priemonėmis numatomos tiek taisyklės, tiek neprivalomos gairės, jos susijusios su žmonių jūroje priėmimu, paieška ir išgelbėjimu. Iš esmės būtent šių priemonių būtina imtis, aptikus laivą ir įtariant, kad jame yra žmonių, siekiančių išvengti patikrinimo pasienyje. Be to, ieškant ir gelbėjant žmones, būtina vadovautis tam tikrais principais, o sulaukiant išgelbėti žmonės turi būti išlaipinti pagal tam tikrą veiksmų planą. Būtent todėl manau, kad reikėtų pritarti šiam konkrečiam pasiūlymui ir pagreitinti Tarybos pasiūlyme numatytų priemonių įgyvendinimą.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), raštu. – Priešingai mūsų pozicijai (balsavau už pasiūlymą), nebuvo pasiekta kvalifikuota dauguma, todėl rezoliucija Komisijos pasiūlymui atmesti ir vadovautis Parlamento teisės tarnybų patarimu sužlugdyta. Tai reiškia, kad Šengeno sienų kodeksas bus pakeistas taip, kaip pasiūlė Komisija, remdamasi komitologijos procedūra, papildant direktyvą priedu, kuriame numatomos neprivalomos priemonės dėl įsipareigojimų paieškos ir gelbėjimo operacijų jūroje metu. Belieka tik tikėtis, kad Komisija pasinaudos tuo kaip galimybe griežčiau prižiūrėti „Frontex“ koordinuojamas operacijas, kad galėtume išvengti žmonių tragedijų ir nelaimių jūroje. Tačiau dėl viso to tikrai įmanoma, kad dabar mums nepavyks persvarstyti privalomų priemonių „Frontex“ įgaliojimų atžvilgiu tačiau, žinoma, negalime pasiduoti ir turime kaip įmanydami stengtis pasiekti geresnių rezultatų šioje srityje ateityje.

Pranešimas: Sidonia Elżbieta Jędrzejewska (A7-0033/2010)

Richard Ashworth (ECR), raštu. – Aš ir mano kolegos ECR frakcijoje didžiąja dalimi pritaria šiam pranešimui, įskaitant nuostatas dėl biudžetinio veiksmingumo didinimo, paraiškų ES lėšoms gauti procedūrų supaprastinimo, taip pat ir dėl prioritetinio siekio užbaigti 2020 m. strategiją.

Tačiau mums kyla rimtų nuogąstavimų dėl ES socialinio ramsčio paminėjimo, plačios socialinės darbotvarkės, suderintos imigracijos politikos ir apribojimų bendrojoje žemės ūkio rinkoje ir pabrėžiame, kad švietimo ir karinė bei gynybos sritys yra išskirtinės valstybių narių veiklos sritys.

Liam Aylward (ALDE), raštu. – (GA) Balsavau už šį pranešimą dėl 2011 m. biudžeto prioritetų. Kaip teigiama pranešime, turi būti skiriama konkreti parama verslininkystei ir labai mažoms įmonėms, o šie klausimai turi sudaryti Europos Sąjungos jaunimo ir naujovių politikos pagrindą.

Pranešime reikalaujama, kad būtų remiamos visos programos ir priemonės, kuriomis skatinama verslininkystė, – visų pirma kaimo vietovėse, – taip pat padedama pradedančioms veikti naujai įsteigtoms įmonėms ir skatinama jaunos verslininkus keistis informacija.

Turėtų būti finansuojamos programoms, kuriomis būtų padedama jaunimui, kuriam naujas įmones. Pritariu šiame pranešime pabrėžiamai jaunimo politikai ir jaunimo vaidmeniui, turint omenyje tai, kad siekiame išsikaupti iš dabartinės ekonomikos ir finansų krizės.

Visiškai pritariu pranešime pateiktam reikalavimui padidinti investicijas jaunimo atžvilgiu ir švietimo srityje, kaip ir buvo rekomenduojama ES jaunimo strategijoje. Turi būti pripažintas, puoselėjamas ir remiamas jaunimo vaidmuo Europos Sąjungoje ir jo svarba jos atečiai.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), raštu. – (PT) Jaunimas, mokslas ir naujovės yra pagrindiniai kitame Europos Sąjungos biudžete numatyti prioritetai. Investicijos į jaunimą yra investicijos į ateitį. Šios investicijos turi būti suderintos įvairių politikos sričių atžvilgiu.

Švietimas, profesinis mokymas ir perėjimas nuo švietimo sistemos prie darbo rinkos yra esminiai šio biudžeto klausimai. Mokslinį laipsnį ir kvalifikaciją įgijusius jaunuolius vis labiau paliečia nedarbas. Todėl manau, kad judumo programa „Erasmus“ pirmasis darbas“ yra strateginis įsipareigojimas ateičiai, nes ja sukuriamas aiškus ryšys tarp švietimo sistemos ir darbo rinkos. Tarp kitų šio biudžeto prioritetų paminėčiau mokslinių tyrimų, naujovių ir skaitmeninės darbotvarkės sritis: šios sritys labai svarbios Europos tvaraus vystymosi atžvilgiu.

Taip pat pabrėžčiau kai kurių jau vykdomų programų, tokių kaip Europos inovacijų ir technologijų institutas, kuriomis prisidedama prie šio tikslo, svarbą. Šiame biudžete netgi numatoma paremti ekologiškų ir naujoviškų technologijų plėtojimą, taip iš esmės prisidedant prie ekonomikos atsigavimo ir skatinant mažąsias ir vidutines įmones. Įsipareigojimai jaunimo atžvilgiu, naujovių ir mokslo srityse yra būdas dar kartą Europą paversti pirmaujančia pasaulyje.

Ole Christensen, Dan Jørgensen, Christel Schaldemose ir Britta Thomsen (S&D), raštu. – (DA) Šiandien EP nariai socialdemokratai iš Danijos balsavo už 2011 m. biudžeto prioritetus. Pritariame bendriems prioritetams, o visų pirma priemonėms kovoti su jaunimo nedarbu ir moksliniams tyrimams, naujovėms ir ekologiškoms technologijoms skatinti. Taip pat EP nariai socialdemokratai iš Danijos visiškai pritaria reikiamų lėšų skyrimui ES augimo ir užimtumo strategijai „Europa 2020“. Tačiau jie norėtų pabrėžti, kad ES bendra žemės ūkio politika ir toliau turi būti siekiama užtikrinti rinkos stabilizavimą, todėl negalime pritarti nuolatinių ES subsidijų skyrimui pienui ir pieno produktams.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson, Marita Ulvskog ir Åsa Westlund (S&D), raštu. – (SV) Mes, EP nariai socialdemokratai iš Švedijos, šiandien balsavome už 2011 m. biudžeto prioritetus. Didžia dalimi pritariame pranešime numatytiems prioritetams. Pvz., manome, kad svarbu investuoti į jaunimą, mokslinius tyrimus, naujoves ir ekologiškas technologijas. Taip pat manome, kad svarbu, jog naujai ES augimo ir užimtumo strategijai „Europa 2020“ įgyvendinti būtų skiriama pakankamai finansinių išteklių, kad ji būtų sėkminga.

Tačiau norėtume pabrėžti, kad nemanome, jog pagrindinis ES bendros žemės ūkio politikos tikslas – užtikrinti rinkos stabilumą, todėl nenorime, kad ES teiktų nuolatinę paramą pieno ir pieno produktų rinkai.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Turint omenyje bendrą krizę ir plataus užmojo 2020 m. strategijos reikalavimus naujovių, kovos su skurdu ir socialine atskirtimi, ekonomikos augimo ir užimtumo srityse, būtina įtvirtinti 2020 m. strategijos iššūkius kaip pagrindinius biudžeto prioritetus.

Todėl džiaugiuosi girdėdamas apie Komisijos įsipareigojimus švietimo, mokslinių tyrimų ir naujovių politikos srityse 2011 m. biudžeto prioritetų atžvilgiu. Be to, svarbu nepamiršti ekonomikos gaivinimo ir krizės įveikimo, todėl taip pat džiaugiuosi, kad parama mažosioms ir vidutinėms įmonėms yra vienas svarbiausių 2011 m. biudžeto klausimų. Dėl bendros žemės ūkio politikos reformos tai dar kartą paminėsiu būtinybę padidinti finansavimą BŽŪP; Komisija privalo nepamiršti ir šio prioriteto.

Pabrėžiu, kad 2011 m. biudžetas bus pirmasis, priimtas Lisabonos sutarties pagrindu, kartu sustiprinant parlamentinę intervenciją.

João Ferreira (GUE/NGL), raštu. – (PT) Pasiūlyti 2011 m. biudžeto prioritetai, nepaisant socialinės retorikos, kuri neišvengiama per krizę, yra gana aiškūs: iš esmės siekiama išlaikyti tuos pačius prioritetus, kurie turėjo įtakos ir ankstesniems biudžetams. Dar kartą paminėsiu, kad, kaip matome, biudžetu siekiama pagilinti bendrą rinką darbo saugumo, vadinamosios darbo rinkos lankstumo ir užimtumo garantijų pusiausvyros, trūkumo, liberalizavimo ir aplinkos ir didėjančių socialinio gyvenimo sričių sukomercinimo pagrindu. Nors jos ir numatytos vadinamojoje naujoje 2020 m. strategijoje, tai senos gairės.

Numatytas jaunimui teikiamas prioritetas nepaslepia to, kad taip siekiama pradėti kurti planą būsimoms darbuotojų kartoms, kuriems nedarbas bus struktūrinis, suvokiamas kaip strateginis kintamasis dydis, nulemiantis jų darbo jėgos nuvertėjimą. Tai įpareigos net kvalifikuotus darbuotojus blaškytis tarp nesaugių darbų, besikaitaliojančių su neišvengiamu nedarbu. Tai prioritetai, dėl kurių 2011 m. biudžetas pasitarnaus ES išoriniam intervencionizmui; bendrai užsienio ir saugumo politikai bei bendrai saugumo ir gynybos politikai; militarizmui ir karui; priemonėms, kuriomis imigracija įtvirtinama kaip nusikaltimas; Europos operatyvaus bendradarbiavimo prie Europos Sąjungos valstybių narių išorės sienų valdymo agentūrai.

Tokiu atveju galime balsuoti tik prieš šį pranešimą. Tačiau tai nėra vienintelis ir neišvengiamas būdas. Tai ir norėjome parodyti per diskusijas pateikdami įvairius pasiūlymus.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), raštu. – (PL) Nelengva sudaryti ES biudžetą finansų krizės metu, esant labai mažai biudžeto atsargai ir atsiradus naujoms darbo sritims, susijusioms su Lisabonos sutarties įsigaliojimu. Todėl dar labiau apsidžiaugiau, balsavimo metu galėdama pritarti S. E. Jędrzejewskos pranešimui dėl 2011 m. biudžeto ir pasiūlymui dėl Europos Parlamento rezoliucijos, kuriuose abiejuose numatomi plataus užmojo kitų metų biudžeto prioritetai.

Be tokių įprastų prioritetų kaip sanglaudos politika ir parama naujoviškoms ir ekologiškoms technologijoms, 2011 m. biudžetu turėtų būti užtikrintas visapusiškas naujų ES iniciatyvų įgyvendinimas: Europos išorės veiksmų tarnyba, ekonomikos strategija „Europa 2020“ ir Rytų partnerystės dalį sudarančios priemonės. Visos trys iniciatyvos gali sužlugti, jeigu joms skirtas finansavimas bus tik simbolinis.

Taip pat verta paminėti ir visapusišką požiūrį į jaunimą. Susidūrusi su demografinėmis problemomis, ES negali turėti mažo išsilavinusio jaunimo procento, nes tai sukeltų dar didesnę nedarbą šio amžiaus žmonių grupėje, o tam ES tiesiog negali leisti nutikti. Todėl Europos Sąjungos biudžete turi būti numatytos lėšos kalbų mokymuisi, tarpkultūriniam dialogui, jaunimo judumui didinti ir diplomuotų specialistų integravimui į darbo rinką.

Bruno Gollnisch (NI), raštu. – (FR) Jeigu teisingai supratau šio pranešimo tekstą, viskas arba beveik viskas tampa prioritetu, o tai reiškia, kad nėra jokio prioriteto. Gana aišku, kad prašoma didesnio biudžeto; kitaip sakant, daugiau mokesčių Europos Sąjungos piliečiams. Tiesa, pranešėjos siekis užtikrinti, kad ES biudžeto lėšų panaudojimas būtų ne tik naudingas, bet ir veiksmingas ir kad taip būtų sukurta tikra Europos Sąjungos pridėtinė vertė šalių politikai, yra vertas pagyrimo. Tačiau kalbant atvirai šis klausimas turėjo būti nuolat keliamas daugybę metų. Viena vertus, dar kartą pakartosiu, kad to nebuvo pastaruosius 14 ar 15 metų, nes Europos Audito Rūmai nepajėgė pritarti metinių biudžetų vykdymui. Kita vertus, šiame pranešime vis dar ieškau konkrečių pasiūlymų, kurių pagrindu būtų galima pasiekti šį tikslą. Visų pirma ieškau pasiūlymų, kuriais būtų panaikintos programos, kurios yra tik grynas populizmas, nenaudingas nedidelės paramos paskirstymas, ideologinė propaganda ir siekis labiau įsitraukti į sritis, kuriose, laimei, ES turi tik keletą galių, ir kurios, svarbiausia, yra neveiksmingos.

Sylvie Guillaume (S&D), raštu. – (FR) Nors ir balsavau už pranešimą, norėčiau pateikti keletą kritiškų abejonių dėl 2011 m. biudžeto prioritetų. Tiesa, tikrai pritariu ES išipareigojimui suteikti paramą jaunimui, naujovėms ir visuomeniniam sektoriui kaip keletui struktūrinių mūsų visuomenės dalių. Tačiau vis tiek finansinė programa dar nėra tinkama, visų pirma ekonomikos krizės ir nedarbo laikotarpiu: ja negalime finansuoti bet kokių politinių siekių, kuriais būtų galima paskatinti tikrus pokyčius. 9 mln. EUR, arba 0,07 proc. biudžeto, skirta užimtumui: tai tikrai neatspindi esminių siekių paremti užimtumą.

Iosif Matula (PPE), raštu. – (RO) Balsavau už pranešimą dėl Europos Komisijos biudžeto, nes manau, kad svarbu, kad ES turėtų suderintą, tikrą planą, kuriuo būtų pateisintos piliečių, norinčių išbristi iš dabartinės ekonomikos krizės, turėti gerai apmokamus darbus ir saugesnę ateitį, viltys. Manau, kad finansinė parama MVĮ turi tapti Europos prioritetu, nes MVĮ atlieka esminį vaidmenį, užtikrinant didžiulį darbo vietų skaičių, taip pat ir regionų plėtros srityje bei kaimo vietovėse. Taip pat manau, kad jaunimas yra labai svarbus dabar ir ES ateityje. Tai taip pat turi atsispindėti biudžeto prioritetuose. Jaunimas sudaro Europos Sąjungos socialinės strategijos ir įtraukties strategijos pagrindą. Naujovėmis pagrįstas jaunimo pajėgumas yra esminis plėtros ir ekonomikos augimo šaltinis, kuriuo ES turėtų neabejoti. Tvirtai tikiu, kad investicijos į jaunimą ir švietimą yra investicijos į dabartį ir ateitį, kaip ir nurodyta ES jaunimo strategijoje. Pritariu tam, kad į jaunimo politiką turi būti įtrauktas pasiruošimo darbo rinkoms mokyklose ir universitetuose klausimas.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), raštu. – (FR) Balsuosiu prieš šį pranešimą dėl prioritetų sudarant 2011 m. biudžetą. Pastarasis įtvirtina dogmatišką ir žalingą eurokartišką politiką, kurios įgyvendinimui nepritariu visoje Europoje ir pasaulyje. Pagrįstai negaliu balsuoti už biudžetą, kuriame pritariame tokiai daugybei galimų nelaimių.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Po Lisabonos sutarties nesėkmės strategijos „Europa 2020“ pagrindu turi naują galimybę tapti didžiuliu pasaulio ekonomikos katalizatoriumi. Kad šis naujas planas būtų sėkmingas, būtina, kad įvairiuose biudžetuose, kurie bus patvirtinti, prioritetas būtų teikiamas kelioms sritims, kurios yra svarbiausios, siekiant sėkmingai įgyvendinti 2020 m. strategiją.

Turime omenyje naujoves, paramą jaunimui, siekiant padidinti socialinį judumą, ir bendrą paramą mažosioms ir vidutinėms įmonėms, kurios yra tikrasis šalių ekonomikos variklis. Taip pat labai svarbu gausiai investuoti

į klimato kaitos, aplinkos ir socialinės politikos sritis. Tam, kad 2020 m. strategija būtų sėkmingai įgyvendinta, būtina rasti naujų finansavimo ir lėšų didinimo būdų, nes negalime daryti to, ką darėme praeityje, ir iš naujo paskirstyti struktūrinei, sanglaudos ir bendrai žemės ūkio politikai numatytas lėšas.

Georgios Papastamkos (PPE), raštu. – (EL) Balsavau už pranešimą dėl 2011 m. biudžeto prioritetų, o viena tai nulėmusių priežasčių yra pasiūlymai dėl BŽŪP finansavimo. Visų pirma nurodoma, kad prioritetų, susijusių su būsima strategija „Europa 2020“, finansavimu, galbūt perskirstant lėšas, negali būti pakenkiama tokioms pagrindinėms ES politikos sritims kaip sanglaudos, struktūrinė ar bendra žemės ūkio politika. Jame dar kartą iškeliamas per dabartinių metų Bendrijos biudžeto tvirtinimą kilęs nerimas dėl nedidelių atsargų išlaidoms žemės ūkio politikoje ir pritariama nuostatai dėl pakankamų atsargų 2011 m. biudžete. Pakankamos atsargos išlaidoms žemės ūkio politikoje labai svarbios, susidūrus su nenumatytais reikalavimais žemės ūkio sektoriuje, visų pirma kainų nestabilumo atžvilgiu.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), raštu. – (RO) Balsavau už Europos Parlamento rezoliuciją „dėl prioritetų sudarant 2011 m. biudžetą – III skirsnis – Komisija“, taip patvirtindama, kad dabartinių darbo vietų išsaugojimas ir naujų vietų kūrimas, dėl kurių Europos Sąjungos piliečiai galėtų tinkamai gyventi, turi tapti Europos Sąjungos ir valstybių narių politinių vadovų prioritetu. Komisijos komunikatas „2020 m. Europa. Pažangaus, tvaraus ir integracinio augimo strategija“ sudaro pagrindą plačioms diskusijoms dėl ES ekonomikos ir socialinės strategijos ateityje. Taip pat balsavau už 5 pakeitimą, turėdama omenyje, kad nedarbas yra pagrindinė dabartinių diskusijų tema, ir tai, kad ES, norėdama įveikti jau aukšto ir vis didėjančio nedarbo lygio problemą, turi laikytis plataus užmojo socialinės darbotvarkės. Visų pirma Europos Sąjunga turi investuoti į mokslinius tyrimus, transporto ir energetikos infrastruktūrą, kad sugebėtų išlikti konkurencinga visame pasaulyje. Dar daugiau, tiek valstybės narės, tiek ES turi investuoti į švietimą ir jaunimo tobulėjimą. Būtent todėl tokios programos kaip „Erasmus“, visų pirma „Erasmus“, skirta jauniems verslininkams, turi būti prioritetinės, o tai būtų įtvirtinta ir 2011 m. biudžete.

Artur Zasada (PPE), raštu. – (PL) Džiaugiuosi dėl balsavimo dėl S. E. Jędrzejewskos pranešimo dėl Europos Sąjungos 2011 m. biudžeto prioritetų rezultatų. Žinoma, balsavau už pranešimą. Šiandien vykęs balsavimas yra išskirtinis dėl dviejų priežasčių. Pirmą, tai pirmasis Lisabonos sutartyje numatytų taisyklių pagrindu priimtas biudžetas. Antra, Europos Parlamentas, o ne Komisija pirmiausia pateikė pasiūlymus dėl prioritetų.

Pranešėja savo dokumente labai tinkamai įtraukė klausimus dėl jaunimo ir švietimo. Per krizę labai svarbu paremti jaunimą, pvz., padedant susirasti pirmąjį darbą ar pradėti savo verslą. Šiandien labai ryškus nepakankamas dėmesys šiam klausimui praėjusiais metais. Užimtumo ekspertai nurodo, kad darbo rinkoje su sunkumais susiduria ne tik diplomuoti specialistai, bet ir trisdešimtmečiai žmonės, kurie keletą metų yra dalyvavę darbo rinkoje.

Pranešimas: Helga Trüpel (A7-0036/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), raštu. – (LT) Aš palaikau šį pranešimą, nes aplinkybės, kuriomis bus priimtas 2011 m. biudžetas, bus išskirtinės dėl Lisabonos sutarties įsigaliojimo ir dėl tebesitęsiančios ekonominės ir finansinės krizės. Biudžetas turės būti kruopščiai subalansuotas, kad užtikrintų sėkmingą Lisabonos sutartyje numatytų tikslų įgyvendinimą, kaip pavyzdžiui, bendros vidaus energetikos rinkos sukūrimą. Taip pat planuojant biudžetą būtina didelį dėmesį sutelkti į finansinės krizės padarinius, kurie juntami dar daugelyje valstybių, bei pastangas juos efektyviai šalinti. Ir toliau pagrindiniu prioritetu turi išlikti darbo vietų išsaugojimas ir kūrimas, kuris glaudžiai susijęs su finansinės paramos poreikiu mažoms ir vidutinėms įmonėms, sukuriančioms didžiąją dalį darbo vietų. Tvirtinant 2011 m. Europos Parlamento biudžetą turi būti skiriamas ypatingas dėmesys įvertinant EP prioritetą – aukšto lygio teisėkūros formavimą, ir tam tikslui suteiktos visos būtinos priemonės. Taip pat turi būti tinkamai išspręstas efektyvaus EP darbo organizavimo klausimas, įskaitant ir vienos EP narių darbo vietos nustatymą.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), raštu. – (PT) Įsigaliojus Lisabonos sutarčiai, Parlamentui suteikta daugiau galios. Globalizuotame pasaulyje problemos tampa vis sudėtingesnės, o sprendimai turi būti techniškai tvirti ir pagrįsti mokslu. Labai svarbu, kad politikos kūrėjai žinotų apie naujausius mokslo laimėjimus, nes jų pagrindu bus galima priimti geriausius sprendimus. Šiame biudžete numatomos ilgalaikės politikos kūrimo gairės, kurių pagrindu būtų galima sumažinti išlaidas ateityje.

Siūlau surengti daugiau mokymų ir skirti didesnę techninę paramą nariams, nes tai būtinas išteklius, kad Parlamentas galėtų tinkamai atlikti savo pareigas, pasitelkdamas mokslinę ir techninę pagalbą, kuri tokia reikalinga XXI amžiui.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Turint omenyje naujos sistemos pagrindu padidintas daugybės institucijų, kartu ir Parlamento, pareigas, labai svarbu, kad kiekvienos institucijos veiklos biudžete būtų užtikrinti materialiniai ir žmogiškieji ištekliai, reikalingi jos veiklai institucinėje sistemoje kruopščiai ir tinkamai vykdyti.

Pritariu realistinio ir įvykdomo biudžeto, kuriame būtų numatytos įvairioms institucijoms skirtos materialinės lėšos jų pareigoms vykdyti, sudarymui. Tačiau šie pasvarstymai negali kelti pavojaus biudžeto tvarumui ir griežtai buhalterijai, o tai labai svarbu kiekvienoje institucijoje. Be to, griežtumas ir skaidrumas turi būti užtikrinti ir įvairioms institucijoms naudojant joms paskirtas lėšas.

Alan Kelly (S&D), raštu. – Labai svarbu suplanuoti 2011 m. biudžetą, todėl pritariu pranešime numatytam siūlymui surengti kruopščiai apgalvotas ir skaidrias diskusijas. Be to, teisingai teigiama, kad biudžeto ribos klausimas keblus, būtina atsižvelgti į bendras išlaidas. Pritariu tam, kad pranešimu siekiama perspėti žmones. Darant tai be jokio atsargumo, būtų įžeidžiami mano gimtosios šalies ir visos Europos žmonės, kurie patys nerimauja dėl savo biudžetų. Taip pat norėčiau pasinaudoti šia galimybe ir pasakyti, kad tikiuosi, jog mūsų atsargumas reikš ir mūsų solidarumą ir brolybę su mūsų kolegomis iš Graikijos ir Portugalijos, kuriems šiuo metu labai sudėtingas laikotarpis.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Lisabonos sutartimi Parlamentui buvo suteiktos naujos pareigos. Tai reiškia papildomą administracinį darbą, todėl nariams reikalingi kvalifikuoti darbuotojai, kurie būtų jų patarėjai. Tai sukelia dvi problemas: padaugėjus padėjėjų išauga išlaidos ir reikia papildomų vietų, kad padėjėjai galėtų atlikti savo pareigas tinkamomis darbo sąlygomis. Tai reiškia didesnes išlaidas. Sunku tai paaiškinti per šią krizę, bet norint, kad Parlamentas tinkamai dirbtų, reikalingi finansiniai ir žmogiškieji ištekliai.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), raštu. – Balsavau už šį svarbų pranešimą. Gairės yra pirmasis žingsnis biudžeto rengimo procedūros metu, kurių pagrindu Europos Parlamento generalinis sekretorius ir visas biuras imsis kito žingsnio, pradinio sąmatos projekto, kuris jau pateiktas biure.

Nuno Teixeira (PPE), raštu. – (PT) Aplinkybės, kuriomis priimamas 2011 m. biudžetas, tikrai išskirtinės, o kartu prilygsta iššūkiui. Sėkmingas Lisabonos sutarties įgyvendinimas yra svarbesnis prioritetasis, o dėl ekonomikos krizės poveikio, kuris jaučiamas ir Europos Sąjungoje, tampa dar sudėtingiau pasiekti šį tikslą.

Dėl to Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) frakcija, kuriai priklausau, ir toliau pritaria tvaraus ir griežto biudžeto, kuriame kiekvienas išlaidų punktas būtų pateisintas ir būtų nuolat užtikrintas jo griežtumas bei veiksmingumas, sudarymui. Todėl pritariu žingsniui sąmatos sudarymo be ankstesnio likučio, kuriuo būtų užtikrintas veiksmingumas ir sutaupytos lėšos, link. Siekiant kuo tinkamiau pasiekti šį tikslą, labai svarbu skubiai nustatyti ilgalaikę kūrimo politiką.

Sutinku, kad būtina skatinti didesnę bendradarbiavimą ir tvirtą dialogą tarpinstituciniu lygmeniu, kad įvairiose srityse, pvz., vertimo raštu ir politikos kūrimo srityse, būtų geriau panaudojamos lėšos. Norėčiau pabrėžti, kad tinkama Parlamento vykdoma teisės aktų leidyba turėtų tapti prioritetu, o rūmams būtų suteikiamos reikiamos priemonės sėkmingam vaidmeniui teisės aktų leidybos srityje atlikti. Būtent todėl balsavau už šiame pranešime numatytas 2011 m. biudžeto gaires...

(Remiantis Darbo tvarkos taisyklių 170 straipsniu, paaiškinimas dėl balsavimo sutrumpintas)

Pranešimas: Giancarlo Scottà (A7-0029/2010)

Sophie Auconie (PPE), raštu. – (FR) Balsavau už pranešimą dėl ES žemės ūkio produktų kokybės politikos, nes, mano nuomone, jis labai svarbus dėl dviejų dalykų. Pirma, jame pabrėžiama, kaip svarbu Europos Sąjungai išsaugoti produktų kokybę, ir tai įtvirtinama kaip svarbus Europos žemės ūkio strategijos prioritetasis. Antra, jame ginamas geografinio identifikavimo ir tradicinių gaminių, kurie pateikiami kaip du elementai, prisidedantys prie Europos Sąjungos žemės ūkio konkurencingumo ir kultūrinio paveldo išsaugojimo, principas. Galiausiai šiame pranešime palaikomi tie produktai, kuriais mes taip didžiuojamės, o kartu skatinamas toks reikalingas administracinis supaprastinimas jų apsaugos atžvilgiu.

Edite Estrela (S&D), raštu. – (PT) Balsavau už pranešimą „Žemės ūkio produktų kokybės politika: kokios strategijos laikytis?“, nes kokybė yra lemiamas veiksnys, Europos Sąjungos produktų konkurencijos tarptautinėse rinkose atžvilgiu.

Manau, kad privalomas ūkininkavimo vietos nurodymas etiketėse yra teigiamas dalykas, nes taip vartotojui galima suteikti informaciją apie kokybės standartus. Taip pat pritariu tam, kaip pranešime sprendžiami aplinkos apsaugos ir gyvūnų gerovės klausimai.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Labai svarbu, kad vykdant bendrą žemės ūkio politiką, būtų įsipareigojama padidinti žemės ūkio produktų kokybę, o tai yra neabejotina pridėtinė vertė Europos Sąjungos konkurencingumui pasaulio rinkoje. Kokybės politika negali būti atskirta nuo bendros žemės ūkio politikos ir negali likti nuošalyje tokių naujų iššūkių kaip kova su klimato kaita, būtinybė išsaugoti biologinę įvairovę, energijos išteklį klausimas, bioenergijos kūrimas, gyvūnų gerovė ir vandens valdymas žemės ūkyje atžvilgiu. Didėjantys vartotojų lūkesčiai taip pat turi būti tinkamai įtraukti į būsimą žemės ūkio produktų kokybės politiką, nepamirštant, kad kokybė svarbi informuotiems vartotojams priimant sprendimus.

Tačiau norėčiau jums priminti, kad žemės ūkio produktų kokybės politika negalima reikalauti per daug, kad nekiltų pavojus smulkiesiems ir vidutiniams ūkininkams ar tam tikruose regionuose būdingų tradicinių produktų, kurių gamybai negali būti taikomos visiems vienodos taisyklės, išlikimui. Kokybės politika turi būti siekiama paskatinti valstybių narių žemės ūkį pasaulio rinkoje ir apsaugoti Europos Sąjungos produktus. Ji turi būti naudinga gamintojams ir vartotojams.

João Ferreira (GUE/NGL), raštu. – (PT) Kai kurios diskutuojamo pranešimo dalys labai teigiamos: pvz., jame pritariama priemonių, kuriomis būtų skatinami ir viešinami vietos gamintojai, taip pat ir tradiciniai bei vietinių įmonių pagaminti gaminiai, susiję su konkrečia vieta ir turintys geografinį pavadinimą, nustatymui; arba nurodoma, kokios lėtos, pernelyg sudėtingos ir brangios yra procedūros smulkiesiems gamintojams, kai jie kreipiasi dėl kokybės pažymėjimo išdavimo.

Tačiau jame vengiama klausimų, kurie labai svarbūs siekiant išsaugoti žemės ūkio produktų kokybę ir žemės ūkio produkcijos tvarumą ES: pvz., pasaulio prekybos nereguliavimo ir nesuvaldomo rinkų liberalizavimo tiek dvišalių susitarimų, tiek Pasaulio prekybos organizacijos pagrindu, padariniai; įvairūs pavojai, susiję su genetiškai modifikuotų produktų patekimu į aplinką dėl būdo, kuriuo tai daroma; pagaliau esminės bendros žemės ūkio politikos reformos, siekiant paremti vietos apsaugą, teisę gaminti ir teisę į maisto nepriklausomumą, būtinumas.

Jarosław Kalinowski (PPE), raštu. – (PL) Norėčiau pasveikinti savo kolegą narį šio pranešimo parengimo proga ir pasakyti, kad pritariu požiūriui, kad žemės ūkio produktų kokybės politika neturėtų būti atskirta nuo bendros žemės ūkio politikos ar nuo tokių pagrindinių Bendrijos politikos idėjų kaip tvarus vystymasis, biologinė įvairovė ar kova su klimato kaita per artėjančius keletą metų.

Europos Sąjungos piliečiai tikisi aukštos kokybės, sveikų produktų, kurie būtų gaminami taikant naujoviškas technologijas, kuriomis atsižvelgiama į gamybos proceso poveikį aplinkai. Taip pat pritariu pranešėjo nuomonei dėl informacinės ir šviečiamosios kampanijos apie visas Europos Sąjungos žemės ūkio produktų, kurie yra tvirtinami ar jau patvirtinti, etiketes rengimo. Tokia kampanija reikalinga, nes dėl to, kad vartotojui trūksta žinių apie ženklų reikšmę, kyla abejonių dėl visos kokybės politikos.

Alan Kelly (S&D), raštu. – Norėčiau pagirti savo kolegą iš Žemės ūkio komiteto už šį puikų pranešimą. Turime pasinaudoti savo žemės ūkio produktų kokybe. Europos Sąjungoje daug laiko skiriame tam, kad būtų užtikrinta, jog ūkininkavimo srityje laikomasi aukščiausių standartų; kad su mūsų gyvuliais būtų tinkamai elgiamasi ir jie būtų sveiki; kad mūsų produkcija būtų saugi; kad mūsų ūkininkavimo veikla būtų etiška poveikio aplinkai atžvilgiu. Kiekvienas gamybos pramonės grandinės žingsnis yra reglamentuotas, taip sakant, nuo ūkio iki šakutės. Kad galėtume tinkamai pasinaudoti išskirtine pramonės savybe – aukšta produktų kokybe – turime ir toliau ją skatinti, kaip ir nurodoma G. Scottà pranešime. Labai gerai, kad produktai pažymėti pagal jų ūkininkavimo vietą ar pagal tradicinių gaminių statusą, bet jeigu vartotojas nesupranta jų reikšmės, tai tas pats, kaip skaityti kalbą, kurios nemoki. Todėl sutinku, kad pranešime pateikta rekomendacija Komisijai didinti šios informacijos suvokimą būtų veiksminga reklama. Tai padėtų vartotojams ir smulkiajam verslui. Tai galėtų būti labai naudinga mūsų žemės ūkio maisto produktų sektoriui.

Elisabeth Köstinger (PPE), raštu. – (DE) Labai pritariu savo iniciatyva pateiktam pranešimui dėl žemės ūkio produktų kokybės (A7-0029/2010), dėl kurio buvo balsuojama 2010 m. kovo 25 d. Produkto kokybė ir žaliavos kilmė yra labai susijusios. Pasiūlymu dėl ūkininkavimo vietos nurodymo bus pateikiama informacija, iš kur gaunama žaliava. Mano nuomone, tai svarbi galimybė žemės ūkio pramonei, gaminančiai aukštos kokybės produktus. Aiškiu produkto kilmės nurodymu vartotojai ne tik būtų užtikrinami dėl geriausios produkto kokybės – taip jie galėtų objektyviai ir skaidriai priimti sprendimą. Kokybė yra svarbiausias visos maisto pramonės klausimas ir esminis dalykas, didinant Europos Sąjungos žemės ūkyje gaunamų maisto produktų gamintojų konkurencingumą. Aukštos kokybės maisto produktų gamyba dažnai yra vienintelė įsidarbinimo galimybė daugybėje kaimo vietovių, kuriose produkcijos pasirinkimas yra ribotas. Todėl labai pritariu saugomos geografinės nuorodos ir saugomos kilmės vietos nuorodos nustatymui, taip pat ir pakartotiniam reglamentuotos ir saugomos produktų iš kalnų regionų ir regionų, kuriuose nėra gaminami

GMO, nuorodos nustatymui. Be to, turi būti išsaugotos garantuotų tradicinių gaminių ir ekologinės gamybos sistemos.

Petru Constantin Luhan (PPE), raštu. – (RO) Balsavau už pranešimą, nes pritariu didesnės Europos Sąjungos produktų apsaugos nustatymui pasauliniu lygmeniu. Geografinės nuorodos užtikrina didesnę žemės ūkio produktų patikimumą ir geresnę išpūdį vartotojų akyse, o kartu sukuria konkurencingą aplinką gamintojams. Be to, tai užtikrina produktų intelektualinės nuosavybės teisių apsaugą. Europos Sąjunga ir daugybė šalių už jos ribų, pvz., Jungtinės Valstijos, Australija ir Naujoji Zelandija, yra nustačiusios puikias geografinės nuorodos sistemas. Tačiau kai kurie ES prekybos partneriai, deja, nėra priėmę teisės aktų šioje srityje. Dėl to tų valstybių vidaus sistemose Europos Sąjungos produktai nėra tinkamai apsaugoti, o dėl to gali kilti klastojimo pavojus.

Astrid Lulling (PPE), raštu. – (DE) Nors ir manau, kad turėtume pasirūpinti tuo, ko prašome Komisijos savo iniciatyva parengtuose pranešimuose, pritariu pranešimui dėl žemės ūkio produktų kokybės.

Visų pirma pritariu tam, kad būtina atidesnė Komisijos ir valstybių narių kontrolė bei glaudesnis tarpusavio koordinavimas, siekiant užtikrinti, kad importuoti maisto produktai atitiktų ES kokybės ir maisto saugos, taip pat aplinkos apsaugos ir socialinius standartus.

Kilmės šalis turi būti nurodyta ant šviežių ir perdirbtų produktų, sudarytų iš vienos sudedamosios dalies, kad vartotojai galėtų tinkamai ir sąmoningai nuspręsti, ką jie nori pirkti.

Džiaugiuosi, kad per plenarinį posėdį buvo priimtas mano siūlomas pakeitimas, kuriame prieštaravau saugomos kilmės vietos nuorodos ir saugomos geografinės nuorodos standartizavimui. Sujungus šią informaciją, dabartinės nuorodos taptų nebereikalingos, o tai padarytų didžiulę žalą gamintojams, kurių produktai žymimi saugomos kilmės vietos nuoroda.

Kiekybinės gamybos reguliavimo klausimas sąmoningai nepaminėtas Komisijos komunikate. Esu įsitikinusi, kad vis dar reikalingos gamybos kontrolės priemonės, kad gamintojams būtų užtikrintos stabilios kainos ir suteiktas saugumas savo veiklai planuoti, kad jie galėtų pateisinti aukštus vartotojų ir įstatymų leidėjų lūkesčius. Tai taikoma ne tik pieno gamybai, bet ir visų pirma vynuogių auginimui.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), raštu. – (FR) Šis pranešimas turi vieną neabejotiną trūkumą: jame žemės ūkio politika siejama su savanaudišku didžiausio galimo pelno troškimu, o tai visiškai prieštarauja žemės ūkio politikos sąvokai. Todėl tikrai negaliu už jį balsuoti. Tačiau atsižvelgdamas į jame siūlomus politikos patobulinimus, manau, kad būtų protingiau susilaikyti nuo balsavimo. Tiesą sakant, nenoriu sužlugdyti tokių antiproduktivistinių idėjų kaip siekis nustatyti „poveikio ekologijai“ ženklumą ir perkelti dalį žemės ūkio gamybos. Pabrėžčiau ketinimą nepritarti produktyvizmo logikai. Man labai gaila, kad tekste minimos tik šios galimybės ir kad jas įgyvendinant kapitalistinėje aplinkoje labai sumažėja jų poveikis. Tačiau nenoriu žiūrėti pro pirštus į šių idėjų skatinimą.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Europos Sąjungos žemės ūkio produktų kokybė yra paveldo dalis, kuri gerbiama visame pasaulyje. Dėl to reikia apsaugoti šiuos produktus ir neleisti jų painioti su žemesnės kokybės, ne tokiais saugiais ir kartais padirbtais produktais.

Kad to išvengtume, labai svarbu, kad šie produktai būtų paženklinėti, ir būtų stengiamasi, kad vartotojams būtų pateikiama patikima su šiais produktais susijusi informacija. Siekiant išvengti konkurencijos iškraipymų, dar labai svarbu, kad būtų suvokiama, jog importuoti žemės ūkio produktai atitinka tuos pačius reikalavimus, kurie taikomi ES gaminamiems produktams. Būtent todėl ir balsavau už pranešimą.

Tiziano Motti (PPE), raštu. – (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, dėl Europos Sąjungos reglamentų, kuriuose įtvirtinamos griežtos taisyklės dėl žemės ūkio produktų kokybės, piliečių sveikatos, aplinkos tvarumo ir konkrečių javų savybių, šiandien galime didžiuliam džiaugsmui sakyti, kad Europos Sąjungos žemės ūkis yra sau lygių neturintis pavyzdys pasaulyje.

Nors, viena vertus, turime būti dėkingi tiems ūkininkams, kurie pareigingai laikėsi taisyklių, kita vertus, turime patys savęs paklausti, kodėl Europos Sąjunga kartais linksta susipainioti biurokratiniais pančiais, galinčiais užtemdyti šį meistriškumą ir tiesiog paskatinti piliečių nusivylimą.

Taigi kodėl šiandien mūsų piliečiai pradeda savo dieną, gerdami geras apelsinų sultis be apelsinų, o per pietus geria rausvąjį vyną, kuris sumaišomas iš raudonojo ir baltojo vyno ir fermentuojamas įdedant cukraus, ir valgo picą su mocarela sūriu, kuris gaminamas naudojant kazeiną. Net nesitikėdami, jie visada gali suvalgyti šokolado be kakavos.

Net vaikai nėra apsaugoti nuo nuolatinio mūsų aukštos kokybės maisto produktų nykimo padarinių: Europoje rizikuojame suvartoti sugedusį produktą, apie kurio kilmę net nežinome; pakanka paminėti melaniną užterštą pieną iš Kinijos.

Piliečiai turi teisę į apsaugą. Kad vartotojai galėtų pagrįstai pasirinkti, turime reikalauti išsamių etikečių, o ant tokių plataus vartojimo produktų kaip ilgai galiojantis sterilizuotas ar UAT karvės pienas ir pieno produktai, gaminami tik iš karvės pieno, turi būti nurodyta nepasterizuoto pieno, iš kurio gaminami produktai, kilmės vieta, taip pat ir kitos reikalaujamos nuorodos.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), raštu. – (RO) Balsavau už 3 pakeitimą, nes jis susijęs su klausimu, pateiktu pasiūlyme dėl rezoliucijos, kuris galėtų būti suvokiamas kaip skatinantis grįžti prie žemės ūkio produktų standartizavimo (vaisių ir daržovių formos ir dydžių).

Franz Obermayr (NI), raštu. – (DE) Šiame pranešime pabrėžiamas pagrindinis aukštos kokybės žemės ūkio produktų vaidmuo vartotojų apsaugos atžvilgiu. Jame taip pat pabrėžiama parama tradiciniams regionuose gaminamiems produktams bei smulkiajam ir vidutiniam žemės ūkio verslui. Dėl to balsavau už pranešimą.

Georgios Papastamkos (PPE), raštu. – (EL) Balsavau prieš 3 pakeitimą, nes pritariu prekybos standartų atkūrimui vaisių sektoriuje. Manau, kad Komisijos sprendimas juos panaikinti, nepaisant daugumos valstybių narių ir gamybos sektoriaus nepritarimo, yra neteisėtas.

ES savo vartotojų labui tinkamai nustatė aukščiausius standartus žemės ūkio maisto produktams. Be to, kokybės politika yra strategiškai svarbi, nes ja siekiama išlaikyti Europos Sąjungos žemės ūkio produktų pridėtinę vertę pasaulio rinkose. Tačiau problema dėl atitinkamos importuotų produktų kokybės išlieka. Turi būti sudarytas visų privačių kokybės pažymėjimo sistemų katalogas ir sukurta įstatyminė pagrindinių principų sistema ES lygmeniu, siekiant užtikrinti, kad šios sistemos veiktų skaidriai.

Pritariu visų pagrindinių žemės ūkio produktų ženklinimui, nurodant gamybos vietą. Dėl geografinių nuorodų turime išsaugoti visas tris ES žemės ūkio produktų ir maisto, alkoholinių gėrimų ir vyno sistemas tokias, kokios jos yra dabar. Svarbiausia išsaugoti sustiprintą geografinių nuorodų apsaugą dvišalių prekybos susitarimų ir PPO pagrindu.

Rovana Plumb (S&D), raštu. – (RO) Balsavau už šį pranešimą, nes kokybės politikos stiprinimas Europos Sąjungos lygmeniu yra svarbus paskatinimas Europos Sąjungos žemės ūkio gamintojams sustiprinti savo pastangas pagerinti kokybę, maisto saugą ir pagarbą aplinkai. Manau, kad šia politika būtų galima labai padidinti pridėtinę Europos Sąjungos žemės ūkio maisto produktų, kaip visuotinės rinkos dalies, vertę. Tačiau kartu piliečiams turi būti teikiama išsamesnė informacija, rengiant atitinkamas informacines kampanijas ir kampanijas, kuriomis būtų skatinamas neprivalomas kitų aplinką tausojančių ir gyvūnams palankių gamybos būdų nurodymas, pvz., „integruota gamyba“, „užauginta ganykloje“ ir „užauginta kalnuotoje vietovėje“.

Britta Reimers (ALDE), raštu. – (DE) Per balsavimą dėl G. Scottà pranešimo dėl žemės ūkio produktų kokybės politikos buvo priimtas 5 pakeitimas, kuriuo siekiama nustatyti privalomą maisto produktų, pagamintų iš vienos sudėtinės dalies, kilmės nurodymą. Šiuo reikalavimu sukuriamas daug daugiau darbo ir didesnės išlaidos žemės ūkio pramonei ir maisto perdirbėjams, o vartotojams tai nesukurs jokios pridėtinės vertės. Dėl to balsavau prieš šį pakeitimą.

Robert Rochefort (ALDE), raštu. – (FR) Balsavau už pranešimą dėl maisto kokybės politikos ateities. Norėtume pabrėžti teigiamą dokumento aspektą: pasiūlymą sukurti Europos Sąjungos logotipą ekologiškiems maisto produktams žymėti. Tai aiškus vartotojų pageidavimas ir reikalavimas, kurio būtina laikytis, norint sukurti vidaus rinką.

Labai svarbus geografinių nuorodų ir tradicinių gaminių klausimas. Būdami svarbūs Europos Sąjungos žemės ūkiui dėl per laiką susidariusių sąsajų tarp produktų ir regionų, geografinės nuorodos ir tradiciniai gaminiai glaudžiai susiję su tradicija ir skonio istorija. Dėl to turime juos apsaugoti. Taigi džiaugiuosi, kad nepritariame Europos Sąjungos pasiūlytam dviejų SKVN (saugomos kilmės vietos nuorodos) ir SGN (saugomos geografinės nuorodos) sąvokų sujungimui. Tiesa, standartų supaprastinimas iš pirmo žvilgsnio galėtų atrodyti patrauklus dėl sumažintos biurokratinės naštos, tačiau taip negali būti sumažinti standartai, kurių tvirtai laikėsi Europos Sąjungos gamintojai. Pagaliau nepamirškime, ką turime nuveikti, kad padidintume geografinių nuorodų apsaugą tarptautiniu lygmeniu (visų pirma per PPO).

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), raštu. – Galiausiai balsavau už rezoliuciją iš esmės dėl to, kad buvo priimti mūsų pateikti 3 (dėl nepritarimo standartizavimo taisyklėms vaisių ir daržovių atžvilgiu) ir 5 pakeitimai (dėl privalomo kilmės vietos nurodymo) pakeitimai.

Brian Simpson (S&D), raštu. – Nors ir džiaugiamės, kad nugalėjo sveikas protas deformuotų vaisių ir daržovių klausimo atžvilgiu, EP nariams iš Didžiosios Britanijos leiboristų partijos vis dar kilo abejonių dėl G. Scottą pranešimo, todėl balsavo prieš jį. Nepritariame siekti nustatyti ES kokybės logotipą, kuris būtų taikomas tik ES gaminams, nes tai diskriminuotų ūkininkus iš trečiųjų šalių ir prieštarautų mūsų nustatytiems plėtros tikslams. EPDP pritaria ES ekologiniam ženklui, bet Komisija jau žino apie Parlamento pritarimą, tačiau kitos pranešimo dalys yra pakankamai svarbios, kad būtų galima balsuoti prieš visą pranešimą.

Alf Svensson (PPE), raštu. – (SV) ES turėtų užtikrinti griežtą vartotojų apsaugą. Vartotojai turi teisę į tikslią ir aiškią informaciją apie maisto produktų kilmę ir apie tai, ar jie genetiškai modifikuoti. Aiškių bendrų taisyklių pagrindu būtų sukurtos sąlygos ES rinkai veikti vienoda tvarka. Kai rinka veikia tinkamai, informuoti vartotojai savo pasirinkimu gali pastūmėti procesą link dar aukštesnės maisto kokybės. Tačiau balsavau prieš pranešimą dėl žemės ūkio produktų kokybės politikos: kokios strategijos laikytis? (2009/2105(INI)). Pirmiausia dėl to, kad pranešime pažeidžiamas subsidarumo principas. Pvz., ne ES turi sukurti Europos senųjų receptų ir maisto ruošimo būdų banką. Mano nuomone, pranešime per daug dėmesio skiriama saugomoms geografinėms nuorodom. Taip pat, kai taip pabrėžiamos ES pagamintos prekės, kyla pavojus sudaryti kliūtis Europos Sąjungai nepriklausančių šalių prekybai. Kilmės nurodymas yra svarbus, bet pati kilmė nebūtinai užtikrina, kad produktas yra aukštos kokybės.

Georgios Toussas (GUE/NGL), raštu. – (EL) Tinkamo, sveiko ir aukštos kokybės maisto siekimas yra žmogiškas poreikis ir darbuotojų reikalavimas, kuris negali būti užtikrintas kapitalistinio gamybos būdo pagrindu ir prekyba žemės ūkio produktais. Pranešime pateikiama ES maisto produktų gamybos filosofija, kuria siekiama padidinti maisto pramonės pelną, o ne patenkinti žmonių poreikius maisto atžvilgiu. Kai milijardas žmonių kenčia nuo alkio, o skurdas paliečia didžiulę dalį eilinių kapitalistinių šalių žmonių, ES naudoja maistui taikomus standartus kaip pagrindą gamybai apriboti, žemėms į vieną didelę kapitalistinę įmonę sujungti ir žemėms ir žemės ūkio produktams iš mažų bei vargingų ūkininkų atimti. Su maistu susiję skandalai, kurių pastaraisiais metais labai padaugėjo, dėl vis griežtesnių ES ir PPO taikomų kapitalistinių maisto gamybos sąlygų, niekada nebus veiksmingai išspręsti administracinėmis kontrolės priemonėmis, o GMO negali būti naudojami kartu su tradiciniu ir ekologišku maistu. Tik nepriklausomas apsirūpinimas maistu ir jo saugumas, saugaus, sveiko, pigaus maisto užtikrinimas, parama skurdiems ūkininkams ir gamybos kooperatyvų įsteigimas žmonių galios ir žmonių ekonomikos pagrindu gali atitikti šiuolaikinės liaudies reikalavimus.

Pranešimas: Enrique Guerrero Salom (A7-0034/2010).

Sophie Auconie (PPE), raštu. – (FR) Per balsavimą dėl pranešimo dėl pasaulinės finansų ir ekonomikos krizės poveikio besivystančioms šalims ir vystomajam bendradarbiavimui balsavau už 31 dalies pakeitimą, kuriuo siekiama įvesti tarptautinį finansinių sandorių mokestį. Tikrai esu įsitikinusi, kad net ir nedidelis mokestis, taikomas didžiulių sumų sandoriams, reiškia, kad tam būtų išleistos didžiulės pinigų sumos. Taip galėtume skirti daugiau lėšų kovai su mūsų planetą puolančiu blogiu ir turėtume reikiamų lėšų Tūkstantmečio vystymosi tikslams pasiekti. Tai daugiau nei teisingumas; tai sveiko proto klausimas.

Zigmantas Balčytis (S&D), raštu. – Visiškai pritariu šiam pranešimui. Pasaulinė finansų ir ekonomikos krizė sukėlė daug problemų išsivysčiusiose šalyse, tačiau ji turėjo dar didesnių padarinių besiformuojančiose ir besivystančiose šalyse. Kilo pavojus galimybei pasiekti Tūkstantmečio vystymosi tikslus, nes pastarąjį dešimtmetį šiose šalyse pasiekta pažanga sustojo. Vien tik finansinė parama negali užtikrinti ekonomikos pažangos besivystančiose šalyse. Taigi Komisija turėtų paskatinti reformuoti tarptautinį vystomąjį bendradarbiavimą. Be to, manau, kad teikiant pagalbą besivystančioms šalims, visada turi būti prisitaikoma prie aplinkybių tose šalyse.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), raštu. – (LT) Aš balsavau už šį pranešimą, nes ypatingai šiuo sunkiu ekonomikos laikotarpiu privalome padėti besivystančioms šalims. Daugelyje besivystančių šalių, visų pirma, mažiausiai išsivysčiusiose šalyse, smarkiai sumažėjus pajamoms iš eksporto sulėtėjo Pietų regionų augimas ir vystymasis. Ypatingai svarbu susitarti dėl ekonominės partnerystės stiprinant ES politikos suderinamumą vystymosi labui ir, *inter alia*, tinkamo darbo, gerovės ir darbo vietų kūrimo skatinimą ir užtikrinti tinkamą prekybos įsipareigojimų įgyvendinimą ir tinkamą šiems įsipareigojimams taikomą pereinamąjį laikotarpį. Pagalba, kuria sumažinamas skurdas ir atskirtis, priemonės, prisidedančios prie vystymosi, ir priemonės, būtinos išbristi iš krizės, reikalingos besivystančioms šalims. Įgyvendinant šiuos veiksmus Europos Sąjunga turi būti

lyderė ir veikti ryžtingiau – tam didesnius išpareigojimus turi prisiimti visos Europos Sąjungos institucijos. Negalime leisti krizei sustabdyti pažangą, kurią šios šalys per pastarąjį dešimtmetį pasiekė dėl tvaraus ekonomikos augimo, todėl tikiu, kad didesnės paramos vystymuisi teikimas yra būtinas.

Andrew Henry William Brons (NI), raštu. – Nepritarėme šiam pasiūlymui, nes jame siekiama nustatyti atsakomybę dėl neišsivysčiusio trečiojo pasaulio padėties Europos Sąjungos šalims, o ne pačioms toms šalims. Be to, jame su malonumu siekiama sukurti įvairius politinio ir ekonominio pasaulio valdymo būdus.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), raštu. – (PT) Balsuoju už šį pranešimą, kuriame aptariamais svarbiausiais klausimais dėl tvaraus vystymosi ir laipsniško Afrikos, Karibų jūros ir Ramiojo vandenyno šalių įtraukimo į pasaulio ekonomiką.

Besivystančias šalis labiausiai paveikė klimato kaita, todėl labai svarbu imtis visų priemonių kovai su klimato kaita, pvz., perduoti atitinkamas technologijas. Taip pat svarbu pasiekti susitarimą dėl ES šiltnamio efektą sukeliančių dujų apyvartinių taršos leidimų prekybos sistemos, kurios pagrindu mažiausiai 25 proc. iš anglies dioksido taršos leidimų prekybos gaunamų pajamų būtų skiriama besivystančioms šalims padėti.

Tokie klausimai kaip tvarus vystymasis ir ekologiškas augimas turi būti strateginiai ES prioritetai. Raginu skirti papildomą paramą besivystančioms šalims. Ji turi būti vidutinės trukmės ir ilgalaikė, gaunama iš privataus sektoriaus, anglies rinkos ir pramoninių valstybių ar labiausiai ekonomiškai pažengusių besivystančių valstybių viešojo sektoriaus.

Carlos Coelho (PPE), raštu. – (PT) Mus užklupusi ekonomikos ir finansų krizė siaubingai paveikė besivystančias šalis, kurios jau buvo tapusios viena po kitos kylančių krizių (maisto, energetikos, klimato ir finansų) aukomis. Toms šalims, kurios nesukėlė šios krizės, bet kurias ji labiausiai palietė, būtina skubi pagalba. Europos Sąjunga ir išsivysčiusios šalys turi imtis skubių, tvirtų ir veiksmingų veiksmų.

Manau, labai svarbu, kad valstybės narės laikytųsi savo oficialios pagalbos vystymuisi išpareigojimų ir kad sustiprintų savo išpareigojimus pasiekti Tūkstantmečio vystymosi tikslus. Komisija ir Taryba taip pat turi imtis veiksmų dėl tarptautinio vystomojo bendradarbiavimo, kuris yra viena pagrindinių neveiksmingos paramos vystymuisi priežasčių, reformos. Pritariu patobulintoms skurdžiausių šalių skolinimosi galimybėms, kurias suteikia finansų institucijos. Tačiau to nepakanka. Pritariu šiame pranešime išreikštam raginimui padidinti ilgalaikę paramą vystymuisi.

Harlem Désir (S&D), raštu. – (FR) Besivystančios šalys, visų pirma pačios skurdžiausios, kurias 2007 m. jau skaudžiai palietė maisto krizė, šiandien labai jaučia ekonominius ir socialinius tarptautinės finansų krizės, kuri kilo išsivysčiusiose šalyse, padarinius. Pastarosios šalys linkusios sumažinti savo paramą vystymuisi dėl savo pačių sunkumų. Taigi besivystančios šalys moka dvigubą kainą už maišatį, kurią sukėlė nereguliuojamas pasaulinis kapitalizmas. Balsavau už E. Guerrero Salomo pranešimą, kuriame Europai primenamos jos pareigos ir kuriame reikalaujama laikytis savo išpareigojimų dėl oficialios pagalbos vystymuisi, visų pirma siekio iki 2015 m. tam skirti 0,7 proc. BVP. Jį priimdamas, Parlamentas ragina nustatyti tarptautinių finansinių sandorių mokesčių vystymuisi paremti, teisei į visuotines viešąsias gėrybės suteikti ir padėti skurdžiausioms šalims prisitaikyti prie klimato kaitos iššūkių. Jame pritariama tam, kad būtų panaikintos mažiausiai išsivysčiusių šalių skolos. Visos šios rekomendacijos labai svarbios, nes 2010 m. rugsėjo mėn. Jungtinėse Tautose vyks Tūkstantmečio vystymosi tikslų persvarstymas. Europos Sąjunga turi moralinę pareigą nedelsdama įgyvendinti šias naujas tarptautinio solidarumo priemones.

Lena Ek, Marit Paulsen, Olle Schmidt ir Cecilia Wikström (ALDE), raštu. – (SV) Mums, liberalams, investicijos į besivystančias šalis yra labai svarbu. Pritariame naujiems būdams gauti lėšų šalims, kurioms jų reikia, paremti, bet norėtume paaiškinti, kad nemanome, kad tarptautinių finansinių sandorių mokesčio įvedimas yra sprendimas, dėl kurio galėsime pasiekti Tūkstantmečio vystymosi tikslus ar panaikinti pasaulinį disbalansą. Taip pat svarbu pabrėžti, kad tokį mokesčių bus įmanoma įvesti tik tada, jeigu tai bus pasaulinis mokesčių. Vietoj to norėtume pabrėžti, kad labai svarbu, jog ES valstybės narės laikytųsi savo išpareigojimų dėl nustatytų pagalbos lygių. Kad galėtume paskatinti besivystančių šalių vystymąsi ir augimą, turėtume palaikyti laisvą prekybą ir panaikinti įvairius ES tiesioginius ir netiesioginius prekybos apribojimus.

Edite Estrela (S&D), raštu. – (PT) Balsavau už pranešimą dėl pasaulinės finansų ir ekonomikos krizės poveikio besivystančioms šalims ir vystomajam bendradarbiavimui.

Svarbu pabrėžti, kad besivystančias šalis, nors jos ir nėra tarptautinės krizės priežastis, neproporcingai smarkiai palietė krizė. Būdama didžiausia paramos besivystančioms šalims teikėja, Europos Sąjunga atlieka pagrindinį vaidmenį, tarptautiniu lygmeniu imantis priemonių Tūkstantmečio vystymosi tikslams pasiekti.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Kai kalbame apie dabar mus užklupusią finansų, ekonomikos ir socialinę krizę, turime omenyje pasaulinę krizę, kai ypatingas dėmesys turi būti skiriamas besivystančioms šalims, kurios tiesiogiai ir netiesiogiai pajuto šios krizės poveikį. Dabartinės priemonės skurdesnėms šalims ir jų gyventojams, kurie patiria didžiulį skurdą ir vargą, padėti turi būti taikomos veiksmingiau ir kryptingiau. Jos neturi tapti priklausomos, nes tai gali turėti neigiamą poveikį augimui, atlyginimams ir užimtumui.

Todėl būtina užtikrinti, kad vystymuisi skirtos priemonės ir politika skatintų veiksmingą vystymąsi. Tam reikalingi labiau suderinti veiksmai tiek dvišaliu, tiek daugiašaliu lygmeniu. Veiksmai turi būti susiję su humanitarine pagalba, bendradarbiavimu ir vystymusi, o šioje srityje valstybės narės, Europos Sąjunga ir tarptautinės organizacijos atlieka pagrindinį vaidmenį. Nepaisant to, nepritariu tarptautinių finansinių sandorių mokesčio (Tobino mokesčio) įvedimui, siekiant padėti paremti šias šalis, dėl poveikio, kurį jis turėtų visuomenei.

João Ferreira (GUE/NGL), raštu. – (PT) Diskutuojamame pranešime aptariami labai svarbūs klausimai ir pateikta keletas teisingų teiginių: pvz., mokesčių rojaus panaikinimas, tam tikrų šalių užsienio skolų panaikinimas, būtinumas sustiprinti su oficialia pagalba vystymuisi susijusias priemones ir mokestis už finansinius sandorius.

Tačiau turime paminėti keletą neigiamų ir netgi prieštaringų dalykų. Vienas iš jų yra teiginys dėl prekybos liberalizavimo pagal Europos Sąjungos naudojamus būdus, visų pirma sudarant ekonominės partnerystės susitarimus, kuriuos ES siekė pritaikyti Afrikos, Karibų jūros ir Ramiojo vandenyno šalims. Taip ir buvo padaryta, nepaisant didžiulio šių šalių pasipriešinimo ir pranešimų apie neigiamus padarinius, jau nekalbant apie nesėkmę, bandant išspręsti užsienio skolos problemą platesniu mastu.

Bruno Gollnisch (NI), raštu. – (FR) Šio Parlamento dokumentai kartais būna absurdiški, tačiau dėl E. Guerrero Salomo pranešimo turiu pasakyti, kad jūs pralenkėte pats save. Skubiai paminėsiu nepriimtą reikalavimą įvesti visuotinę ekonomikos ir finansų valdymą ir esminį prieštaravimą, apgailestaujant dėl skurdžių šalių priklausomumo, o kartu patariant joms dar labiau atsiverti pasaulio prekybai. Taip pat paminėsiu veidmainišką globalizacijos, – cituoju – „kuria siekiama visiškai panaikinti reguliavimą ir atsisakyti visų viešojo valdymo priemonių“, sąvokos pasmerkimą, sąvokos, kuri buvo ir iš esmės vis dar yra jūsų, kurią jūs taikėte daugybę metų. Tada viską apvainikuoja 26 dalis, kurioje siūlote vadovautis George'o Soroso patarimu! Jis visą savo sėkmę pasiekė spekuliacijomis. Kartu su kitais rizikos draudimo fondais lažinosi dėl euro žlugimo ir spekuliuo Graikijos skola, kad ją sukeltų. Jis nepaiso socialinių ir ekonominių savo veiksmų padarinių, kad įvestų savo paties pasirinktą pasaulio ekonomikos tvarką. Tačiau tiesa, kad jūs taip pat pritarėte suvienytam euroatlantiniam blokui, visuotiniam valdymui ir visuotinei valiutai.

Sylvie Guillaume (S&D), raštu. – (FR) Pritariau savo kolegės E. Guerrero Salomo pranešimui, kuriuo siekiama priminti valstybėms narėms apie jų įsipareigojimus besivystančioms šalims pasaulinio masto ekonomikos krizės ir klimato kaitos iššūkių, už kuriuos jos nėra atsakingos, atžvilgiu. Europa turi labiau įsipareigoti siekti Tūkstantmečio vystymosi tikslų, kitaip sakant, iki 2015 m. ji turi skirti mažiausiai 0,7 proc. BVP kovai su skurdu besivystančiose šalyse. Kad būtų pasiektas šis tikslas, pritariau ir finansinių sandorių mokesčio įvedimui, taip pat ir galimybei panaikinti skurdžiausių valstybių skolas. Pagaliau su lytine ir reprodukcine sveikata susijusių teisių užtikrinimas lieka Europos Parlamento socialistų ir demokratų pažangiojo aljanso frakcijos prioritetas, būtent todėl ir balsavau už šį pranešimą.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), raštu. – (FR) Šiame dokumente rekomenduojama paskelbti moratoriumą dėl skolų ir panaikinti jas skurdžiausioms valstybėms, skatinamas nepriklausomas apsirūpinimas maistu, įsipareigojama gerbti TDO. Tačiau tai neatlygina to, kad visa tai vyksta esant anglies dioksido rinkai ir vykstant ekologiškam augimui, be to, propaguojama laisva prekyba ir finansinių paslaugų plėtra. Šiame tekste palaikoma nesutaikoma liberalaus dogmatizmo logika. Todėl tai žalinga. Balsavau prieš.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Balsavau prieš šį pranešimą dėl keleto priežasčių. Pirma, dėl trumpų balsavimų per plenarinį posėdį, kuriuos laikiau svarbiausiais balsavimais dėl 7, 31 ir 34 dalių pakeitimų. Taip pat dėl sprendimo dėl vadinamosios teisės į lytinę ir reprodukcinę sveikatą. Pagaliau dėl raginimo įvesti būsimus Europos Sąjungos mokesčius, kuriems visiškai nepritariu, o tai pabrėžiau keletą kartų, visų pirma per rinkimų į Parlamentą kampaniją.

Andreas Mölzer (NI), raštu. – (DE) Europą užklupo sunkiausia nuo ketvirtojo dešimtmečio finansų ir ekonomikos krizė. Tačiau besivystančios šalys taip pat labai kenčia nuo jos poveikio, o dauguma jų yra bejėgės ką nors pakeisti. Neatsakinga spekuliacija, greitos naudos, kuri visiškai nesusijusi su realiąja ekonomika anglosaksų šalyse, troškimas ir žlunganti finansų sistema nuvedė pasaulį prie finansų bedugnės krašto. Kita

krizės priežastis yra globalizacija, kurios svarbiausiu prioritetu tapo visiškas reguliavimo panaikinimas. Europos šalys dar labiau grimzta į skolas, siekdamos atgaivinti savo ekonomiką. Tačiau daugeliu atvejų besivystančios šalys negali to padaryti dėl savo sunkios finansų padėties. Todėl joms turi būti suteikta galimybė veiksmingiau apsaugoti savo ekonomiką nuo importuojamų prekių, kurios parduodamos dempingo kainomis ir taip daro žalą vidaus rinkoms ir vietinių gyventojų pragyvenimui. Turime suteikti besivystančioms šalims progą savo jėgomis pakilti iš krizės. Įprastos pagalbos vystymuisi tikslai nebuvo pasiekti. Galiausiai turime kovoti su esmine problema ir nustatyti griežtą finansų rinkų reguliavimą, užkirsti kelią spekuliacinei veiklai ir skubiai įvesti finansinių sandorių mokestį. Problema niekada nebus išspręsta pranešime siūlomu „pasaulio valdymu“, kuriuo ir toliau būtų atimamos žmonių ir valstybių galios.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), raštu. – (PL) Vystymosi komiteto pranešime dėl pasaulinės finansų ir ekonomikos krizės poveikio besivystančioms šalims ir vystomajam bendradarbiavimui teisingai pažymima, kad per praėjusius dvejus metus kilo ne viena, o keletas susijusių krizių. Užuoat sumažinus pagalbą besivystančių šalių vystymuisi, dėl šios padėties ji turėtų būti padidinta.

Turėtų būti siekiama iki 2010 m. pagalbai vystymuisi skirti 0,56 proc. bendrųjų nacionalinių pajamų ir 0,7 proc. iki 2015 m. Be laikinos pagalbos, dar reikalingos kitos priemonės, pakeisiančios pasaulio ekonomikos valdymo struktūrą. Todėl pritariu skubiam per G20 aukščiausiojo lygio susitikimą Pitsburge priimtų išsipareigojimų dėl TVF kvotos besiformuojančių ir besivystančių šalių atžvilgiu padidinimo bent 5 proc. ir dėl besivystančių bei pereinamojo laikotarpio valstybių balsavimo galios Pasaulio banke 3 proc. padidinimo įgyvendinimui.

Šios priemonės turėtų būti susietos su veiksmais mokesčių rojui panaikinti. Svarbus finansų sistemos sprendimas, kurį verta apsvarstyti, yra vadinamasis Tobino mokestis. Atsižvelgdamas į tai, kad komiteto pranešime pateikiami visi paminėti pasiūlymai, nusprendžiau balsuoti už jo priėmimą.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), raštu. – Džiaugiuosi, kad pranešimas priimtas, nors ir menka dauguma (283 balsai už, 278 prieš ir 15 susilaikė), visų pirma dėl to, kad kai kurie EPP prašymu persikirstyti balsai, siekiant susilpninti pranešimą kai kurių dalių atžvilgiu – dėl bankų sistemos apmokestinimo, prisidedant prie visuotinio socialinio teisingumo, dėl tarptautinio finansinių sandorių mokesčio, skolų moratoriumo ir dėl jų panaikinimo – nepasiteisino. Visos šios dalys priimtos pakankama dauguma.

Alf Svensson (PPE), raštu. – (SV) 2010 m. kovo 25 d. balsavau prieš pranešimą dėl pasaulinės finansų ir ekonomikos krizės poveikio besivystančioms šalims ir vystomajam bendradarbiavimui (2009/2150(INI)) pirmiausia dėl 31 dalies dėl bankų sistemos apmokestinimo ir tarptautinių sandorių mokesčio nustatymo formuluotės. Tobino mokesčio įvedimas keltų pavojų dėl nepageidaujamo šalutinio poveikio, kuris būtų žalingas tarptautinei rinkai, į kurią, žinoma, turi būti įtrauktos skurdžios šalys, siekiant sąžiningai paskatinti jų ekonomikos vystymąsi. Mano nuomone, neaišku, kaip Tobino mokesčiu būtų padedama išvengti būsimų finansų krizių be visuotinio sutarimo ir paramos.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), raštu. – (RO) Balsavau už Europos Parlamento rezoliuciją dėl pasaulinės finansų ir ekonomikos krizės poveikio besivystančioms šalims ir vystomajam bendradarbiavimui, nes šias šalis labiausiai paveikė ekonomikos ir finansų krizė. Su dideliu susirūpinimu pažymime, kad remiantis skaičiavimais besivystančios šalys 2010 m. patirs 300 mlrd. USD deficitą, o kylančios su biudžetu susijusios problemos skurdžiausiose šalyse kelia pavojų tokių pagrindinių sričių kaip švietimas, sveikata, infrastruktūra ir socialinė apsauga, veikimui ir vystymuisi, kurių vertė daugiau nei 11,5 mlrd. USD. Be to, besivystančias šalis labiausiai paveikė ir klimato kaita. Todėl raginame Komisiją ir valstybes nares paremti visus veiksmus, kuriais siekiama kovoti su klimato kaita, ir paspartinti atitinkamų technologijų perdavimą besivystančioms šalims. Be to, balsavau už tai, kad valstybės narės ir Komisija ypatingą dėmesį skirtų padoraus darbo skatinimui ir apsaugai bei priemonėms kovai su lyčių diskriminacija ir vaikų darbu, laikydamosi Tarptautinės darbo organizacijos, kurios vaidmuo turėtų būti jungtinis, rekomendacijų.

Pranešimas: Edward Scicluna (A7-0010/2010)

Sebastian Valentin Bodu (PPE), raštu. – (RO) Per pastaruosius dvejus metus euro zoną labai paveikė ekonomikos krizė. ECB taikomų politikos sričių sanglauda ir suderintomis reikiamomis priemonėmis buvo užtikrinta, kad krizė tik minimaliai paveiktų euro zoną. Tačiau išimtimi tapo Graikija dėl ilgainiui susidariusių ir slėptų sisteminių klaidų. Ekonomikos krizės poveikis dar labiau jaučiamas už euro zonos ribų. Rumunija yra pavyzdys, kur nepaisant dabartinių atitinkamų ekonomikos priemonių, krizės poveikis didžiulis. Poveikis būtų daug mažesnis, jeigu būtų imtasi fiskalinės atsakomybės, o Rumunija pirmaisiais krizės metais, 2009 m., nebūtų patyrusi 5,4 proc. biudžeto deficito, kai dar prieš metus buvo pastebėtas žymus ekonomikos augimas.

Euro zonos šalys per pastaruosius šešis mėnesius jau pranešė apie teigiamą jų ekonomikos balanso likutį, pirmieji ekonomikos atsigavimo ženklai, nors ir gana menki, Rumunijoje pastebimi tik dabar. Tačiau tai neįmanoma be esminio biudžeto deficito sumažinimo, kuris reikalingas, siekiant išvengti tokios padėties, kurioje atsidūrė Graikija. Turi būti nedelsiant sukurtas bausmių už svarbiausių makroekonomikos rodiklių neatitikimą mechanizmas valstybėms narėms.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), raštu. – (EL) Balsavau prieš ECB 2008 m. ataskaitą. Nuo 2008 m. ECB suteikė likvidumą investicijų bankams, nenustatydamas konkrečių griežtų taisyklių ir kriterijų, kaip šis papildomas likvidumas turėtų būti naudojamas. Dėl to sumažėjo mažosioms ir vidutinėms įmonėms bei vartotojams išduodamų paskolų mastas, o numanomas vartotojų skolinimosi palūkanų normos sumažėjimas nepasitvirtino. Be to, ECB dar kartą parodė, kad jis nepajėgia nutraukti investicijų bankų, kurie skolinasi iš ECB 1 proc. dydžio palūkanų norma, o valstybėms parduoda daug aukštesnėmis palūkanų normomis, patyčios. Reikia pripažinti, kad centrinių bankų nepriklausomumas nebuvo tinkamas pasirinkimas tiek demokratinės ir politinės kontrolės, tiek ekonomikos veiksmingumo prasme. Dabar reikia ne tik griežtai sureguliuoti finansų sektorių, bet ir apriboti jo dydį bei svarbą realiajai ekonomikai.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Tai, koku būdu Europos centrinis bankas nustatė priemones dabartinei ekonomikos, finansų ir socialinei krizei įveikti, turėjo teigiamą poveikį, visų pirma priemonėms, kurių pagrindu, be viso kito, valstybės narės galėjo išlaikyti savo likvidumą, išduoti kreditus įmonėms ir sumažinti palūkanų normą.

Todėl manau, kad pasitraukimo strategijomis turi būti atsižvelgiama į tikrą finansų rinkų stabilumą arba bus grįžtama prie dar didesnio poveikio, kurį jau patyrėme, tik jis buvo sušvelnintas šiomis priemonėmis. Be to, manau, kad turėtume pagalvoti apie prisitaikymą prie Stabilumo ir augimo pakto. Taip būtų siekiama didesnio lankstumo ir prisitaikymo prie tokių išskirtinių aplinkybių, kokios susidarė dabar.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), raštu. – (PT) Kaip žinome, dėl patiriamos krizės iš dalies galime kaltinti Europos centrinio banko (ECB) sprendimus. Įdomu tai, kad pačiame pranešime nesusilaikoma nuo ECB veiksmų kritikos. Žinoma, kalbu apie tai, kad jame pabrėžiama, jog ECB, kaip ir Tarptautinio valiutos fondo ir kitų tarptautinių institucijų, ekonominėmis projekcijomis nepavyko numatyti 2008 m. nuosmukio rimtumo. Taip pat jame pažymima, „kad ECB nesumažino palūkanų normų taip radikaliai kaip kiti centriniai bankai, pvz., JAV federalinis atsargų bankas ir Anglijos bankas Jungtinėje Karalystėje, ir taip radikaliai, kaip to tuo metu tikėjosi daugybė ekonomikos apžvalgininkų“.

Tačiau pranešime ir toliau ginamas ECB ir jo gairės, netgi išvengiama didžiulių prieštaravimų. Todėl balsavome prieš jį. Nepaisant to, yra kitų dalykų, kuriuos verta apmąstyti, ypač kai išreiškiamas nusivylimas „dėl to, kad papildomos likvidizacijos lėšos, kurias skyrė ECB, nepadėjo pakankamai palengvinti kreditų krizės pramonės sektoriuje, kurią visų pirma patyrė smulkusis ir vidutinis verslas, o jomis pasinaudojo kai kurie bankai tam, kad pagerintų savo maržas ir padengtų nuostolius“.

Bruno Gollnisch (NI), raštu. – (FR) Europos centrinio banko pasveikinimas už jo veiklą 2008 m. yra dirbtinis, su kuriuo nenoriu būti siejamas. Bankas nenumatė artėjančios krizės, be to, nelabai pasižymėjo savo vykdomu reguliavimu, kuris tikrai nėra idealus. Nemanau, kad buvo pasimokyta iš šios krizės: vis dar pasitikime keletu anglosaksų kredito reitingų agentūrų, kurios ne ką labiau sugeba reitinguoti valstybes šiandien, nei galėjo reitinguoti bankus ir pavojingus finansinius produktus vakar. Ir toliau norime „nuraminti“ netinkamas rinkas, kuriomis didinamos priešiškos spekuliacijos prieš valstybę, kai turėtume naikinti spekuliaciją, atsisakydami tradicinių pinigų politikos pažiūrų. Ruošiamės skubiam grįžimui prie tos pačios politikos, kuri sukėlė krizę, vadinamos „valstybės lėšų gaja“, žalingos galimam atsigavimui ir namų ūkių perkamajai galiai. O svarbiausia, kad nedarome nieko konkretaus, kad pakeistume sistemą. Teisės aktų, kuriuos apsimesate kritikuojantys kaip skubius, siekdami apkvailinti, priėmimas buvo atidėtas, iki kol pasibaigs keblios rinkimų dienos G. Brownui ir A. Merkel. Tai klaidinga: jų numatomas pakeitimas būtų toks pat „suderinamas“ kaip ir jie.

Alan Kelly (S&D), raštu. – Šiame pranešime nėra nieko nepaaiškinamo. Be abejo, kaip niekada anksčiau finansų institucijos turi sustoti ir iš naujo įvertinti savo požiūrį. Per pastarąsias dvi savaites akcijų supirkimo metu buvo sulaikyti du buvę Airijos didžiausio banko aukšto rango pareigūnai. Tai reiškia, kad reikalingas atsakingas ir moralus finansų valdymas. Norėčiau paminėti tik vieną dalyką – reikalingas didesnis mūsų finansų institucijų skaidrumas regioniniu, šalies ar ES lygmeniu. Šiame pranešime raginama užtikrinti didesnę skaidrumą, o tam, esu tikras, pritars dauguma EP narių.

Arlene McCarthy (S&D), raštu. – Aš ir mano kolegos leiboristai visiškai pritariame pranešėjo Edwardo Sciclunos veiklai. Visų pirma norėčiau pabrėžti tai, kokią dėmesį savo pranešime jis skiria ekonomikos augimo

svarbai kaip geriausiai priemonei per dideliu deficitui įveikti. Tai aiškus atsakas tiems, kurie mano, kad per daug dėmesio skiriama trumpalaikiam išlaidų sumažinimui, o tai, tiesą sakant, galėtų kelti pavojų ilgalaikiam augimui. Ateinančiais metais deficitas turi būti nuolat mažinamas, kai ekonomika kyla iš finansų krizės, tačiau mūsų kelio iš krizės paruošimas yra vienintelis veiksmingas būdas ilgalaikiam fiskaliniam tvarumui užtikrinti ir piliečiams apsaugoti.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), raštu. – (FR) Balsuosiu prieš šį pranešimą, kuriame aklaui skatinama neoliberali logika, dėl kurios kilo ekonomikos, socialinė ir aplinkos krizė, kurios padarinius vis dar jaučiame. Mums pateiktas tekstas ne tik labai kategoriškas, jame parodoma nepagarba tautoms, visų pirma graikų tautai. Kaip gali Parlamentas balsuoti už tokį gėdingą tekstą, kuriame aptariamas Graikijos prisijungimo prie euro zonos klausimas, esant biudžeto deficitui, kuris susidarė dėl jame palaikomos politikos? Ši Europa neabejotinai yra dar vienas žmonių priešas.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Rimta ekonomikos krizė, kurią dabar patiria visas pasaulis, kartu labai jaučiama ir ES. Europos centrinio banko atsakas į krizę buvo veiksmingas, nors kartais jis ir per vėlai ėmėsi veiksmų arba veiksmai buvo nepakankamai tvirti, visų pirma palūkanų normų mažinimo politika, kuri buvo daug radikalesnė ir veiksmingesnė Jungtinėje Karalystėje ir JAV federaliniuose rezervuose.

Turime pasimokyti iš klaidų, kad išvengtume jų ateityje. Reikėtų pabrėžti, kad Lisabonos sutartimi ECB tapo ES institucija. Tai lėmė didesnius Parlamento įgaliojimus, nes šie rūmai tapo institucija, per kurią ECB yra atskaitingas Europos Sąjungos visuomenei.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), raštu. – (ES) Kaip ir didžioji dauguma šių rūmų narių, balsavau už šį pranešimą. Turinys nėra ginčytinas, per plenarinį posėdį nebuvo priimti jokie pakeitimai, kurie pakeistų pagrindinį pranešimo turinį.

Czesław Adam Siekierski (PPE), raštu. – (PL) ECB 2008 m. metinėje ataskaitoje puikiai nurodomos krizės priežastys ir aplinkybės. 2008 m., kai prasidėjo didžiausia kelių dešimtmečių ekonomikos krizė, buvo nustatyti būdai, kurių pagrindu ateityje plėtosis pasaulio ir Europos ekonomika.

Pastarieji dveji metai Europos centriniui bankui neabejotinai buvo patys sudėtingiausi jo istorijoje. ECB turėjo įveikti krizę, kuri rimtai paveikė Europos Sąjungos ekonomiką. Kylantys biudžetų deficitai valstybėse narėse ir augančios skolos yra pirmieji makroekonominiai krizės padariniai. Remiantis sutartimi, ECB pirmiausia atsakingas už kainų stabilumą, o tai yra lėta infliacija. Ar ECB atliko savo vaidmenį? Sunku atsakyti. Tiesa, dabartinis infliacijos lygis yra žemiau ECB nustatytos ribos, tačiau reikėtų pažymėti, kad pirmaisiais krizės mėnesiais infliacija pasiekė didžiausią lygį euro zonoje, tik vėliau staiga nukrito.

Tačiau manau, kad šį nestabilumą galima paaiškinti netikėta krize. Nuo 2008 m. spalio mėn. ECB pinigų politika gali būti laikoma aktyvia ir lanksčia. ECB priėmė kitokią krizės strategiją nei kiti svarbiausi centriniai pasaulio bankai. Vis dar laukiame šių veiksmų rezultatų. Europa kyla iš krizės, tačiau padėtis dar nėra aiški. Ar ECB pasirengęs dar vienai galimai krizei, kurią pranašauja ekonomistai?

Peter Skinner (S&D), raštu. – Pritariu savo kolegos Edwardo Sciclunos, kuris pateikė puikiai apgalvotą požiūrį ir sunkiai dirbo, kad dėl rezoliucijos būtų nusileista tik vienu balsu, pranešimui. Todėl daug ką būtina spręsti kompromisais, o tai nuslepia esančius skirtumus. Man labai kelia nerimą tai, kad klausiami apie JAV federalinį rezervų banko vaidmenį, bet tokie klausimai nėra keliami mūsų diskusijų dėl ECB metu. Kyla klausimas dėl mikrolygio priežiūros tinkamumo ir ar ECB dėl savo vaidmens pastarojoje krizėje yra savaime pasirengęs taip tiesiogiai būti įtrauktas į šią veiklą, galbūt jam kils didžiulis pavojus dėl jo reputacijos.

12. Balsavimo ketinimai ir pataisymai (žr. protokolą)

13. Įgyvendinimo priemonės (Darbo tvarkos taisyklių 88 straipsnis) (žr. protokolą)

14. Sprendimai dėl kai kurių dokumentų (žr. protokolą)

15. Į registrą įrašyti rašytiniai pareiškimai (Darbo tvarkos taisyklių 123 straipsnis) (žr. protokolą)

16. Veiksmai įgyvendinant Parlamento pozicijas ir rezoliucijas (žr. protokolą)

---

17. Kitų posėdžių kalendorinis planas (žr. protokolą)**18. Sesijos atidėjimas**

(Posėdis baigtas 12.55 val.)